

P.X^{ETSAB} 14

LÍNIA EDIFICACIÓ

AMBAIXADA PER A UN
NOU ESTAT EUROPEU

BRUSSELS

**AMBAIXADA PER A UN
NOU ESTAT EUROPEU**

**PROJECTES X
LÍNIA EDIFICACIÓ
CURS 2013 / 14**

ETSAB

EQUIP DOCENT

professor responsable	JORDI ROS
professor	RAMON SANABRIA
professor	ESTEBAN TERRADAS
professor	ÀNGEL SOLANELLAS
col·laborador docent	XAVIER ISART

AMBAIXADA A BRUSSELS

INDEX		2-3
INTRODUCCIÓ	<i>Jordi Ros</i>	4-5
	<i>Alain Simon</i>	6-7
	<i>Oscar Linares</i>	8-9
CALENDARI DE CURS		10-11
CICLE DE CONFERÈNCIES		12-17
PROGRAMA, LLIURAMENTS I DOCUMENTACIÓ		18-19
SELECCIÓ DE PROJECTES		20-21
GRUP ESTEVE TERRADAS		22-23
ALEJANDRA ALONSO		24-27
TONET ARMENGOL		28-31
ADRIANA ESPINOSA		32-35
ANA GARCIA		36-39
LOURDES SOCÍAS		40-43
GRUP RAMON SANABRIA		44-45
ÓSCAR BERBEL		46-49
VICTORIA MERCHÁN		50-53
RAÚL RIBAS		54-57
GRUP ANGEL SOLANELLAS		58-59
MARTA BANDRÉS		60-63
ALEJANDRO BARROSO		64-67
ITZIAR DE LA PUERTA		68-71
JULIA JUAN		72-75
ANNA TERRADAS		76-79
LLISTAT D'ESTUDIANTS		80-81

INTRODUCCIÓ AL CURS

A més dels comuns objectius de l'assignatura de Projecte Arquitectònic al llarg de tots els cursos de la carrera, la ubicació terminal de Projectes X, en el darrer semestre de segon cicle, introdueix uns objectius acadèmics específics: Afavorir que els coneixements adquirits per l'estudiant al llarg dels altres anys de la carrera, tant en l'assignatura de Projectes com en els altres camps de la teoria, de la tècnica, i de la representació, s'involucrin dins del seu propi projecte.

Des de fa anys, el nostre Taller de Projectes ha considerat que aquests objectius acadèmics es poden enriquir notablement amb un seguit de col·laboracions externes amb institucions socials, i que, lluny de ser una nosa projectual, accentuen la densitat dels projectes proposats i al mateix temps actuen com eficaç antídoto de propostes docents excessivament autistes. Aquestes col·laboracions externes es concentren en dos àmbits:

- Col·laboració amb d'altres Escoles d'Arquitectura europees. Sistemàticament el solar del projecte de Projectes X s'emplaça a l'estranger. (Sarajevo, Milano, Venezia, Praha, Budapest, London, Istanbul, Paris, Berlin). Aquesta característica, que vincula l'inici del curs amb la preceptiva visita al solar, possibilita contrastar la nostra docència amb la d'una Escola d'Arquitectura de la ciutat seleccionada, com en aquest cas la Faculté d'Architecture La Cambre Horta.

- Col·laboració amb el sector empresarial, tot recollint el plantejament estratègic de la UPC entre universitat i empresa. Al llarg dels darrers anys el nostre Taller ha signat acords acadèmics que han permès incorporar la col·laboració de equips tècnics empresarials i ahora han contribuït decisivament al desenvolupament del conjunt d'activitats acadèmiques del curs (Cicle de conferències, Exposició, Publicacions, etc...)

Pel que fa a la tipologia del Projectes proposats, el nostre taller de P-X tracta sobre programes d'equipaments públics, de mitjana escala, ubicats en entorns urbans consolidats:

- Equipament públic perquè, a més d'articular l'espai urbà, permet introduir problemes formals complexes de la mà del programa i dels sistemes constructius, estructurals i energètics que el defineixen.

- De mitjana escala perquè, creuant el grau de definició que es demana com objectiu docent, amb el bagatge tecnològic amb el que els estudiants arriben, i el temps que es disposa per a desenvolupar el projecte, creiem que és l'escala màxima per a bastir amb garanties un futur PFC.

- En entorns urbans perquè introdueix complexitat i involucra el projecte en el teixit urbà que contribueix a articular. Per altra banda evita alhora escenaris amb poc o massa caràcter.

En aquesta edició, l'elecció del programa i del lloc, "Una ambaixada per a un nou estat a Brussel·les" no amaga la voluntat de contribuir des de la nostra producció disciplinar als reptes que s'albiren a la nostra universitat, al nostre país. Ens en sentim orgullosos de tot el que ha envoltat aquest singular projecte que, per moments, ha transcendit el seu registre acadèmic. Per a la construcció d'aquesta proposta, agraïm particularment a l'Alain Simon, arquitecte i professor de l'Architecture de l'ULB, el seu interès i col·laboració al proposar-nos el lloc i rebre'ns a Brussel·les juntament amb en Geoffreys Grulois i Benoit Moritz. També a la Núria Ribas i en Javi García antics alumnes i segurament ja arquitectes en la presentació d'aquest escrit, per des de la seva estança a Brussel·les col·laborar amb el curs i acompanyar-nos en el viatge.

Un darrer agraïment a Josep Lluís Mateo, Benedetta Tagliabue i Oscar Linares que amb les seves respectives conferències varen aportar al curs molt més que la seva específica expertesa, involucrant-se amb la crítica quotidiana del Taller.

Aquesta publicació mostra una selecció de projectes, realitzats al semestre de primavera del 2014 al nostre Taller de Projectes de l'Etsab, així com un seguit d'activitats acadèmiques, tant al llarg de l'estada a Brussel·les amb els estudiants, com posteriorment, a l'Escola de Barcelona. Al conjunt d'aquests estudiants, epicentre de tota assignatura de Projectes, van dedicades aquestes planes.

Jordi Ros

Director de L'Escola Tècnica d'Arquitectura de Barcelona

Professor i Responsable de la Línia d'Edificació de Projectes Arquitectònics.

PX

LÍNIA EDIFICACIÓ
CURS 2013 / 2014
BRUSSEL·LES

INTRODUCCIÓ AL LLOC

A quel endroit était-il, aujourd'hui à Bruxelles, opportun et stratégique d'implanter une ambassade? La question était simple et la recherche d'une réponse était un prétexte de plus à la réflexion sur notre métropole urbaine.

A Bruxelles, Les ambassades se regroupent majoritairement au Sud-Est, autours de trois grandes zones: Le bois de la Cambre, l'avenue de Tervuren et le quartier Européen. L'intérêt c'est porté sur la zone la plus urbaine des trois, dont l'histoire témoigne des plus grandes controverses Bruxelloise : le quartier Européen.

Comme de nombreux quartiers de Bruxelles, le début de son urbanisation se situe au début du 19ème siècle. En 1837 l'architecte du Roi, Tilman François Suys dessine les premiers tracés urbains, basé sur une trame néo-classique orthogonale et pragmatique qui est une extension du tracé du Parc Royal. Cette trame accueillera la typologie de l'époque qui est un système de maisons mitoyennes bourgeoises, dont une grande partie commencera déjà à articuler la future fonction du quartier : des ateliers et des bureaux. Ce tracé est arrêté, au Sud par la barrière naturelle que constitue le creux d'une vallée où coule la rivière du Malbeek. En 1850 la ligne de Chemin de fer qui relie le quartier Nord au quartier Léopold est tracée et un pont en maçonnerie qui sert à la traversée de la vallée est construit.

Le site se trouve entre ces traces urbaines qui marquent encore aujourd'hui le tissu du quartier. En bordure de la trame orthogonale qui caractérise le quartier Européen, sur la chaussée d'Etterbeek qui n'est en réalité que le tracé naturel du Malbeek. Il est également bordé d'un côté par la ligne de chemin de fer et de l'autre par la rue de J.de Lalain qui présente, dans le quartier l'un des dernier témoignage d'un tissu urbain d'îlots du 19ème.

En 1958, les jeunes institutions Européennes décident de s'implanter à Bruxelles. Le Quartier Léopold devient alors, le quartier Européen. S'en suit un bouleversement urbain important accompagné par une forte spéculation immobilière. De nombreux immeubles sont construits pour accueillir les nouvelles fonctions, qui avec le temps, vont s'amplifier et se complexifier de manière totalement inattendue. Cette précipitation constructive, par rapport à ce que le quartier avait envisagé comme vision future a eu comme effet une rupture d'échelle sèche et démesurée avec le tissu existant. La trame urbaine orthogonale du quartier s'adaptera facilement à ce changement d'échelle et à la construction rapide d'une succession de grands immeubles hauts. Cette mutations du quartier va d'un côté offrir la surface et le prestige nécessaire au nouveau poumon

institutionnel et économique de Bruxelles, mais va également détruire une série de bâtiments et d'espace publics de qualités qui servaient davantage les intérêts locaux des êtres qui le fréquentaient.

Sans vision ou planification urbaine d'ensemble de qualité, le quartier évolue en laissant à certains endroits un caractère hétérogène et un espace public sans grande qualité.

Le site se situe au cœur de cette problématique de rupture d'échelle, entre un ancien quartier de maisons mitoyennes de petites tailles et des éléments urbains de plus grande échelle comme l'infrastructure ferroviaire gargantuesque et l'arrière de la tour de bureau qui donne sur la rue de la Loi. Cette tension entre ce phénomène de globalisation devenu inévitable aujourd'hui et la lutte pour le besoin d'une qualité locale nécessaire à la qualité de vie, paraissait être un parfait endroit pour y implanter la fonction qui est à la croisée de ces deux extrêmes: Une ambassade.

Alain Simon

Architecte i Professor de l'Architecture de l'ULB

Architecture comes from The Making of a Room
 The Plan A society of rooms is a place good to live work learn

The Room

is The place of the mind In a small room one does not say what one would in a large room In a room with only one other person could be generalists The vectors of each meet. A room is not a room without natural light. "natural light gives the time of day and the mood of the seasons to enter."

A great American Poet once asked The Architect "What slice of the sun does your building have, what light enters your Room as if to say the sun never knew how great it is until it struck the side of a building"

Per sorprendre que pugui semblar avui dia, l'associació de l'arquitectura amb l'idea d'espai és relativament moderna. La noció d'espai no apareix de manera explícita i amb entitat pròpia a la reflexió arquitectònica pràcticament fins finals del segle XIX. La confusió estilística decimonònica, en conjunció amb les noves possibilitats que ofereix la tecnologia de la construcció en ferro i vidre, indueix a alguns teòrics a indagar en la raó de ser de l'arquitectura. Es a partir de llavors quan s'adverteix que allò que realment caracteritza al fet arquitectònic és la seva intrínseca condició espacial.

La llista dels autors que des de llavors s'han entregat a l'estudi de la inherent condició espacial de l'arquitectura des del segle XIX fins avui és llarga, i la multiplicat d'àmbits des dels què s'ha abordat la qüestió -la teoria de l'arquitectura, la crítica arquitectònica, la historiografia de l'art, l'etnologia o la filosofia- demostren la complexitat del tema.

La aportació del crític i historiador Sigfried Giedion permet interpretar la història de l'arquitectura com una successió de diferents maneres de concebre l'espai. Segons aquesta teoria, la primera concepció espacial es desenvolupa a les grans civilitzacions antigues i s'identifica amb l'espai irradiat pels volums; a la segona, que neix a la Roma imperial i es perllonga fins el segle XIX, l'arquitectura és sinònim d'espai interior; la tercera, encara en un estat inicial del desenvolupament, es caracteritza per conjugar al mateix temps les dues idees anteriors.

No obstant, a fi d'aportar claredat conceptual, és possible reinterpretar aquesta teoria únicament en base a la noció d'espai: la primera concepció espacial es pot identificar, llavors, amb la idea d'espai exterior; la segona, amb l'espai com a sinònim d'interior; la tercera i última, pot entendre's com la interpenetració de l'espai interior i l'exterior.

A més d'atendre a qüestions particulars i concretes, al llarg de la història l'arquitectura ha hagut d'enfrontar-se sempre amb una sèrie de temes fonamentals: tal és el cas de la gravetat i la llum, dues realitats físiques eternes i ineludibles. Es descobreix llavors que cada una d'aquestes actituds enfront l'espai anteriorment referides pot vincular-se a una determinada manera d'estructurar, en el sentit més ampli i complet del terme, ambdós fenòmens.

Més enllà del valor historiogràfic o conceptual concret de la teoria de Giedion, aquesta conferència, en la que s'exposen part dels continguts de la tesi "L'estructuració de l'espai per la gravetat i la llum" hauria de ser entesa per l'estudiant com una reflexió teòrica que, en últim terme, hauria de convertir-se en eina de projecte a l'hora de delimitar, definir, construir, configurar... l'espai.

dilluns

03-feb PRESENTACIÓ CURS+ PRESENTACIÓ PROGRAMA

10-feb PRIMIERES PROPOSTES

17-feb TALLER

24-feb TALLER COL·LECTIU + CONFERÈNCIA

03-mar LLIURAMENT ESTUDIS PREVIS + CONFERÈNCIA

10-mar TALLER

17-mar TALLER

24-mar TALLER

31-mar TALLER

07-abr LLIURAMENT AVANTPROJECTE + SESSIÓ CRÍTICA INDIVIDUAL

14-abr ---

21-abr ---

28-abr TALLER

05-mai TALLER

12-mai TALLER

19-mai LLIURAMENT PROJECTE BÀSIC + SESSIÓ CRÍTICA COL·LECTIVA

CONFERÈNCIES

JORDI ROS
 RAMON SANABRIA
 ANGEL SOLANELLAS

PRESENTACIÓ DEL CURS
 SESSIÓ PARLAMENTÀRIA
 MÉS SIZA A LES CANTONADES

	dimecres
LLIÇÓ INAUGURAL	05-feb
TALLER COL·LECTIU + CONFERÈNCIA	12-feb
TALLER COL·LECTIU + CONFERÈNCIA	19-feb
TALLER	26-feb
SESSIÓ CRÍTICA COL·LECTIVA + CONFERÈNCIA	05-mar
TALLER COL·LECTIU	12-mar
TALLER COL·LECTIU	19-mar
TALLER COL·LECTIU	26-mar
TALLER COL·LECTIU	02-abr
SESSIÓ CRÍTICA COL·LECTIVA (SELECCIÓ PROJECTES)	09-abr
---	16-abr
TALLER COL·LECTIU	23-abr
TALLER COL·LECTIU	30-abr
TALLER COL·LECTIU	07-mai
TALLER COL·LECTIU	14-mai
LLIURAMENT PROJECTE BÀSIC + SESSIÓ CRÍTICA COL·LECTIVA	21-mai

IES

URS
RIA
DES

JOSEP LLUIS MATEO
BENEDETTA TAGLIABUE
OSCAR LINARES

OUT IN
PARLAMENTO DE ESCOCIA 2004-2014
L'ESPAI DE L'ARQUITECTURA

Presentació del Curs

Presentació del Curs

Jordi Ros

Arquitecte, Director de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura i Professor responsable de la línia Edificació DPA, ETSAB

Esteve Terradas

Arquitecte i Professor de la línia Edificació DPA, ETSAB

Ramon Sanabria

Arquitecte i Professor de la línia Edificació DPA, ETSAB

Àngel Solanellas

Arquitecte i Professor de la línia Edificació DPA, ETSAB

Ramon Sanabria Sessió Parlamentària

Sessió Parlamentària

Ramon Sanabria

Arquitecte i Professor de la línia Edificació DPA, ETSAB

"Projecte d'una Ambaixada al Caire"

Àngel Solanellas

Arquitecte i Professor de la línia Edificació DPA, ETSAB

Més Siza a la cantonada

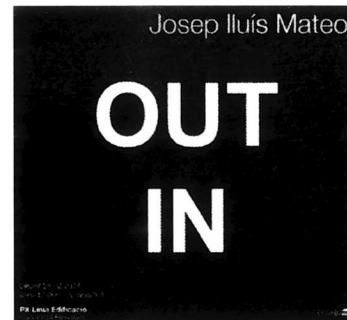

Àngel Solanellas

Arquitecte i Professor de la línia Edificació DPA, ETSAB

OUT IN

Josep Lluís Mateo

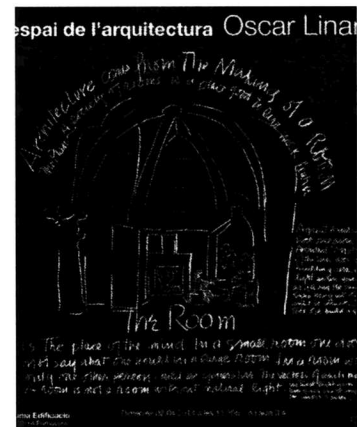
*Arquitecte i Professor d'Architecture and Design al ETH Zürich***Parlamento de Escocia 2004-2014**

Benedetta Tagliabue

*Arquitecta fundadora d'EMBT Enric Miralles - Benedetta Tagliabue***Benedetta Tagliabue
EMBT****l'Espai de l'arquitectura**

Oscar Linares

Doctor Arquitecte

Trobada al l'ULB

Presentació de l'exercici

visita a l'escola d'arquitectura

Visita al Parlament Europeu

Visita Plaça de Luxembourg,
Brusel·les.

Vista interior del Parlament Europeu,
Brussel·les

PROGRAMA FUNCIONAL

	Sales	m2 x sala	m2 total
Zona AMBAIXADOR OFICINES			
AMBAIXADOR	1	45	45
avantsala AMBAIXADOR	1	18	18
vestidor	1	6	6
wc/dutxa	1	6	6
sala d'espera	1	6	6
representant cap de departament	1	24	24
avantsala representant	1	12	12
			117

Altres treballadors OFICINES			
consultor (funcionaris nivell superior)	12	18	216
canceller	1	18	18
avantsala canceller	1	12	12
secretari (alt servei) assistents (serv.mitjà)	12	12	144
administració	1	20	20
			410

Altres sales OFICINES			
sala de reunions	1	30	30
sala de reunions	1	20	20
			50

Dret- consolat i visats ATENCIÓ AL VISITANT			
llocs d'atenció, espera i back-offices	1	125	125
mostrador d'informació	1	15	15
wc visitants	6	9	54
			194

SERVEIS			
Sala conferencies	1	200	200
foyer			171,3
sala de material pel foyer (cadires,mobles...)	1	15	15
porter	1	18	18
guixetes, vestidor, wc treballadors			75
sala de material de neteja	3	12	36
habitatge del Servei			100
			615,3

Recepció AMBAIXADOR			
recepció	1		
menjador	1		
guardaroba	1		
lavabos	1		
magatzem de material (cadires...)	1		
			200

Recepció SERVEIS			
cuina i rebost	1		
traster, bogaderia, secadora	1		
sala d'escombraries	1		
sala de descans per treballadors	1		
sala d'espera per conductors	1		
sala de canvi de roba dels treballadors	1		
			100

Residència AMBAIXADOR			
sala d'estar			
menjador			
cuina			
habitació doble			
vestidor hab doble			
bany hab doble			
habitació nens			
lavabo nens			
lavabo			
sala de planxar			
traster			
			200

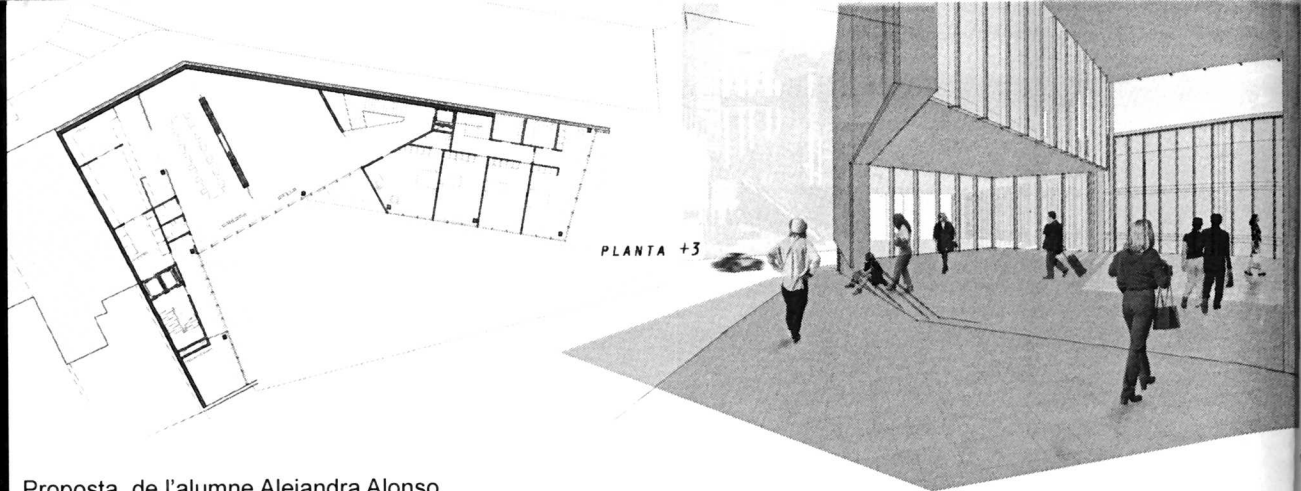
Invitat oficial			
estar i habitació d'invitat oficial			
lavabo			
			32

RESUM DEL PROGRAMA		
Zona AMBAIXADOR OFICINES		117
Altres treballadors OFICINES		410
Altres sales OFICINES		50
Dret- consolat i visats ATENCIÓ AL VISITANT		194
SERVEIS		615,3
TOTAL AMBAIXADA		1386,3
Recepció AMBAIXADOR		200
Recepció SERVEIS		100
Residència AMBAIXADOR		232
TOTAL RESIDÈNCIA		532
TOTAL		1918,3
x1.3 Circulacions		2600 m2

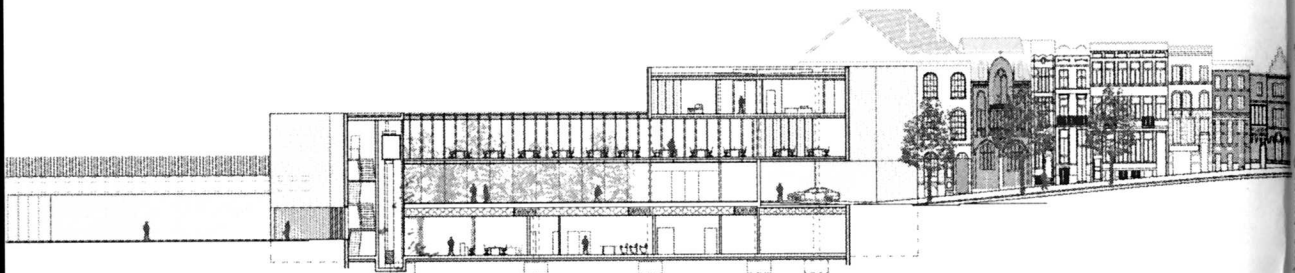

Proposta de l'alumne Alejandra Alonso

Proposta de l'alumne Tonet Armengo

Proposta de l'alumne Adriana Espina

Alejandra Alonso

Delante la complejidad del sitio y las necesidades de control y seguridad propias del programa el proyecto de Alejandra Alonso decide crear su vacío propio a través de una U que recorre en forma de cubierta des de la infraestructura a la calle pasando por las medianeras. No obstante y a la que se entra en detalle, este espacio se va transformando en público, en urbano, en ciudad. Los muros se recortan, aparecen recorridos, visuales, espacios a descubrir, espacios que se encadenan y construyen el ambiente propio de la embajada. Los cerramientos escenifican no obstante esta voluntad de diferenciar un fuera y un dentro de este espacio. El dar la espalda a la infraestructura, la calle,... para abrir-se a un espacio amable.

Tonet Armengol

El proyecto de Tonet comparte cierta voluntad con el anterior: cerrarse al exterior y construir un mundo propio y resguardado. No obstante el diferente valor del espacio público recae en la sección que se utiliza para generar grados de privacidad. Tonet otorga mayor dimensión al espacio superior que se destina a los usos de carácter privado de la embajada sin por ello desmerecer el espacio inferior que se ilumina cenitalmente y que permite expandir la sala de actos hacia el exterior.

La estructura se convierte en uno de los elementos claves del proyecto siendo coherente con el concepto del proyecto pero sirviendo a su vez para crear excepciones que eviten su rigidez.

Ana Garcia

El proyecto de Ana se basa en la construcción de dos vacíos que responden al carácter público del edificio y a la vez a su necesidad de privacidad y seguridad. Esto se produce mediante un edificio en cinta que cose a nivel urbano el tejido residencial como la infraestructura tanto en planta como en sección. Tiene en este sentido especial interés la preocupación por la solución del cambio de cota que experimenta la calle y que se refleja tanto en el juego de cubiertas que convierte la cinta en un final y un descenso de la edificación en su alzado principal, como en las diferentes cotas en que se encuentran los dos vacíos. La relación de estos se produce a través de un gran espacio cubierto pero exterior, generando un balcón sobre lo urbano.

Adriana Espinosa

El proyecto de Adriana propone una torre. El sitio que a priori podría mostrar dificultades a esta solución queda resuelto gracias a los demás elementos que el proyecto incorpora: una plataforma sobre el que esta descansa y un edificación que resuelve la medianera y que cierra el espacio principal del proyecto. La sección es el documento que relaciona los tres elementos y que permite a su vez que su repercusión volumétrica sea la de una torre exenta.

Lourdes Socias

El proyecto de Lourdes propone un eje, una pieza longitudinal paralela a la infraestructura que genera un espacio tenso a su alrededor. Un edificio delgado que permite que se le envuelva al recorrerlo y que sirve para separar tanto en planta como en sección del espacio público al espacio de la embajada. Un volumen resuelve el contacto con la medianera construyéndola por un lado. Por el otro, un volumen se anexa a la infraestructura. Estos, los verdaderos contenedores del programa, permiten liberar de una función concisa al eje central.

Esteve Terradas,

Arquitecte i Professor del Curs

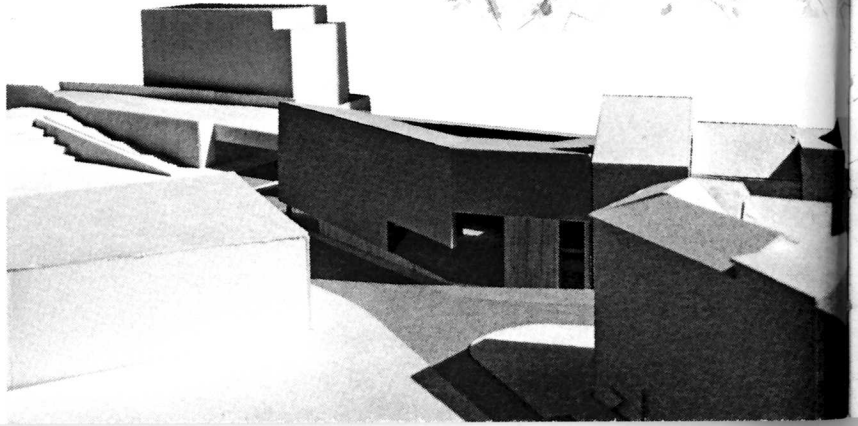
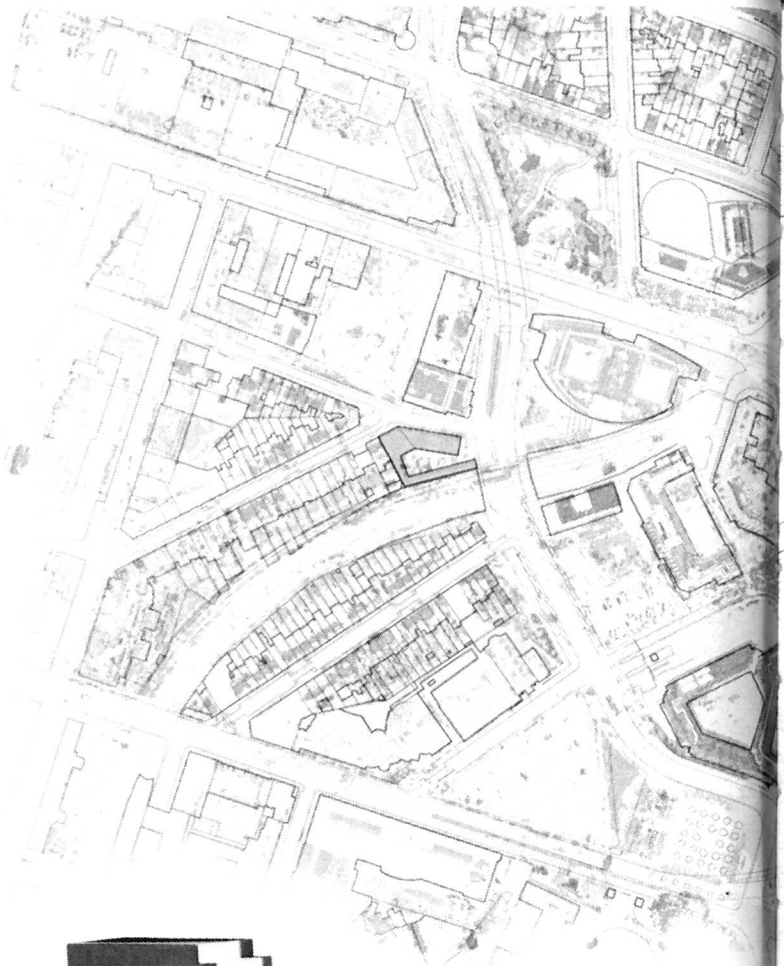
L'ambaixada es situa en un punt singular de contacte amb els diferents teixits de la ciutat de Brussel·les i en contacte amb la línia ferroviària.

La necessitat de diferents accessos a l'ambaixada amb un caràcter diferent provoca l'aprofitament del desnivell de 3,6 m del carrer per delimitar dues cotes d'accés. A la cota inferior, en relació al carrer de més envergadura i més transit es situa l'entrada pública. Una entrada a una plaça plana que dona accés als serveis públics de visats, bar i sala d'actes i conferències.

A la cota superior es reserva un accés més privat, sota cobert, per l'ambaixador i els oficinistes. A la mateixa cota, per un accés diferenciat es troba l'entrada de servei. Aquests dos espais oberts queden comunicats per una escala pública.

El programa funcional de l'ambaixada es distribueix en tres zones principals. D'una banda les oficines es situen a la barra inferior amb façana a nord, de manera que reben una il·luminació difusa i controlada. Separat per un nucli de comunicació vertical a l'ala oest de l'edifici es situa la zona del servei, amb l'habitatge i les zones de cuina. Per últim totes les dependències de l'ambaixador queden a la zona amb façana a sud que funciona amb un nucli de comunicacions vertical independent.

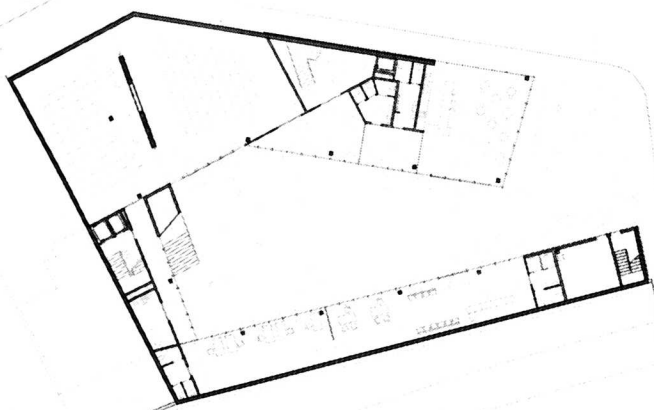
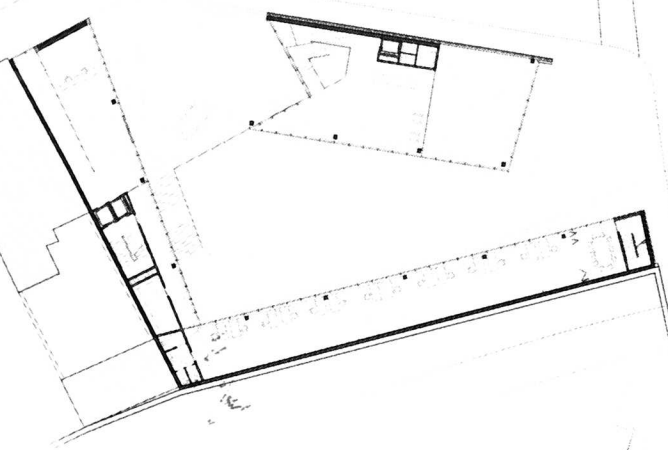
La volumetria general de l'edifici es resol amb una coberta inclinada que busca guanyar alçada a la façana principal per alinear-se amb l'edificació existent i reduir alçada a nord per permetre l'entrada de llum a la plaça pública.

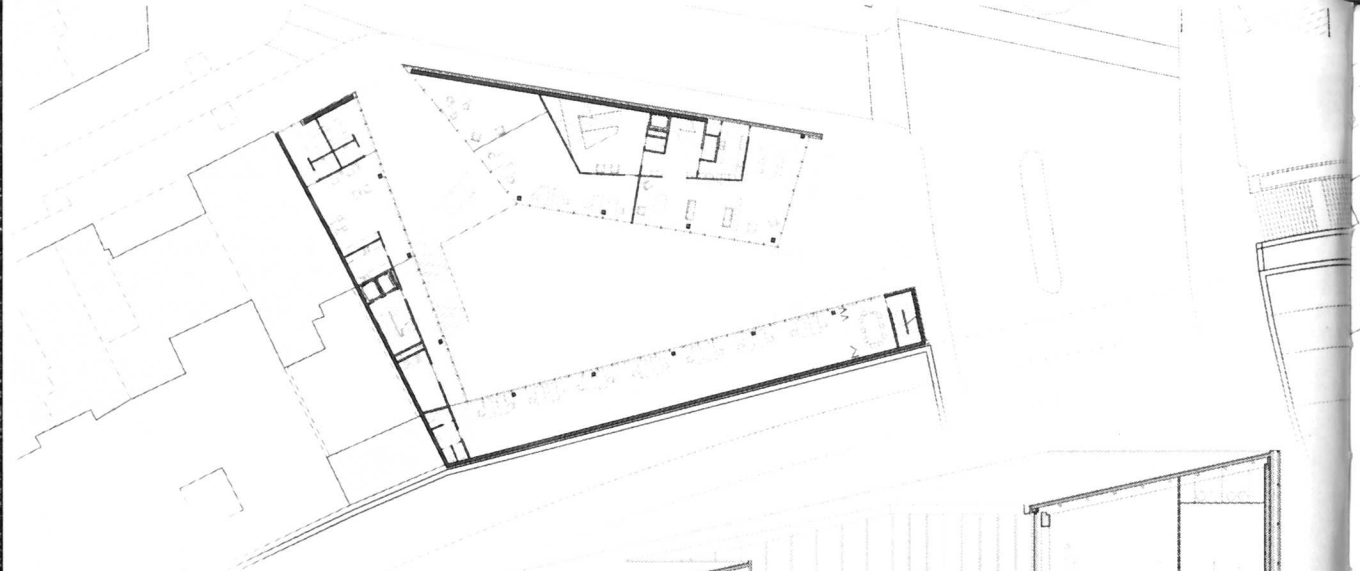
ALÇAT PRINCIPAL

PLANTA +1

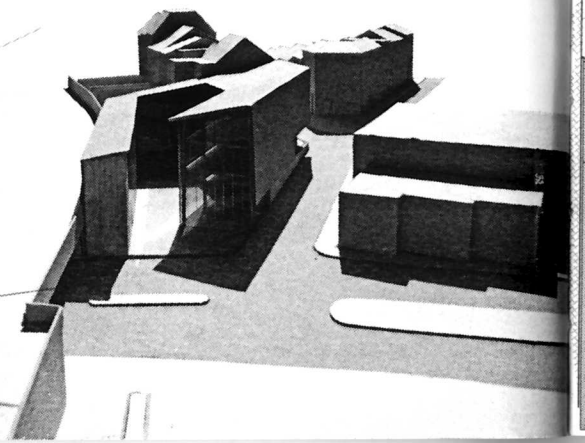
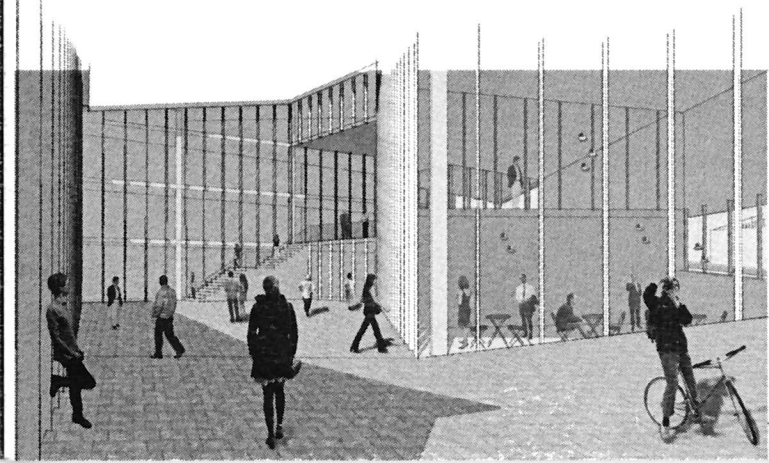
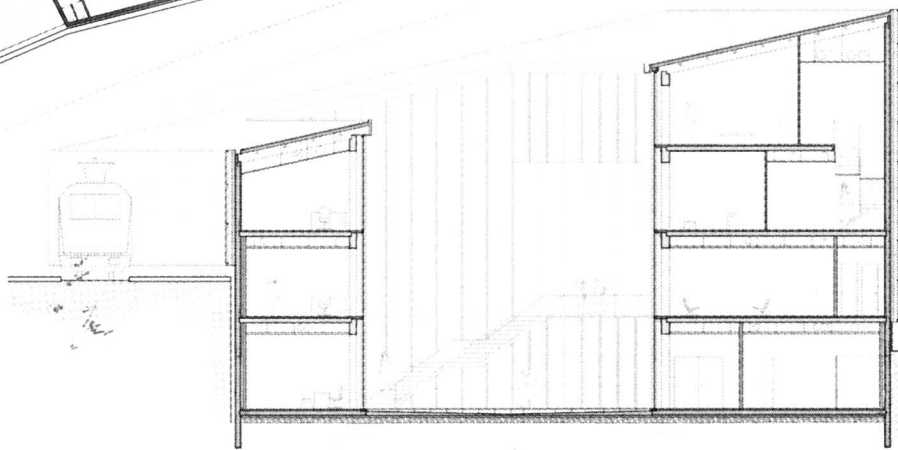

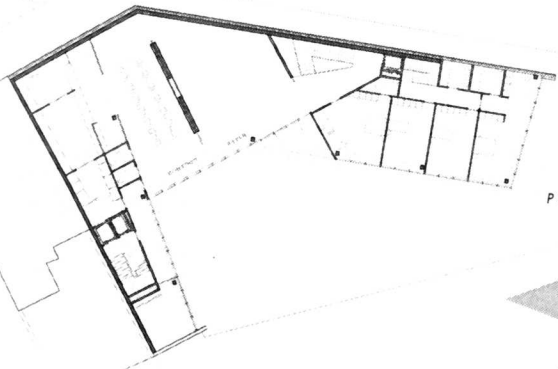
PLANTA 0

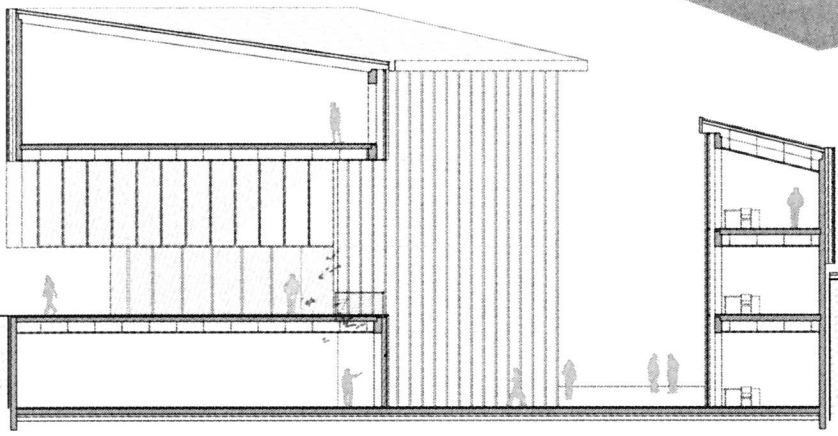
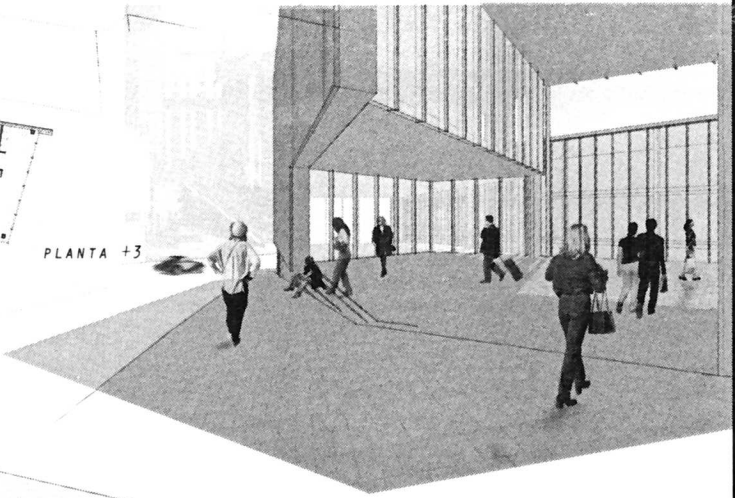
PLANTA +2

SECCIÓ TRANSVERSAL

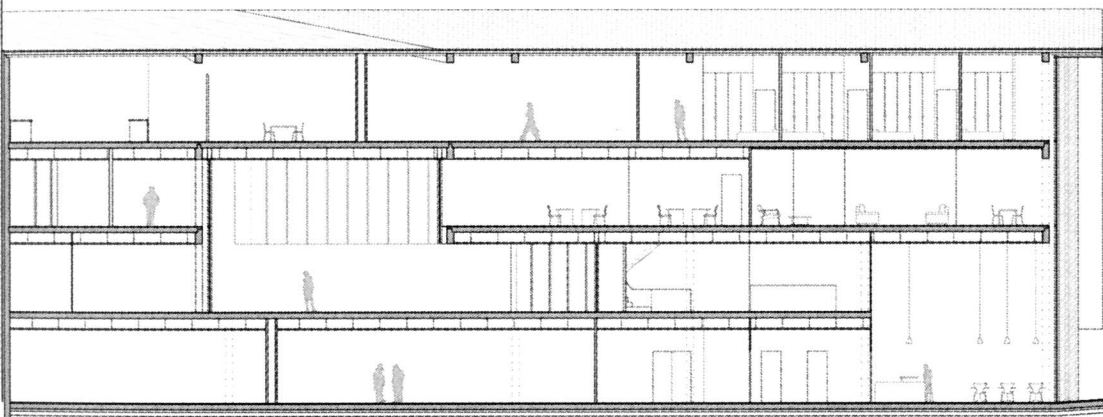
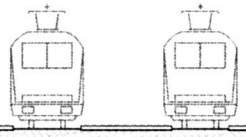

PLANTA +3

SECCIÓ TRANSVERSAL

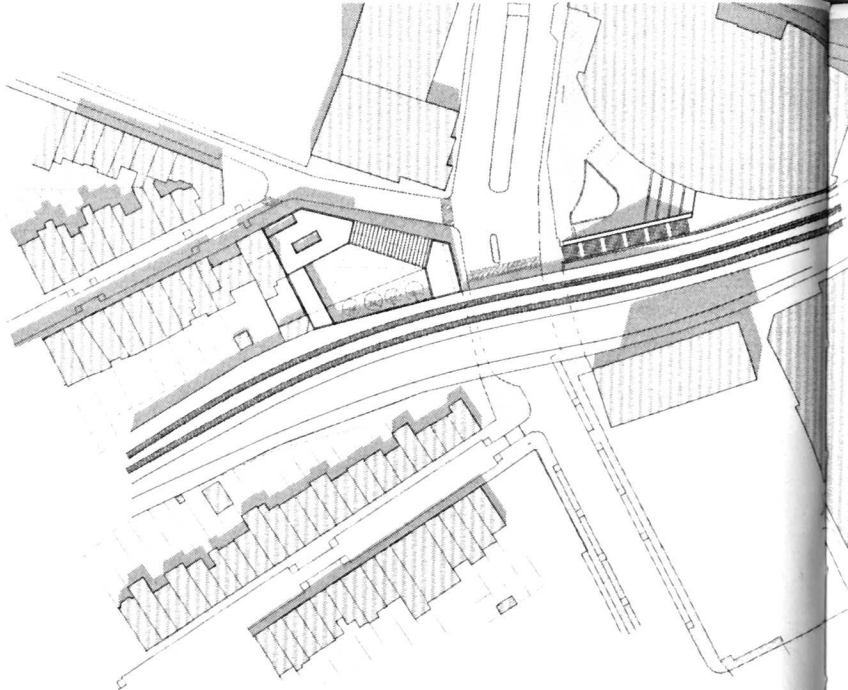

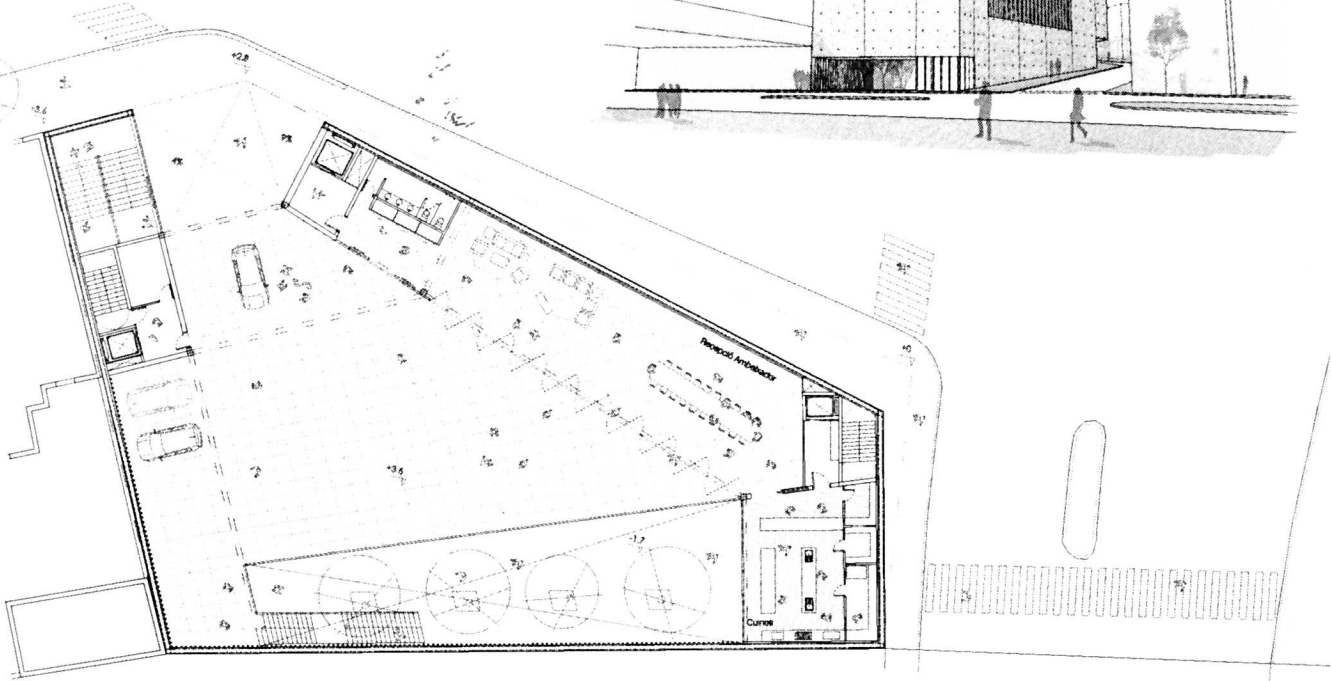
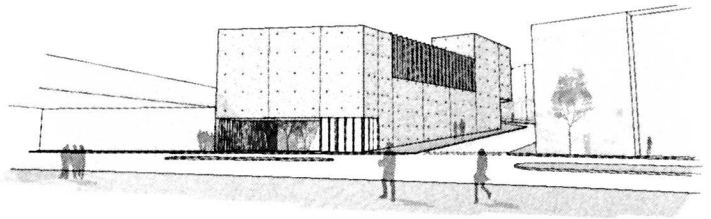
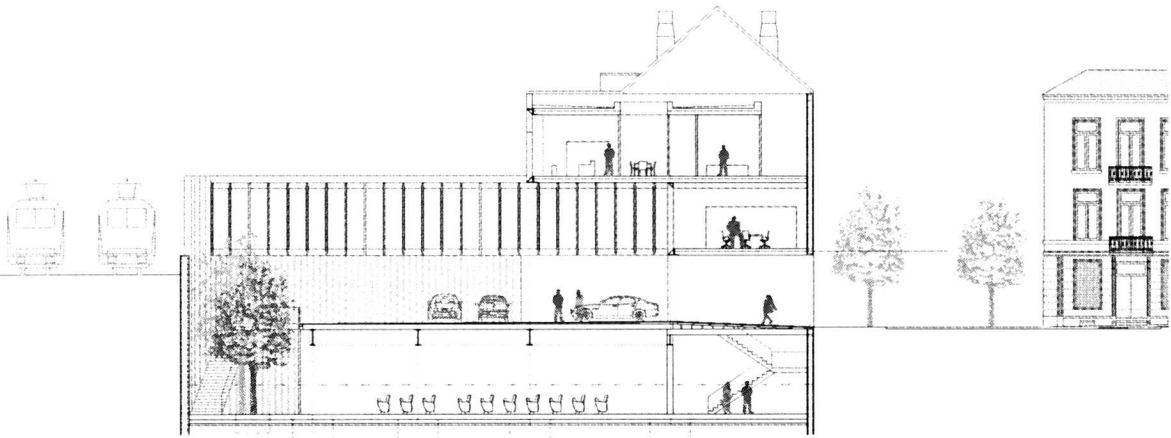
SECCIÓ LONGITUDINAL

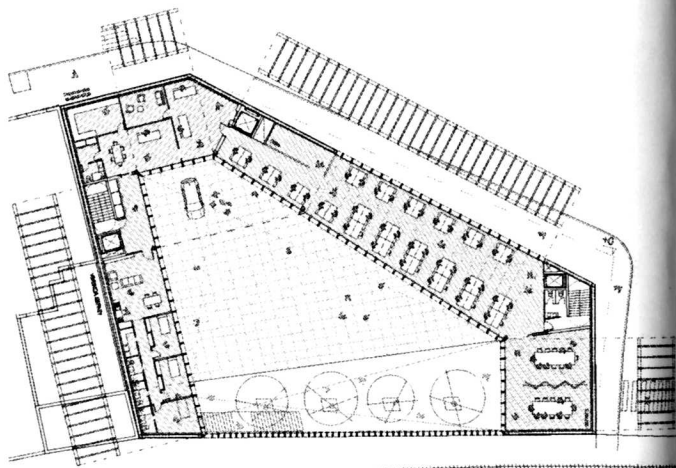
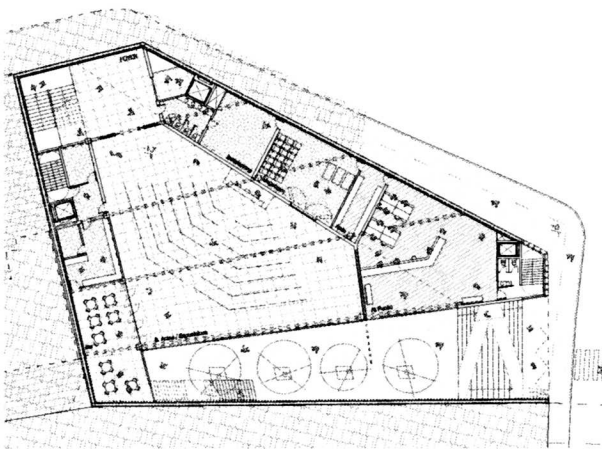
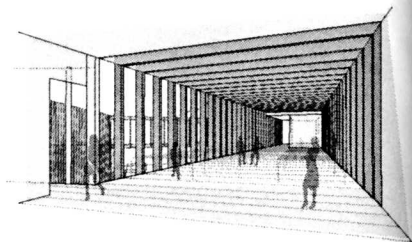
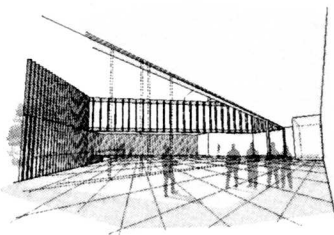
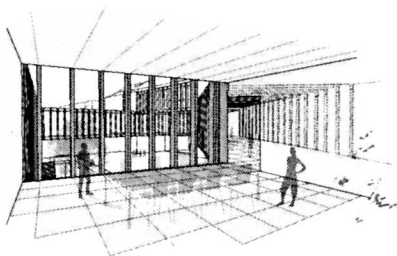
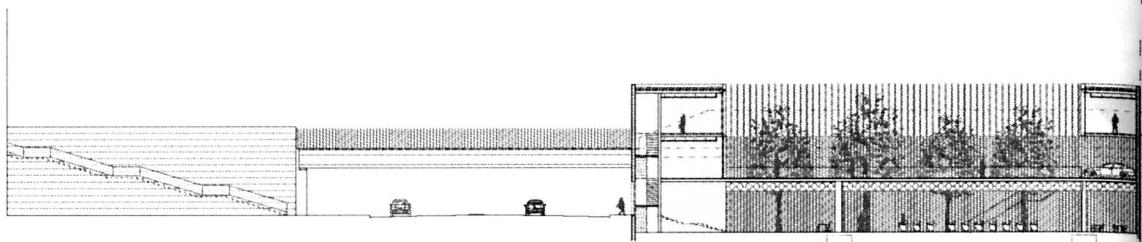
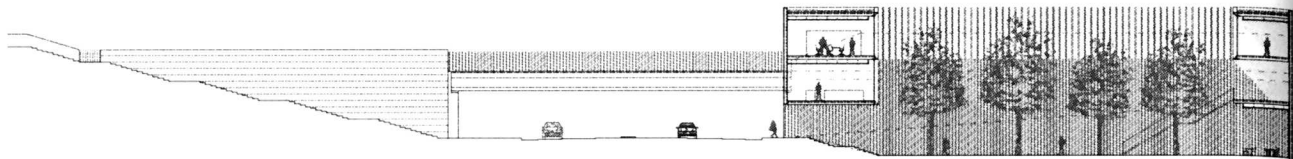
Una ambaixada, o dit d'una altra manera, un petit tros d'un país dins d'un altre, compleix en part unes funcions d'edifici públic, però sobretot es defineix com un edifici privat amb un caràcter certament restringit. Es per aquest motiu que la idea principal del projecte, enlloc de cedir espai públic cap a l' exterior, gira al voltant de la creació d'un gran espai interior privat destinat a ser viscut per les persones convidades i pròpies de l'ambaixada, i que al mateix temps serveixi de cohesió entre tots els diferents usos presents.

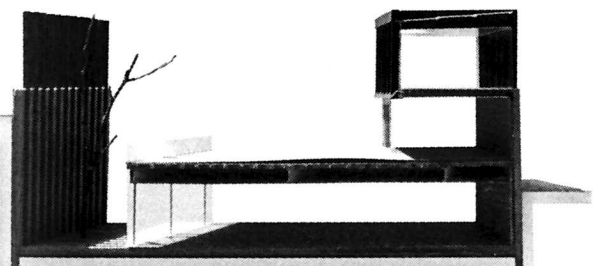
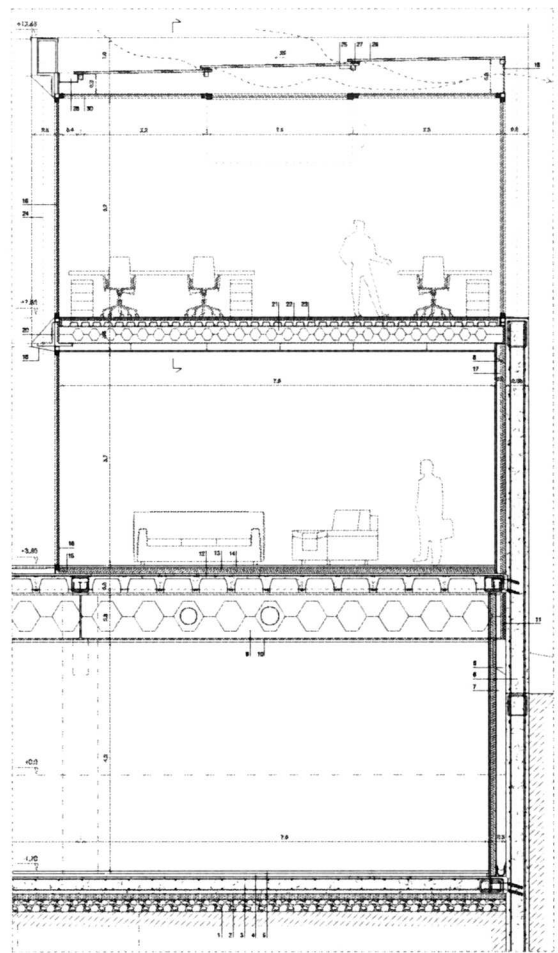
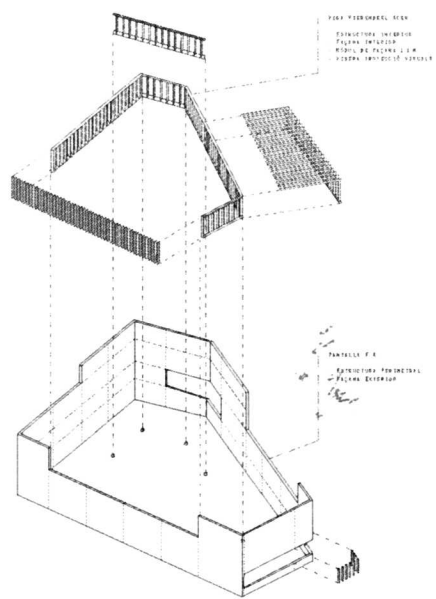
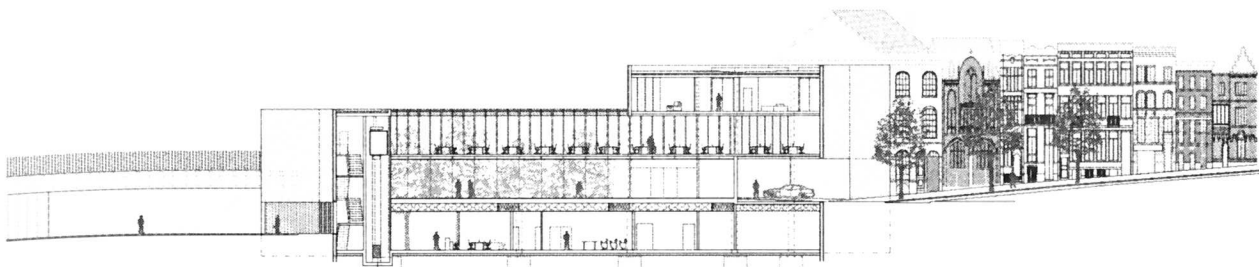
Degut a la gran quantitat d'usos i personal diferent del qual disposa l'ambaixada, l'edifici es sectoritza en 4 plantes principals: La planta baixa/principal (+3,6) la qual gaudeix del gran espai obert/plaça en relació també amb una gran zona coberta per a poder fer les recepcions i actes oficials de l'ambaixada; la planta semisoterrada (-1,7) situada sota la plaça principal, amb tots els serveis d'atenció al públic i sales d'actes amb un accés a través d'un gran pati, el qual dóna accés i il·lumina tots aquests espais i alhora serveix també per a solucionar la trobada de l'espai superior amb el mur de les vies; la primera planta (+6.3) en la qual es disposen totes les oficines principals, l'habitatge del servei i el despatx oficial de l'ambaixador; i finalment la planta segona (+7.8) la qual serveix per completar volumètricament l'edifici en relació als edificis veïns, i on trobem l'habitatge de l'ambaixador.

Tot aquesta barreja d'usos, genera moltes complexitats importants de nuclis i restricció d'accessos, però sobretot a nivell estructural. Es per aquest motiu, i per la voluntat inicial de voler bolcar l'edifici cap al seu interior, que s'opta per fer servir una façana estructural de pantalles de formigó originades ja des dels fonaments. Tot això, complementat amb l'ús de bigues vierendeel (acabat de façana interior i estructura interior) que recolzen en únicament 5 punts controlats, permet obtenir una estructura autoportant interna que deixa la planta baixa principal totalment lliure d'estructura; potenciant així encara més la versatilitat i força del pati / idea principal del projecte.

El projecte es situa a Brussel·les fora del nucli antic, en la zona de noves construccions d'edificis institucionals, on el teixit urbà s'ha perdut i predominen els edificis objecte.

El projecte es situa en una parcel·la que es troba en la confluència de la Brussel·les de petit gra i teixit residencial que contrasta amb la Brussel·les de grans edificis objecte.

La parcel·la es troba delimitada per la via principal que separa el gra residencial del institucional, un carrer secundari dins del teixit residencial i la via del tren, font de soroll. Per altre banda, el teixit residencial ha quedat descobert deixant a la vista una mitgera.

El programa es basa en oficines per l'ambaixada, la part de serveis i residència. El projecte busca donar solució a aquest context tant divers per això es proposen dos volums: per una banda un volum residencial que s'enganxa a la mitgera i dona fi al teixit residencial. Una malla en zig-zag va a buscar l'última mitgera del teixit residencial i dona forma a aquesta volum anant a enganxar-se a la via del tren tot creant una malla com a taló de fons i donant solució a la mitgera i a la via del tren.

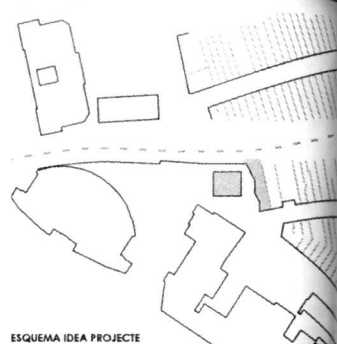
Per altre banda es proposa un volum d'oficines, que es presenta com a un volum pur que flota i vol assemblar-se al món dels edificis objecte. Els dos volums estan relacionats en planta baixa a través de la planta de serveis, a sobre de la qual es planteja una plaça d'accés al volum residencial i de l'ambaixador i els seus convidats a les oficines.

Per altre banda, per donar un espai lliure a l'equipament, es planteja una plaça davant d'aquest, relacionada a través d'una escala exterior amb la plaça a una cota superior que ahora fa de mirador.

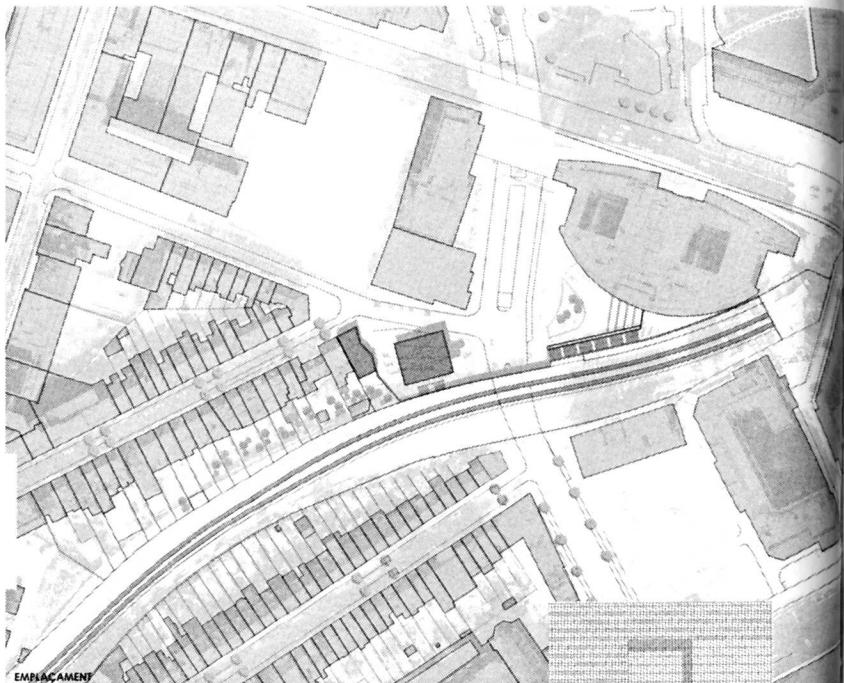
Estructuralment, volum d'oficines penja d'una gran encavallada, amb els pilars centrals que arriben fins la planta baixa, mentre que els extrems pengen de tirants metàl·lics de manera que el cos vola a sobre les places.

SITUACIÓ

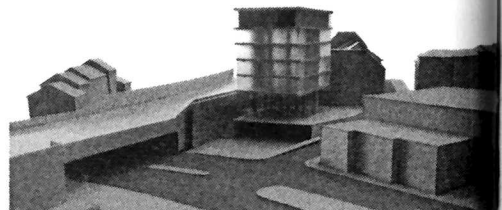
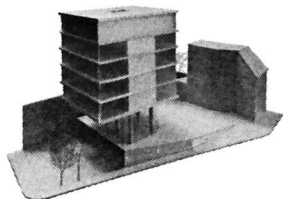

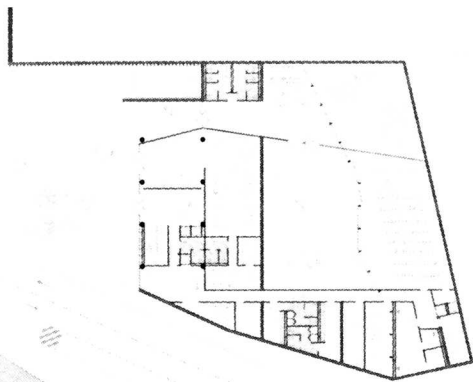
ESQUEMA IDEA PROJECTE

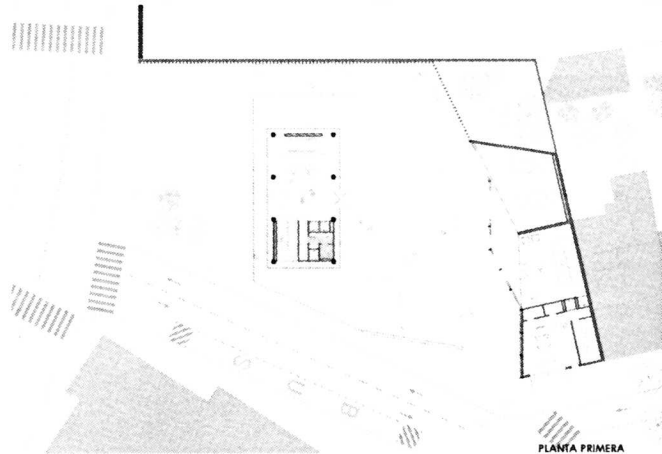
EMBRACAMENT

ALÇAT GENERAL

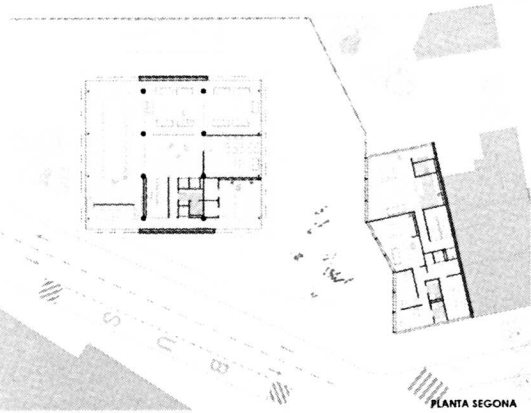

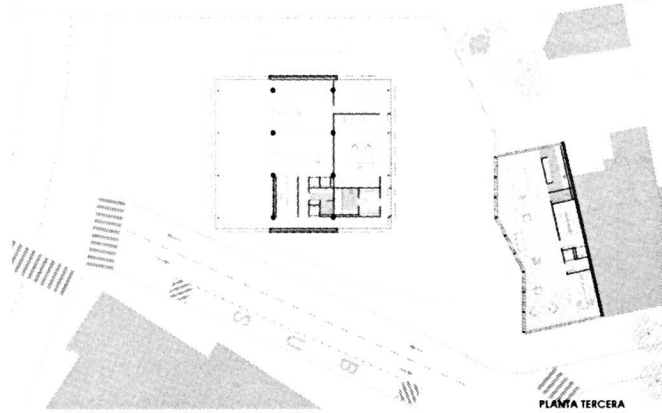
PLANTA BAIXA

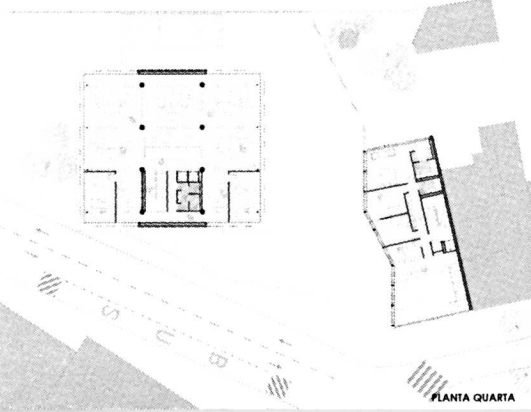
PLANTA PRIMERA

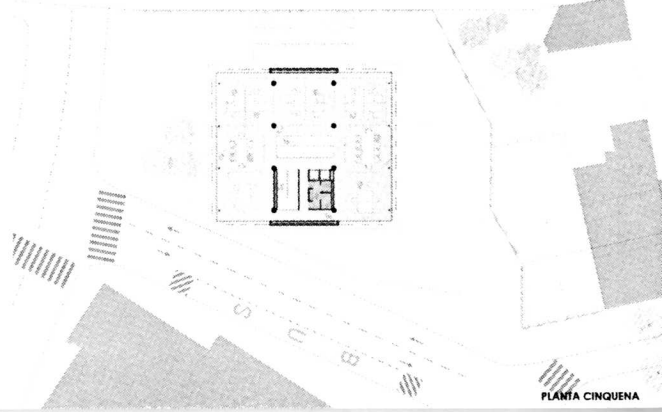
PLANTA SEGONA

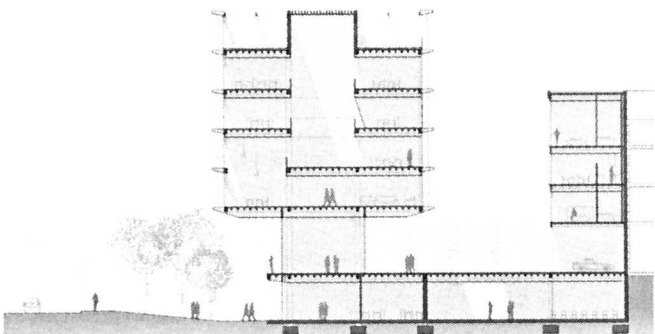
PLANTA TERCERA

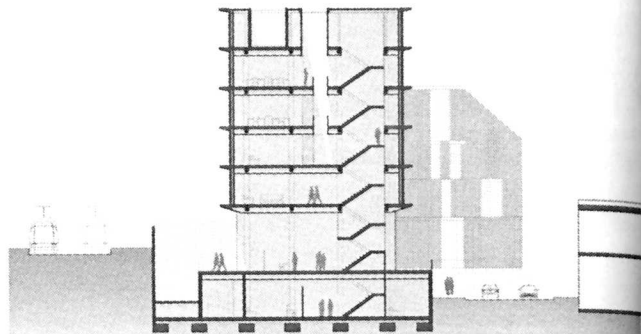
PLANTA QUARTA

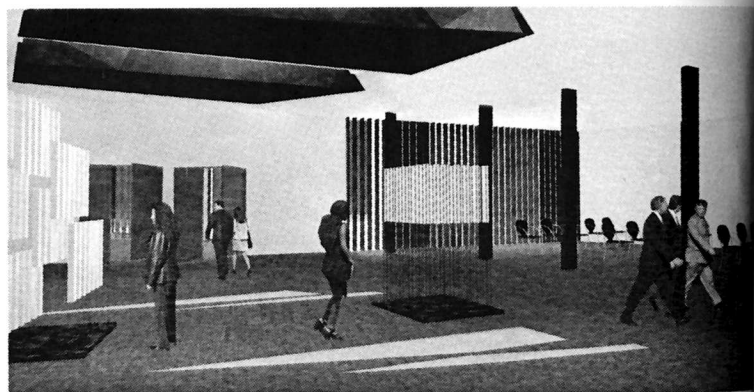
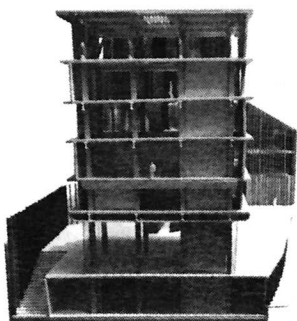
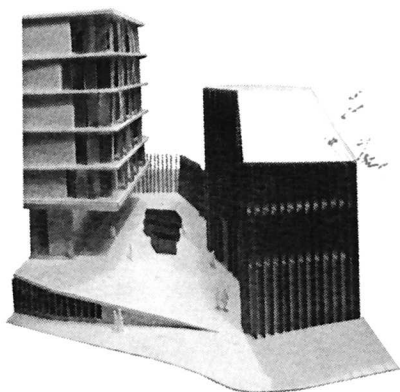
PLANTA CINQUENA

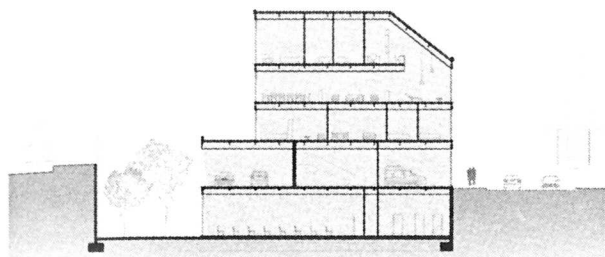
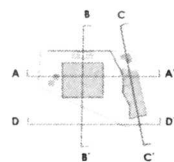

SECCIÓ AA'

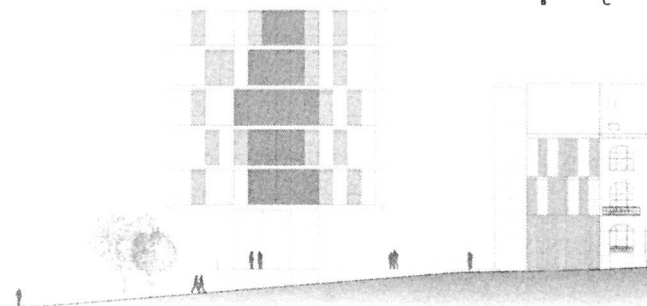

SECCIÓ BB'

SECCIÓ CC'

SECCIÓ DD'

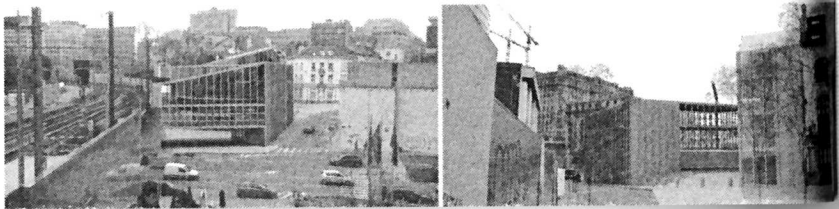
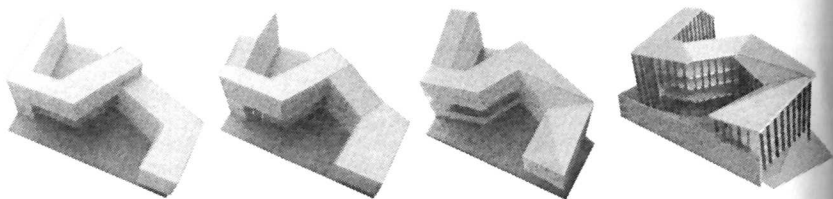
Una posició de límit del teixit urbà front la ciutat objectes, amb un solar de costats irregulars, una mitgera, una via de tren elevada per una pantalla de formigó de 6 m d'alçada i una diferència de cota de 3,6 m entre els dos costats oposats del solar. l'edifici es planteja com un límit que contorneja dos espais semi-públics diferenciats.

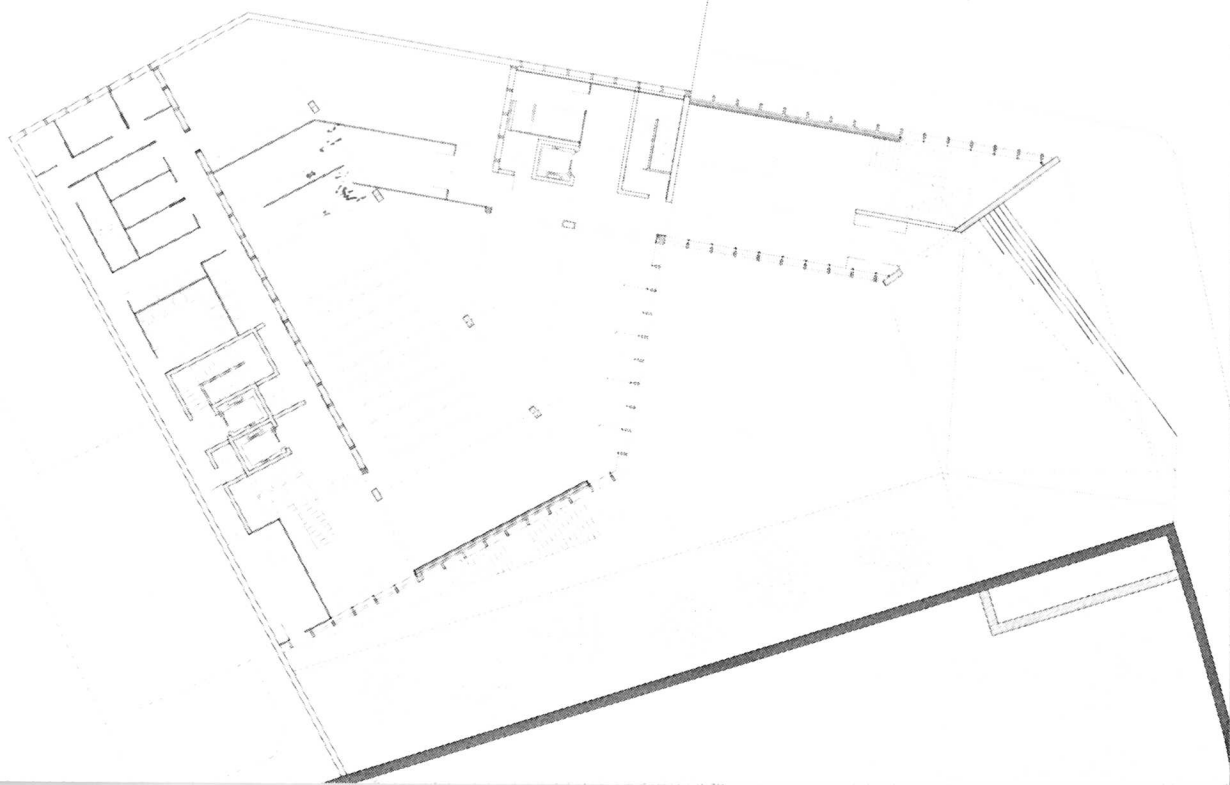
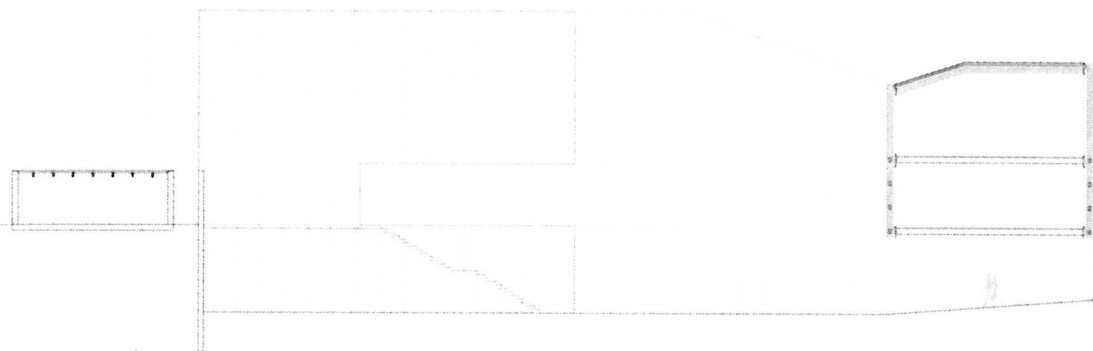
El primer, l'espai previ a l'entrada principal de l'edifici, es destina a l'entrada pública de l'edifici, vinculat a l'atenció al públic i a la sala de conferències i exposicions. En un segon pla, i donant façana a un carrer residencial, es projecta l'espai de recepció dels ambaixadors, quedant aquest a una cota superior sobre el primer, conformant un balcó.

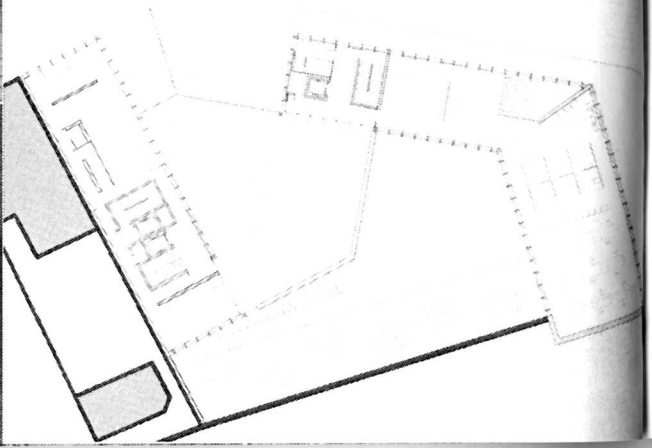
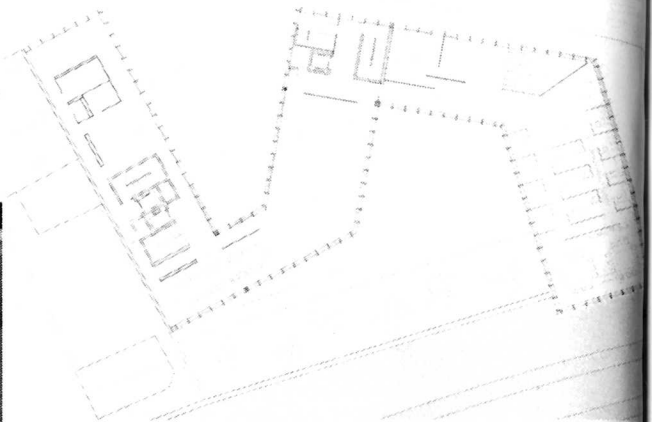
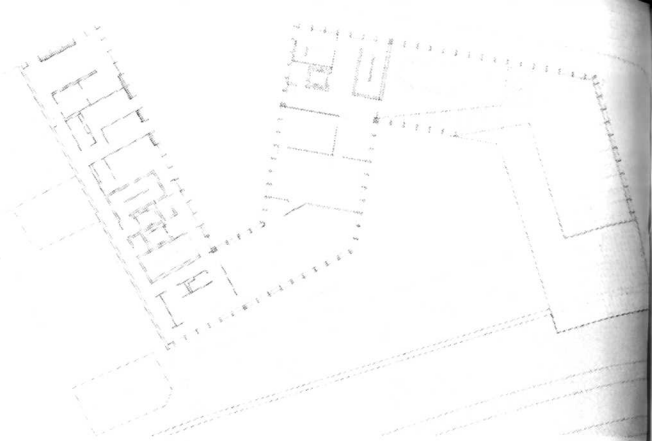
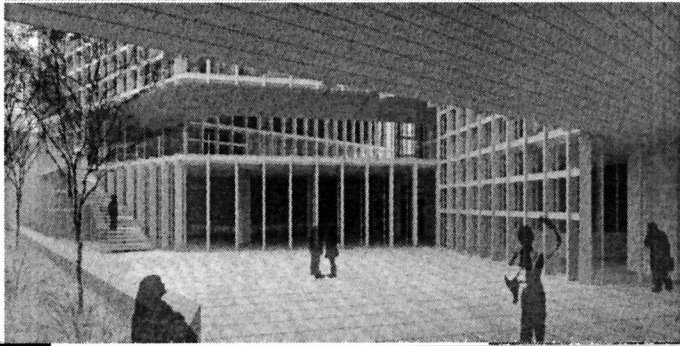
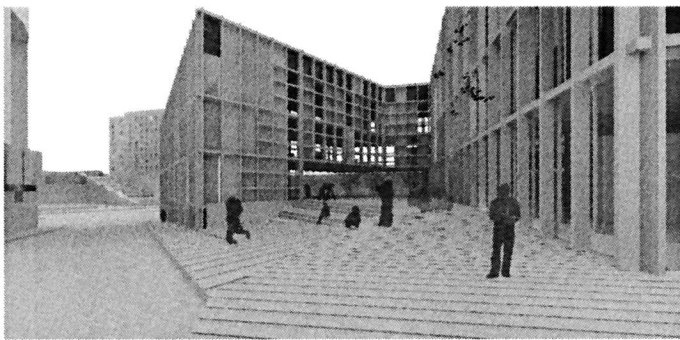
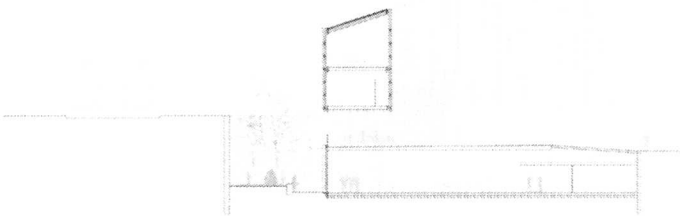
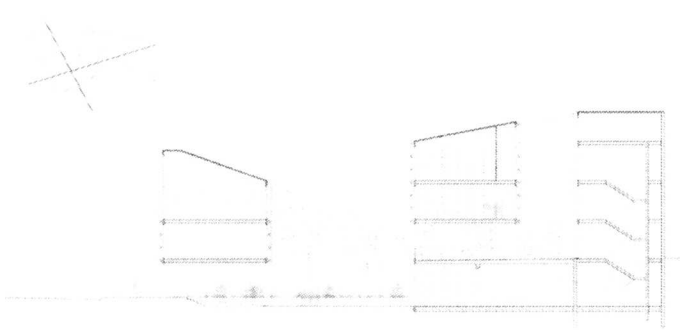
El programa s'estratifica en horitzontal i en vertical, quedant així la part residencial i per tant la més privada de l'edifici, en relació amb la mitgera existent. L'edifici, per tant, és capaç de donar resposta a dues realitats oposades, la de la ciutat teixit i la ciutat objecte.

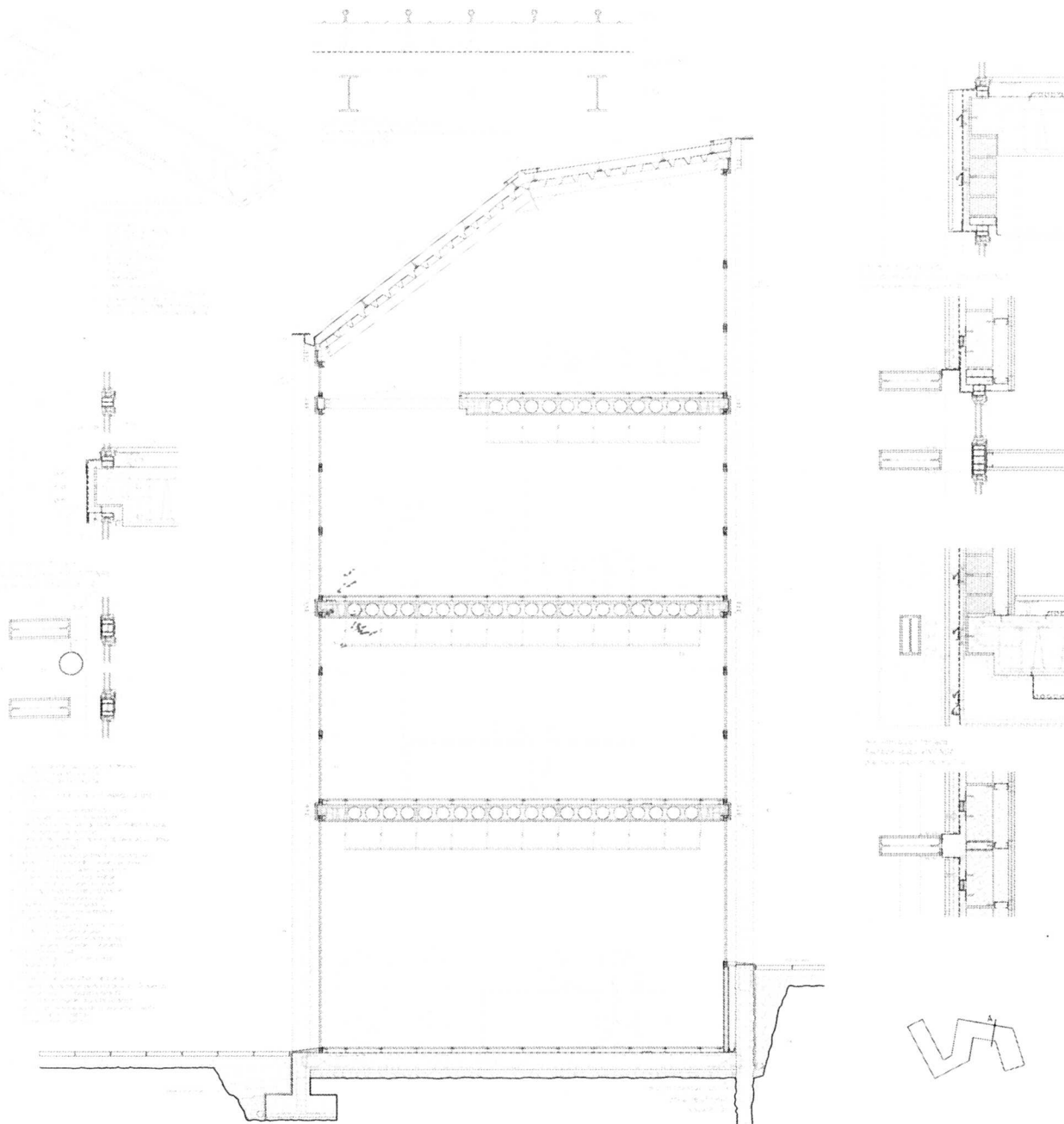
L'estructura, per tal d'alliberar al màxim l'espai interior, es projecta des de l'exterior, amb un element estructural que es repeteix cada 1,2 m al llarg de tot el perímetre. Els vols projectats es resolen afegint al mateix sistema estructural barres horitzontals per conformar una biga vierendeel.

La coberta de l'edifici, com la seva façana, es projecta com un continu de plecs que busquen el desguàs de les aigües pluvials cap a l'interior del pati.

El proyecto se desarrolla en la ciudad de Bruselas, en una parcela con una topografía accidentada y, situada en el límite entre la ciudad institucional (grandes objetos) y la ciudad residencial (tejido urbano).

La propuesta parte de la colocación de una barra central que pretende conseguir la creación de un patio que separe el edificio de las vías del tren y que deje un espacio libre ensanchando la acera permitiendo así el acceso del embajador.

La barra se apoya de dos volúmenes más bajos que por un lado dan la continuidad al frente de la calle residencial, y por el otro dan fachada a la calle principal y cierran el patio.

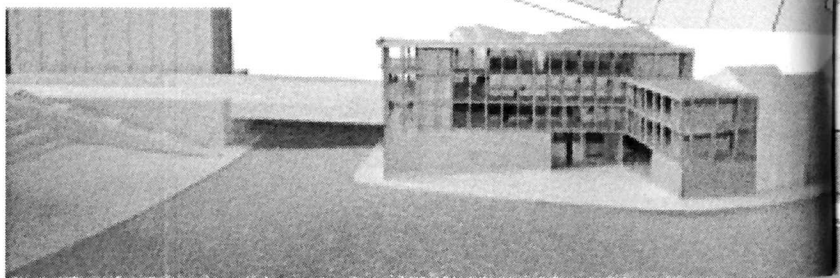
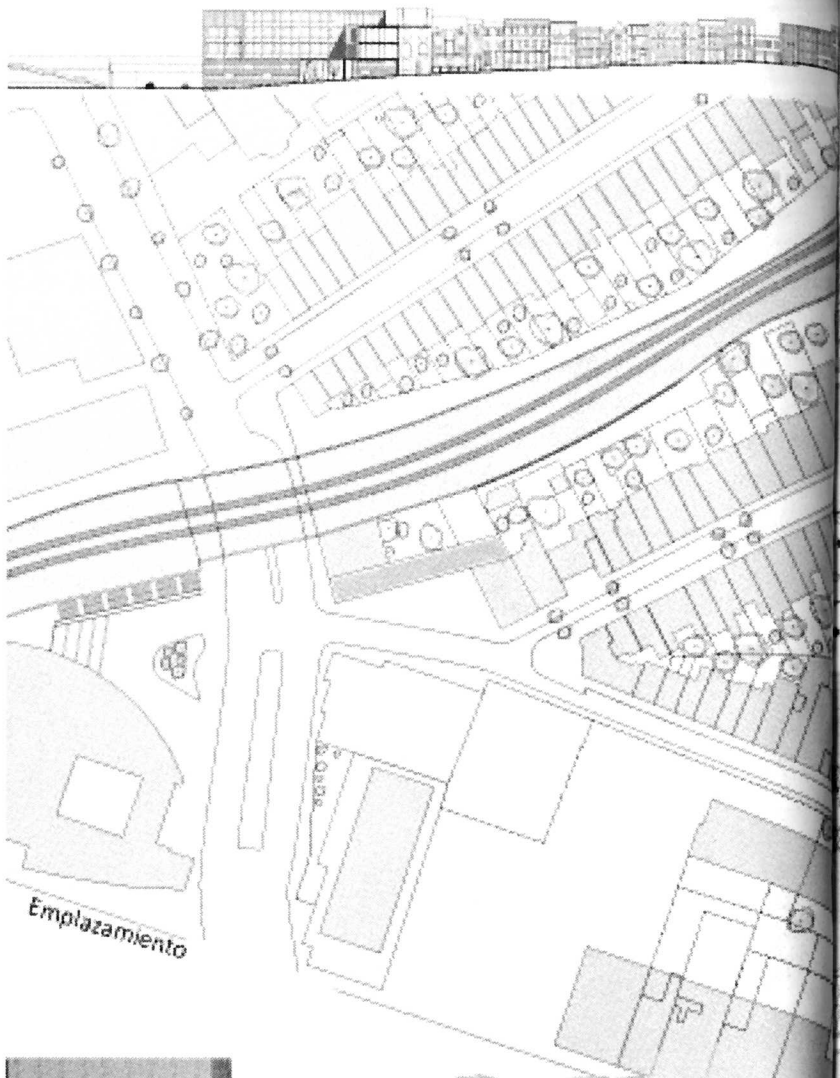
El edificio se entiende como un zócalo macizo agujereado en tres puntos para crear los diferentes accesos, y una estructura de porticos en fachada, más abierta.

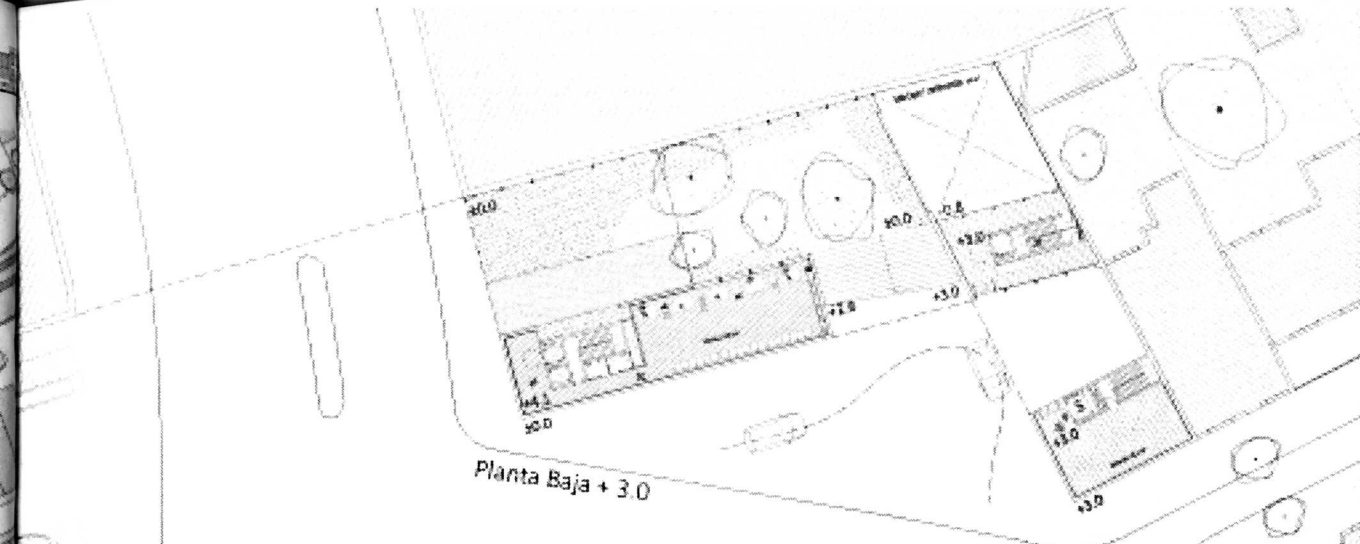
El programa se divide en tres bloques: el cultural, las oficinas y la residencia del embajador.

La parte cultural, formada por la sala de exposiciones y el foyer, se sitúa en PB y esta totalmente relacionada con el patio y que se abren a él.

Las oficinas, que tienen acceso por el patio y se sitúan en el volumen que cuelga sobre él.

Y por último las estancias del embajador, tales como la recepción, el comedor y la propia residencia, que se sitúan en el bloque más bajo y en la última planta del barra central.

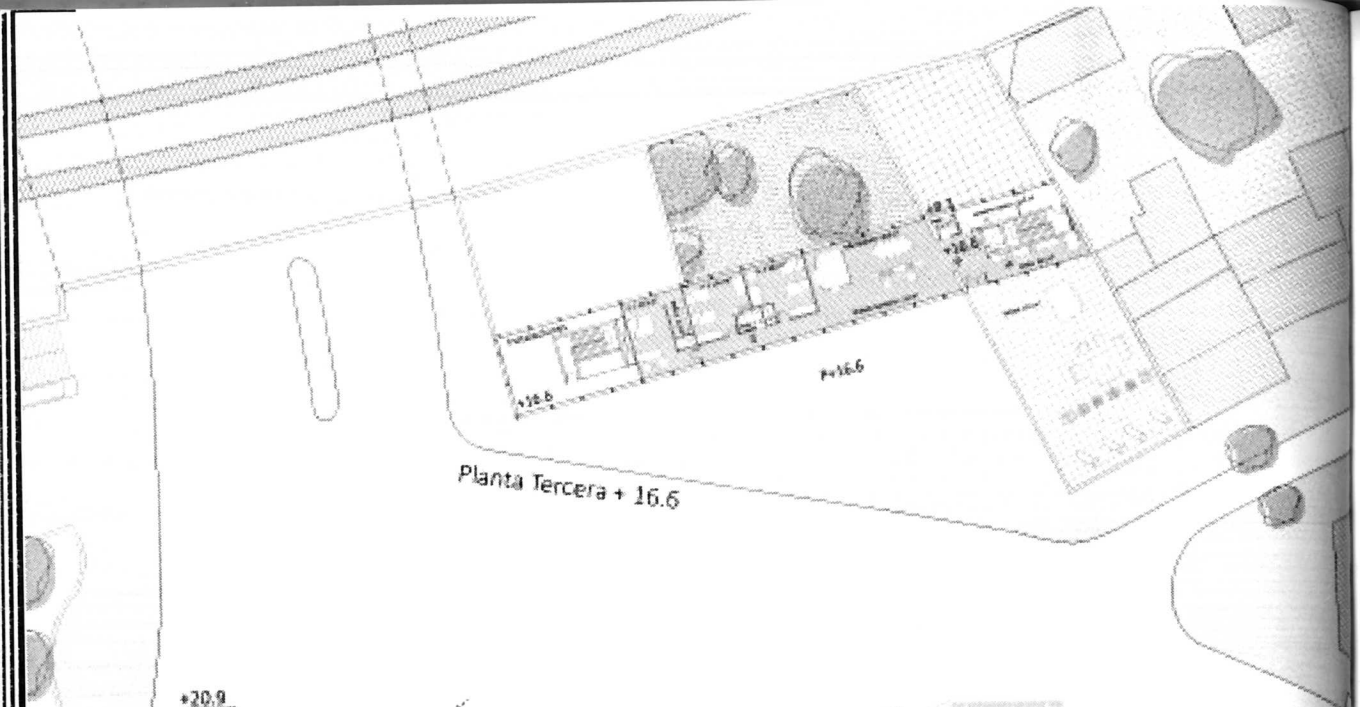

Planta Baja + 3.0

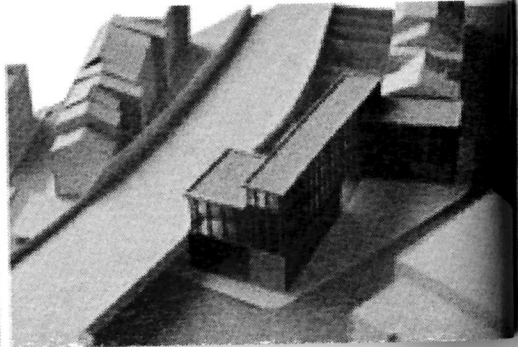
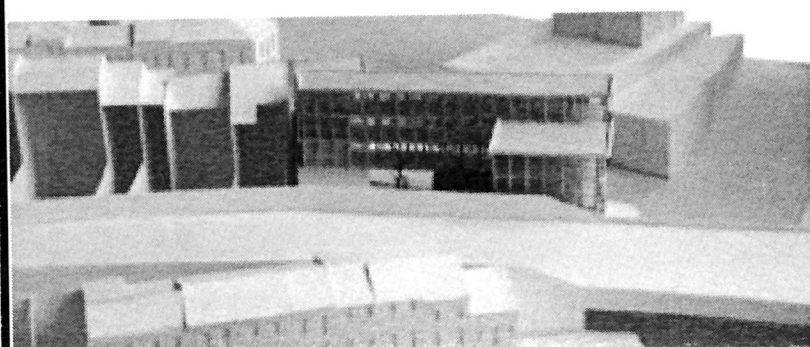
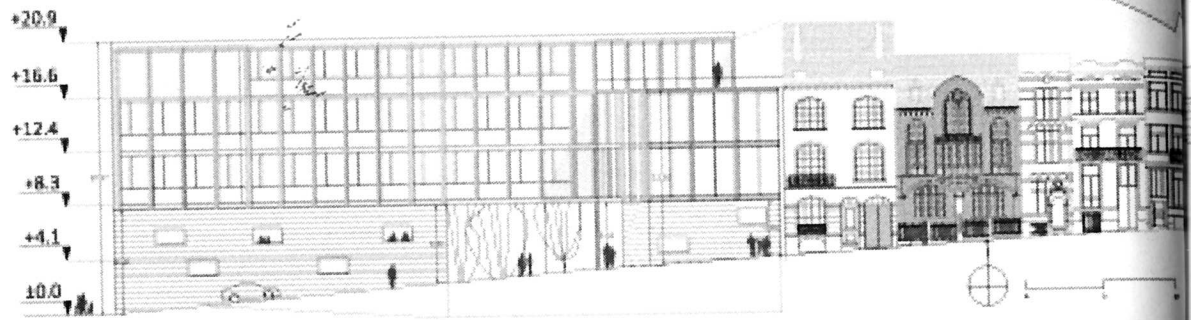

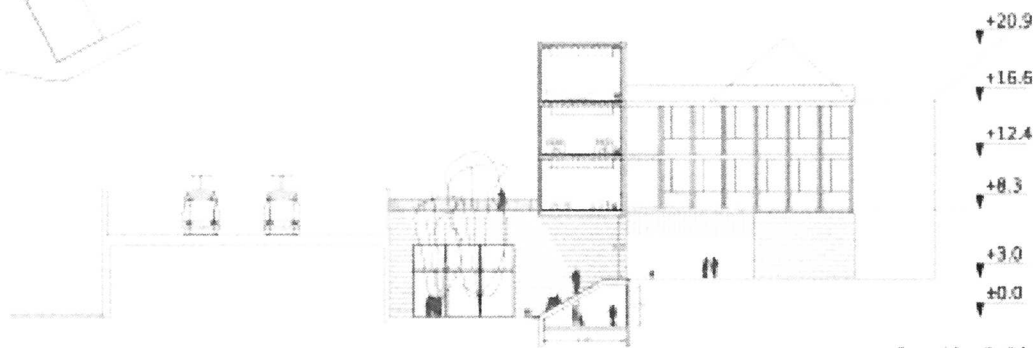
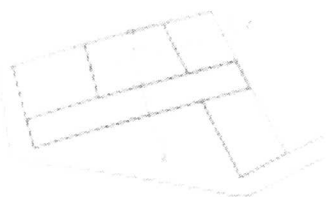
Planta Primera + 8.3

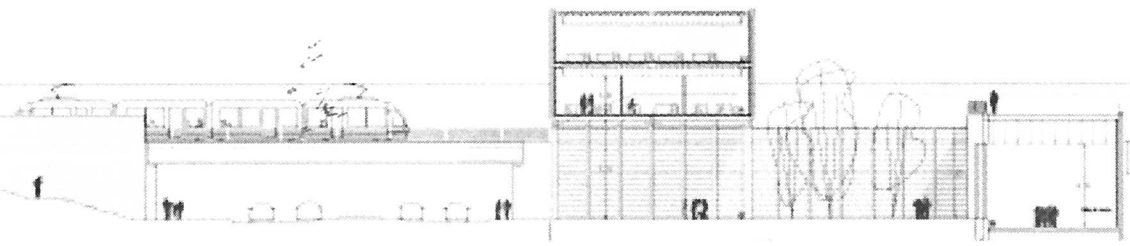

Planta Tercera + 16.6

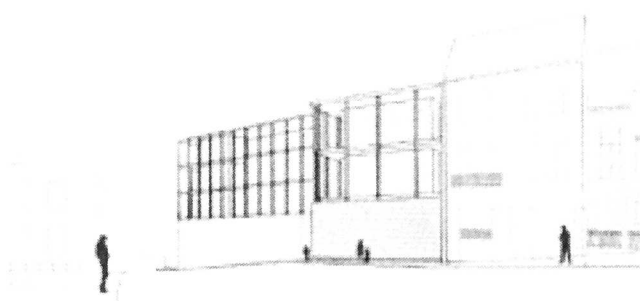
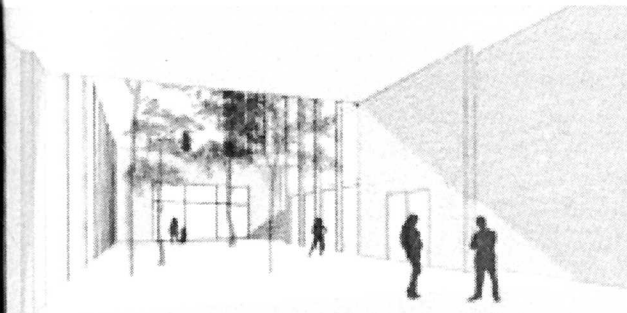

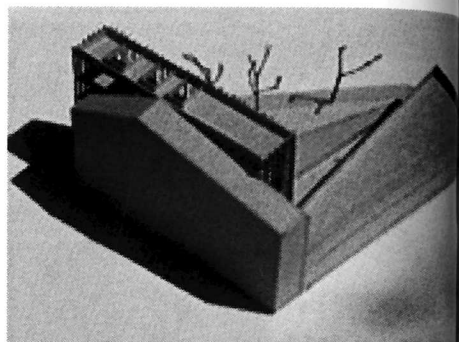
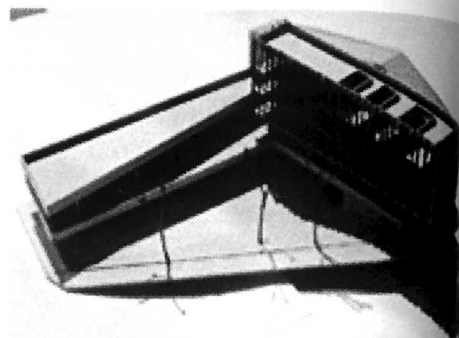
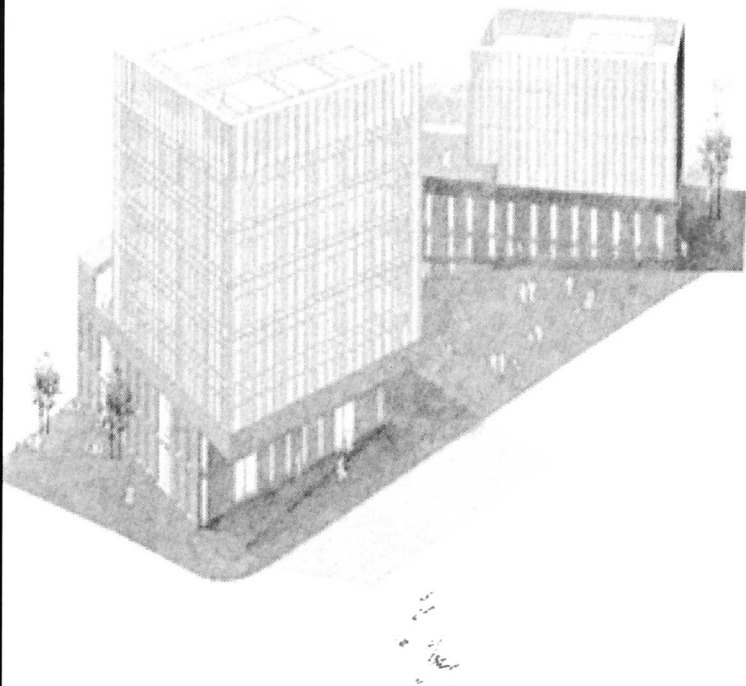
Sección B-B'

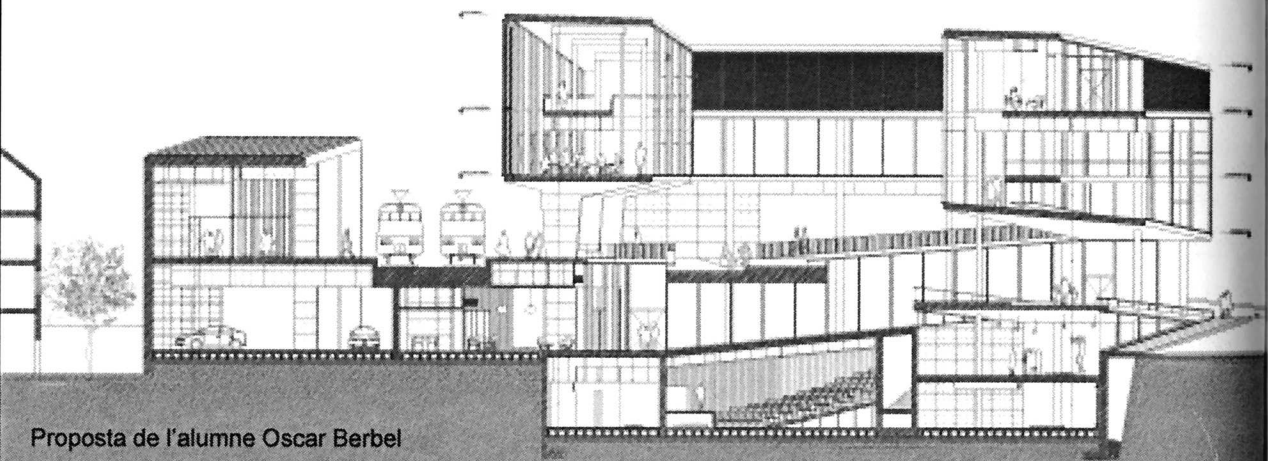
Sección A-A'

Proposta de l'alumne Victoria Merchán

Proposta de l'alumne Raul Ribas

Proposta de l'alumne Oscar Berbel

Oscar Berbel

L'especial situació del solar com a límit i frontera entre dues formalitzacions urbanes y una infraestructura, farà donar respostes prou complexes al projecte, incorporant la infraestructura del ferrocarril com un element més del programa funcional i intentant entablir diàleg tan amb el teixit residencial de gra menut i els grans blocs d'oficina. L'ambaixada agafa així una nova condició: Circulacions a priori impròpies d'aquest ús passen a a travessar i recórrer l'edifici transformant l'espai urbà en quelcom inesperat. Una actitud intel·ligent i certament arriscada - no hi ha bona arquitectura sense risc- de la que se'n surt bé el projecte, aconseguint que l'edifici, ciutat i infraestructura sigui un tot complex ple de suggeriments i espais sorprenents.

Raul Ribas

Es conforma un nou espai urbà com a resultat del buit que deixa la construcció de dues ales edificades en el perímetre. L'espai que proposa el projecte esdevé l'àmbit més públic i obert del conjunt, que incorporarà també les plantes baixes dels cossos edificats, ampliant la superfície d'ús públic del nou espai. Aquestes semblen constituir un sòcol obert que es regala a la ciutat i que ha mitjançant espais a cavall entre l'exterior i l'interior doten d'amabilitat un buit urbà que es manté a una cota inferior per aconseguir un cert grau de privacitat i control.

La resolució dels cossos edificats, molt atents a la neutralitat per tal de no treure protagonisme al nou espai públic, es un factor que cal destacar del projecte. El volum que conté el programa administratiu de l'ambaixada descansa sobre el sòcol sense tocar-lo. Relliscant sobre seu i volant al carrer deixa de ser la construcció d'una mitgera per a tenir un pes volumètric propi.

Victoria Merchán

El projecte no vol renunciar ni al diàleg amb les diferents formalitzacions urbanes que coexisteixen en aquest lloc, ni a una certa autonomia, que identifiqui la seva imatge. Es disposa un sòcol que envolta els límits edificats del solar i deixa un buit obert al vial. La idea de sòcol sembla transcendir l'àmbit propi del solar. Aquest li serveix per construir una cota, una línia de frontissa que resol el contacte amb el teixit residencial i la integració de la infraestructura. Una construcció massissa, única i inequívoca.

Sobre aquest sòcol es "dipositen" dues volumetries que volen donar resposta als dos tipus de tramut urbà existent. La seva materialització és diferent. Si podríem pensar el sòcol com quelcom tectònic, els volums que emergeixen exploren i es construeixen a través de pells, de porositats i teixits que descomponen el volum, n'alleugereixen el pes i fan de nexa entre el dins i el fóra

Aquesta diferenciació, entre el sòcol i les volumetries superiors, s'entendrà com a resposta urbana a la complexitat del lloc i el seu entorn. Una resposta en aquest sentit associada amb el material i la construcció d'un àmbit on s'hi apleguen des de construccions muraries en totxo, en els habitatges, a infinits murs cortina en la part d'oficines.

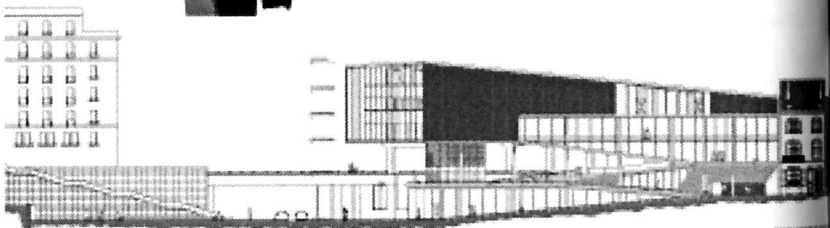
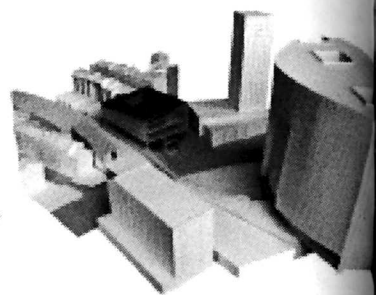
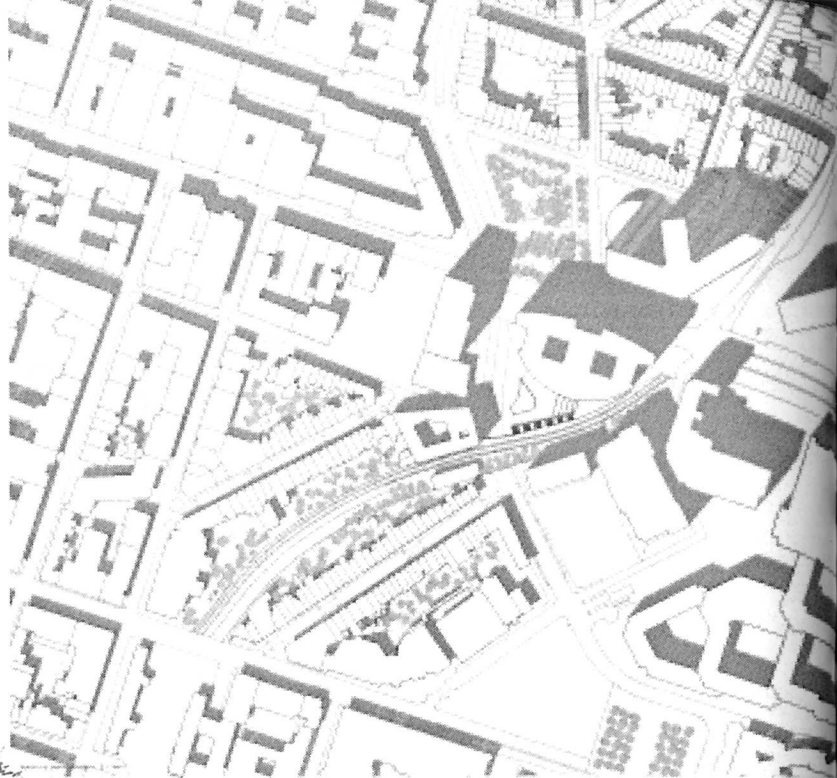
Ramón Sanabria

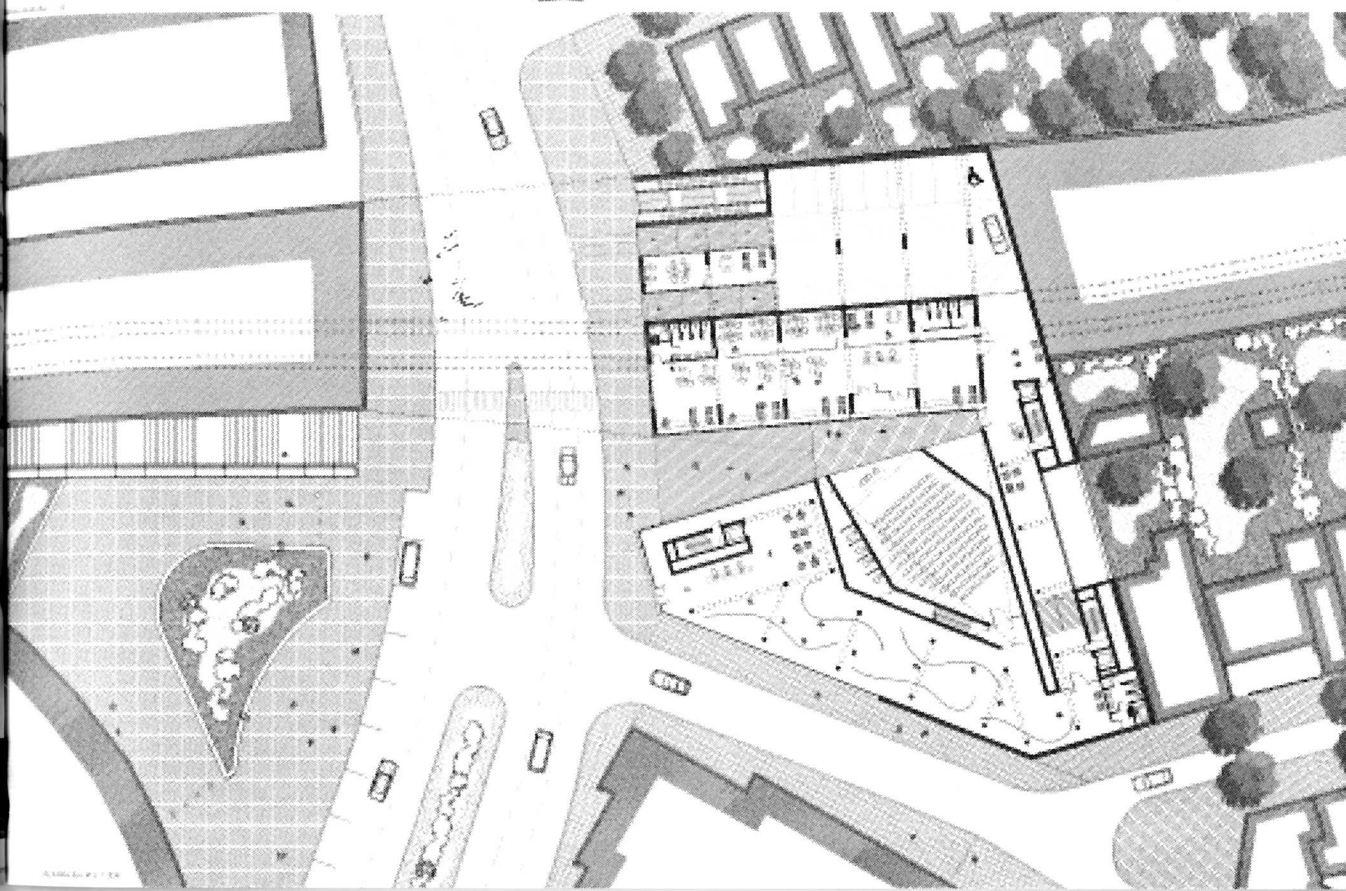
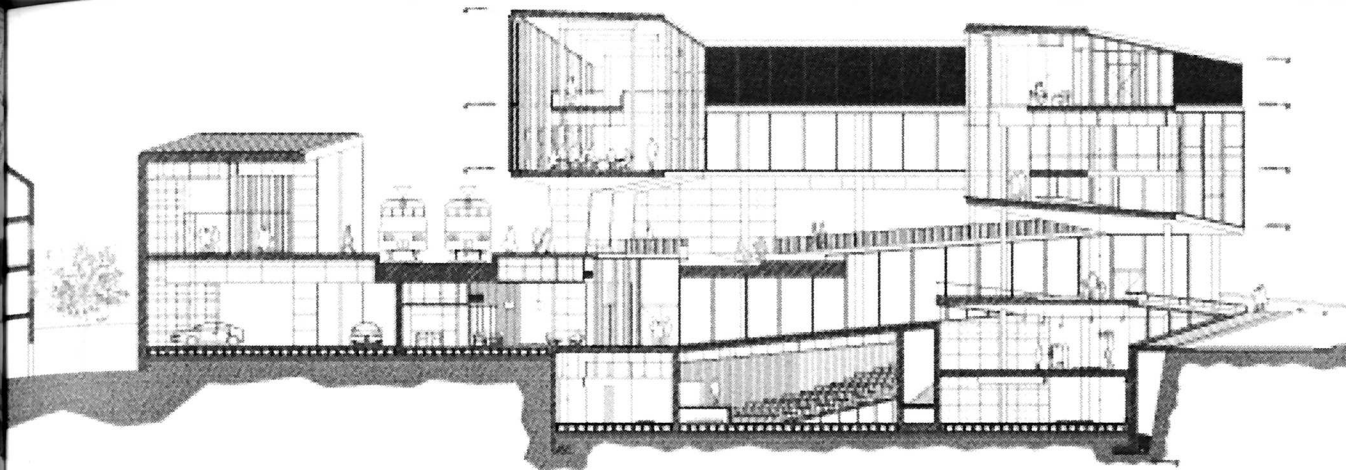
Arquitecte i Professor del Curs

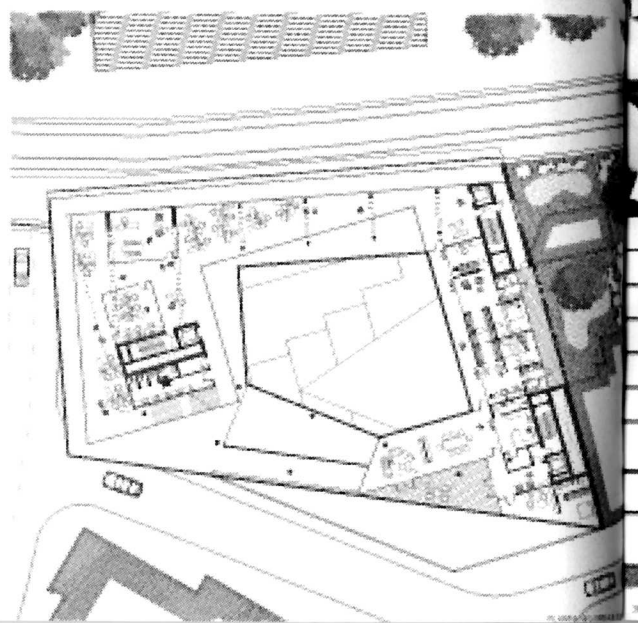
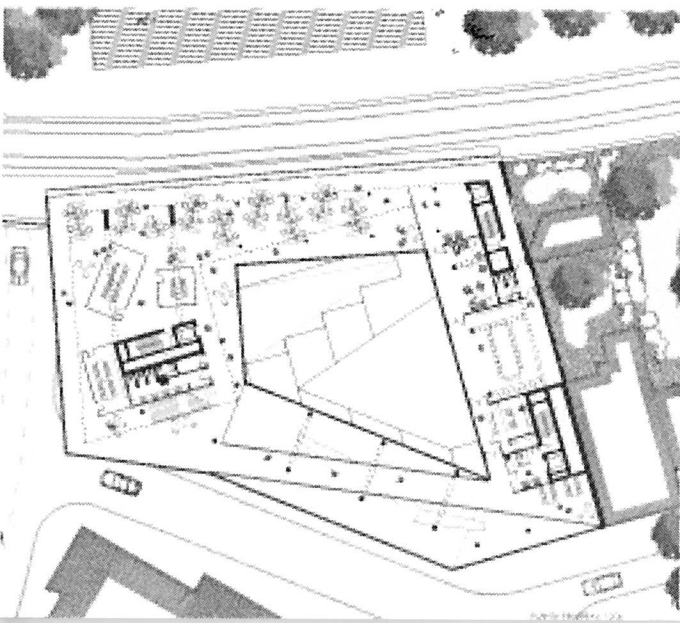
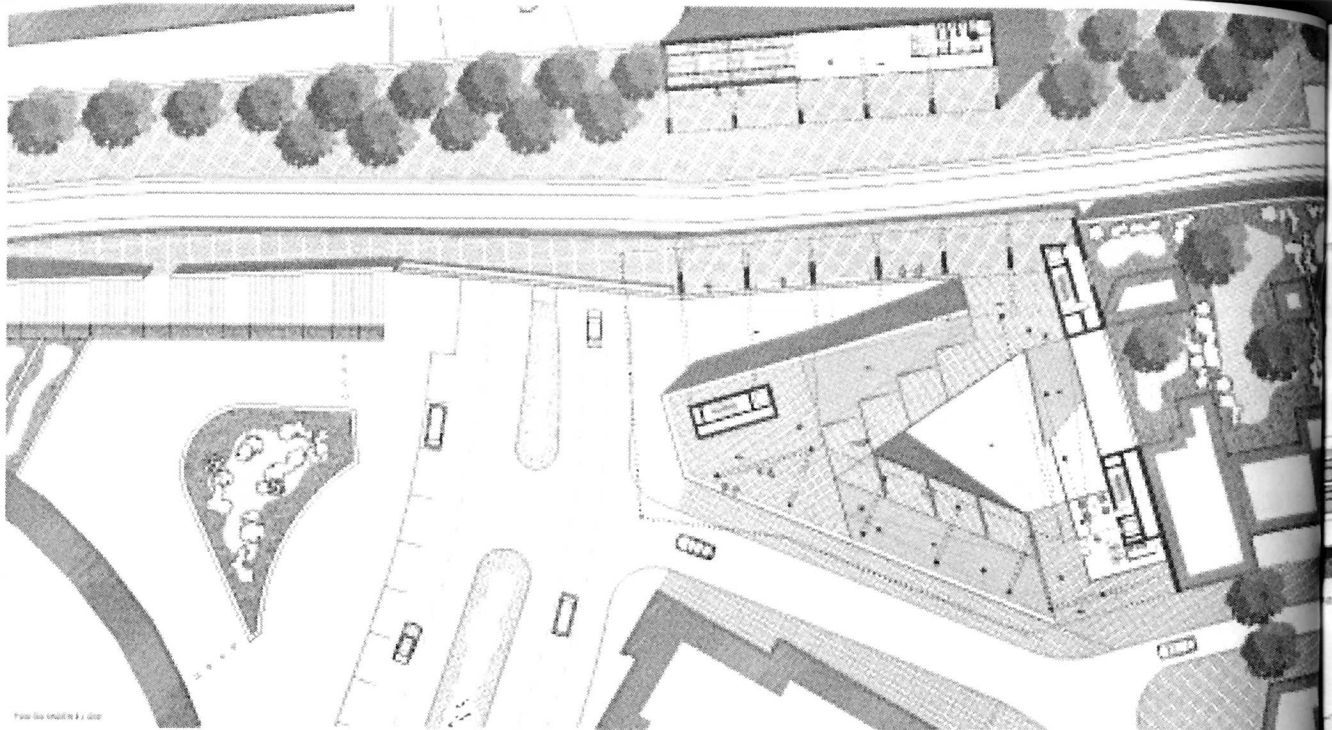
Las características propias del lugar donde se realizará el proyecto, el centro de Bruselas, será determinante para la identidad que adquirirá el proyecto i el aspecto que mostrará a la ciudad. el lugar es un nodo central donde confluyen una trama urbana de baja densidad de viviendas y otra trama irregular en la cual destacan grandes edificios objeto con una pretensión iconica sobre el paisaje urbano. la infraestructura del ferrocarril es otro factor importante a considerar ya que supone un límite que divide el área urbana y elemento que entra en conflicto con nuestro proyecto.

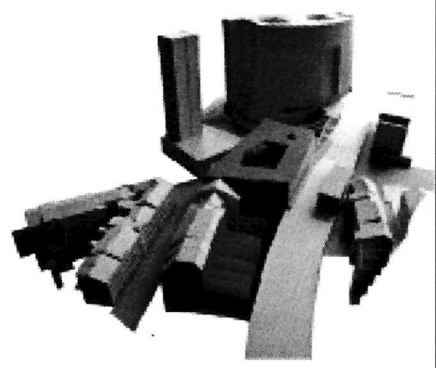
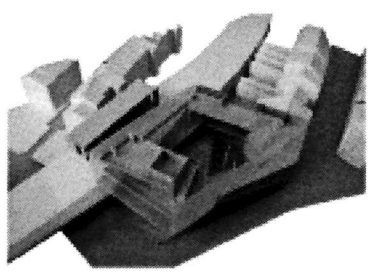
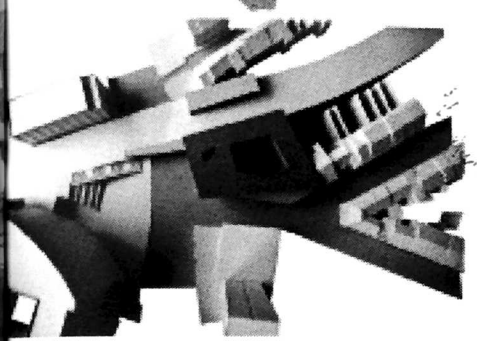
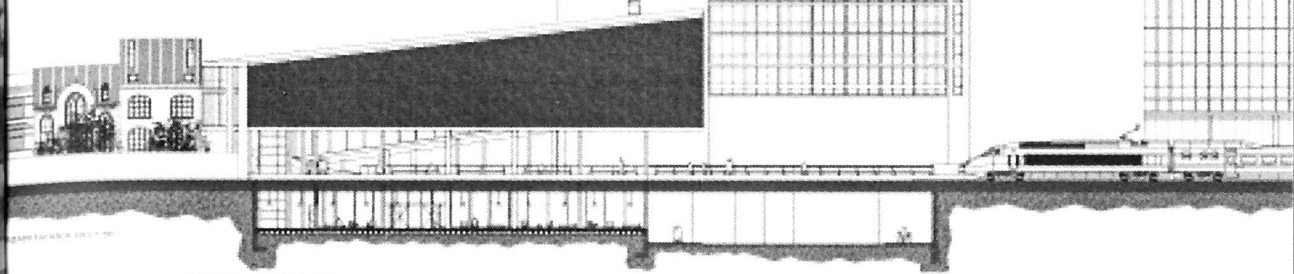
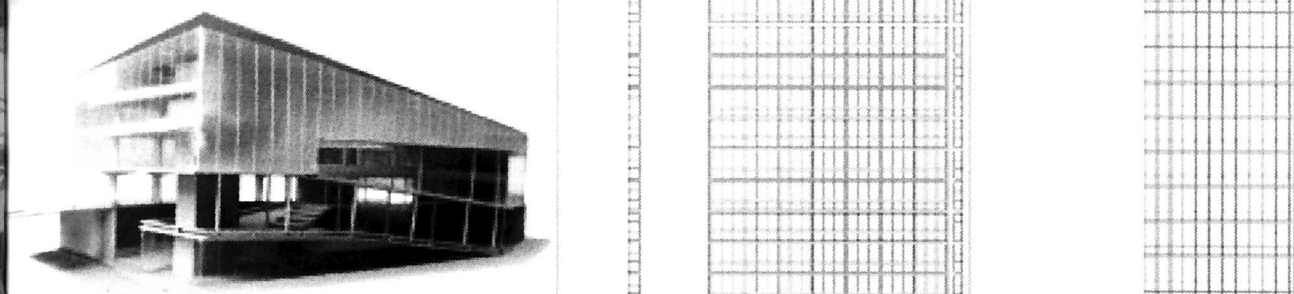
Atendiendo a todas las consideraciones anteriores i teniendo en cuenta el programa interno de una embajada se ha optado por vincular el edificio con la infraestructura existente i generar un amplio espacio público integrado en la vía pública, siendo este el principio conceptual de todo el proyecto. Existe en la idea del proyecto una voluntad de integrar la embajada con aquellos elementos que dotan de fuerza este punto central de la ciudad, de forma que constituya un punto de encuentro e interacción de diferentes flujos de circulación de elementos de diversa naturaleza. Habitualmente una embajada se entiende como un elemento que se encierra en si mismo, autista, y sin ninguna relación con su entorno debido al grado de privacidad y seguridad que se requiere. en nuestro caso se pretende la interacción total con el espacio público de la ciudad a través de su conexión con la infraestructura. de esta forma el zócalo contendrá un programa público, sala de exposición y área de visados, sobre el cual la topografía urbana se adaptará a la parcela y conformará un recorrido arquitectónico para llegar a la estación incorporada en el proyecto y a las sucesivas plantas de la embajada.

La embajada, entendida como tal, con espacio de oficinas, recepción de invitados i vivienda del embajador, queda contenida en un gran elemento a modo de paraguas sobre el espacio público de planta baja, que actúa como transición entre el zócalo público y la zona más privada de la embajada.

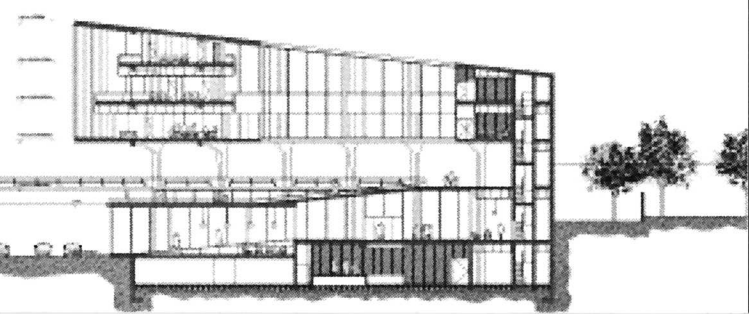

© 2000 RAMÓN SANABRIA

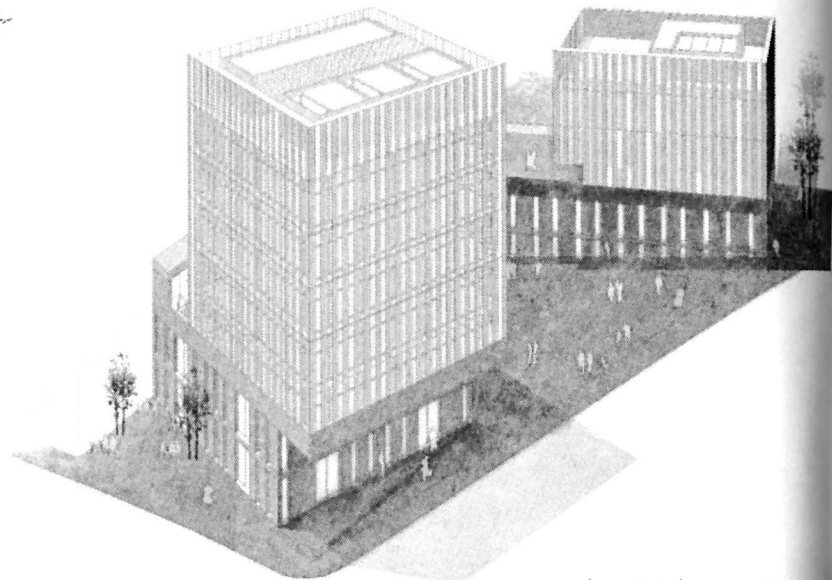
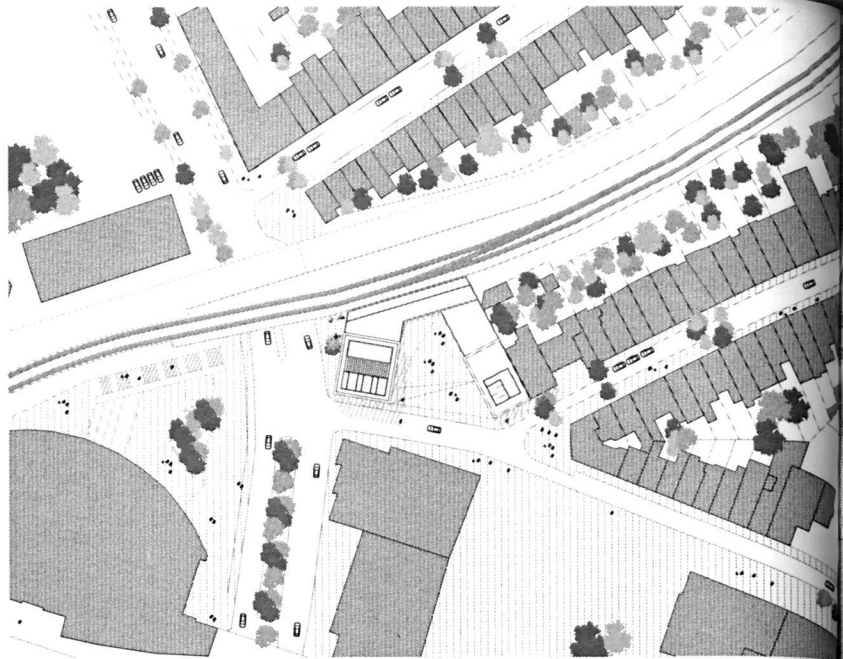

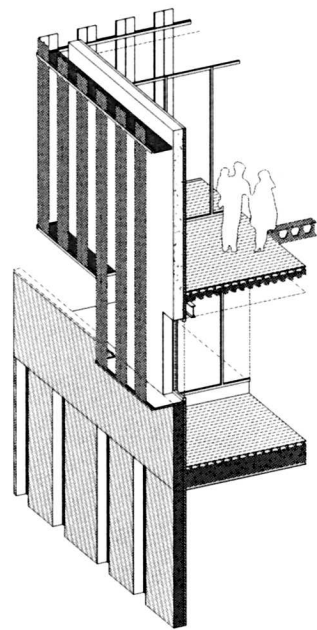
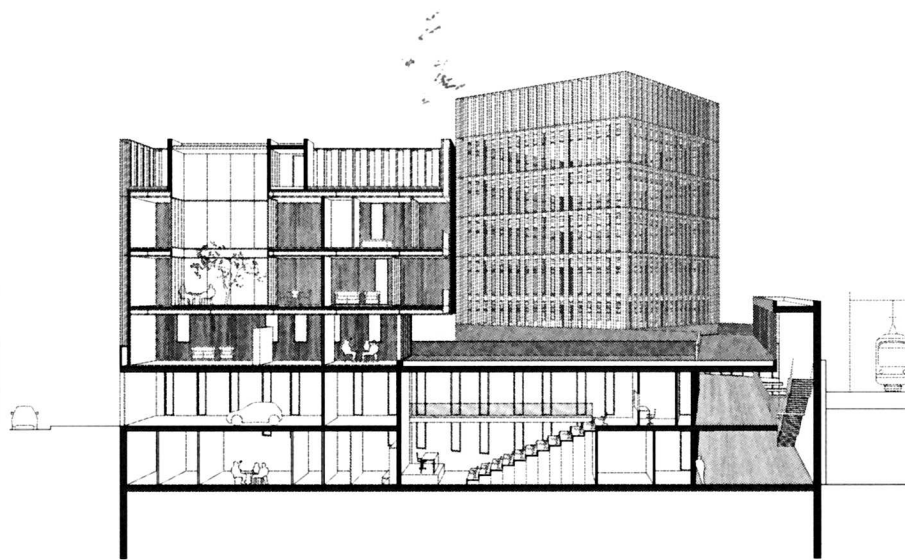
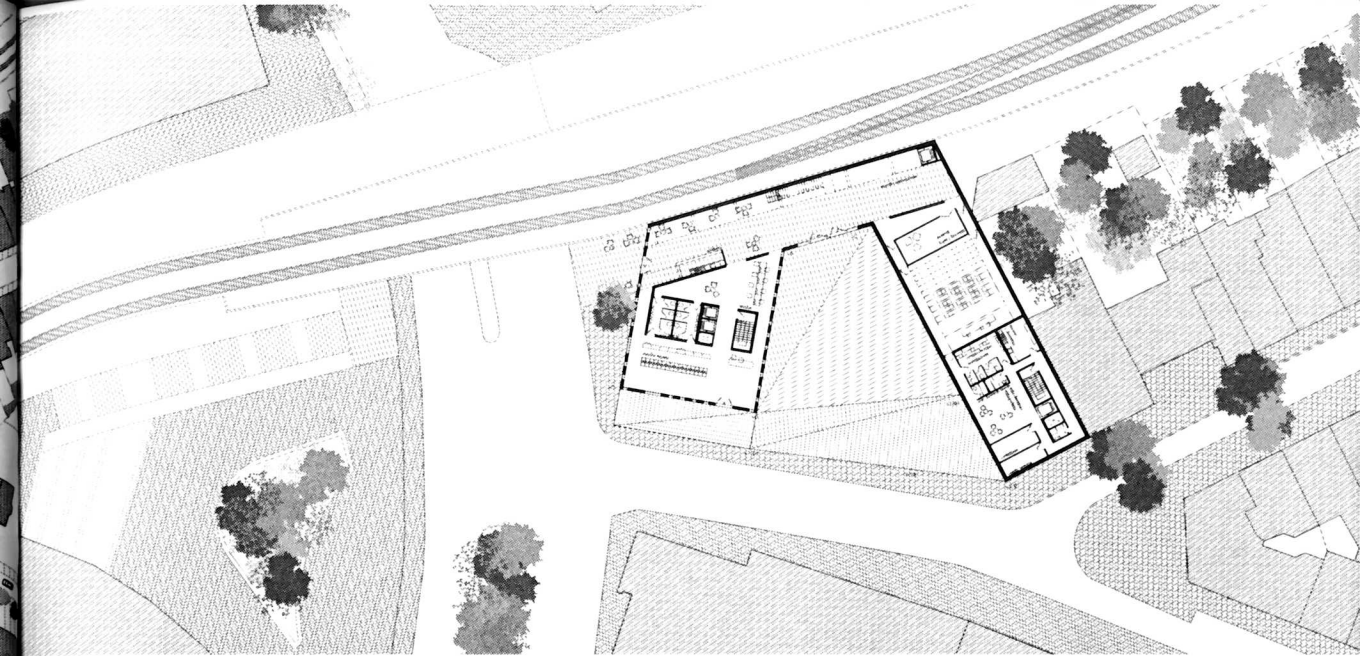
El edificio se sitúa en el barrio europeo de Bruselas. Éste es un barrio en el que conviven edificios de oficinas en altura con algunas pastillas de viviendas entre medianeras. En el emplazamiento de la embajada se produce el encuentro de estas dos tipologías de edificio; se encuentra en el final de una manzana, limitado por una vivienda en medianera y las vías del tren, y al mismo tiempo rodeado de grandes torres.

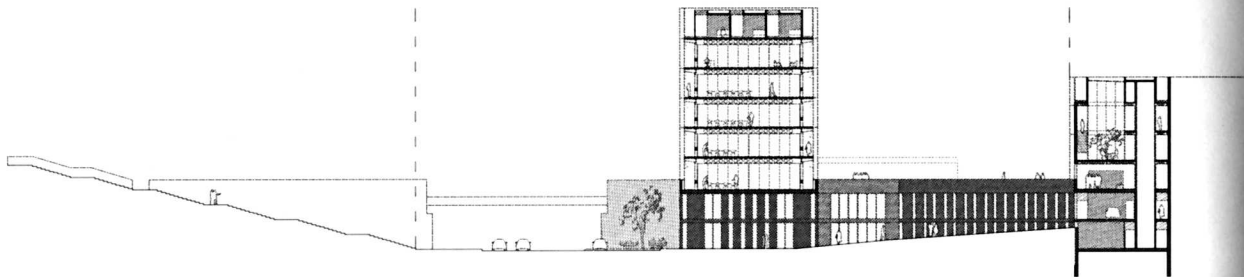
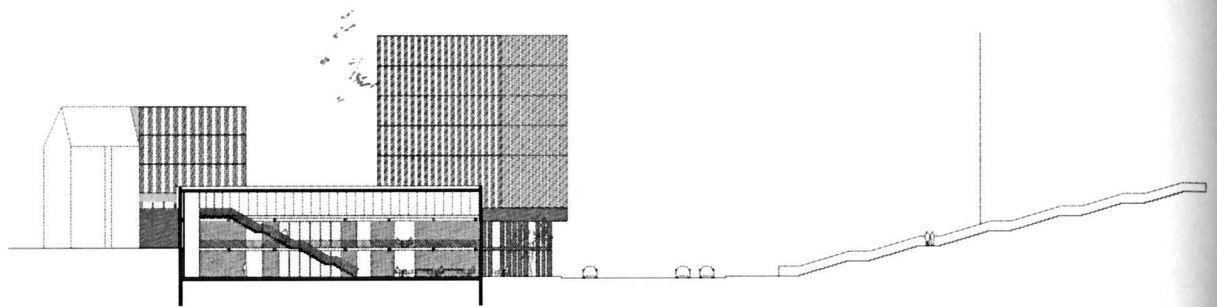
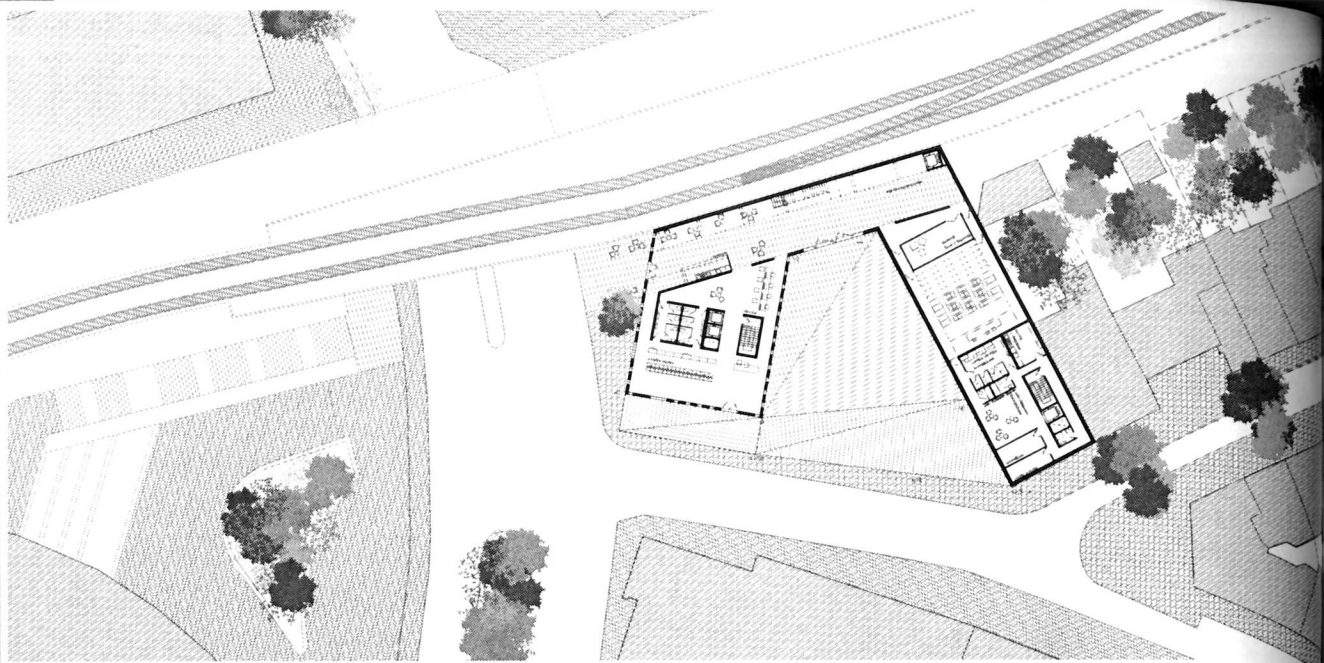
La propuesta de la embajada intenta dar solución a la esquina teniendo en cuenta lo preexistente. Se plantea un zócalo de dos alturas que se solapa a los límites construidos de la parcela y deja un pequeño espacio público central por el cual se produce la entrada. A partir de este zócalo macizo, surgen los volúmenes donde se encuentra la vivienda del embajador y las oficinas de los trabajadores. La respuesta a la complejidad del lugar se resuelve a partir de las formas claras tanto del zócalo como de los volúmenes que surgen del mismo. Mientras que el volumen de la vivienda está relacionado con las viviendas existentes, el volumen que contiene las oficinas, intenta ser parte del mundo de los edificios en altura.

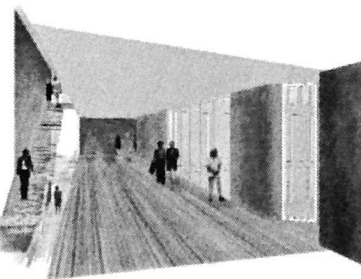
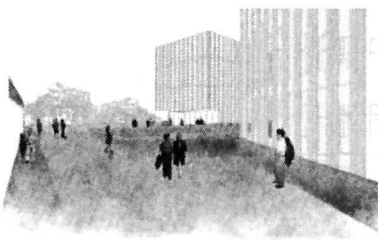
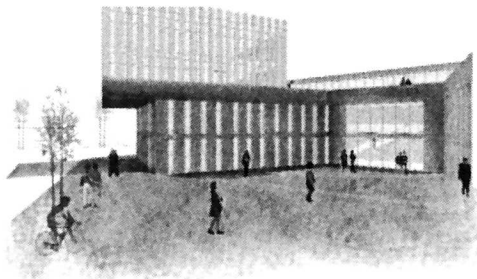
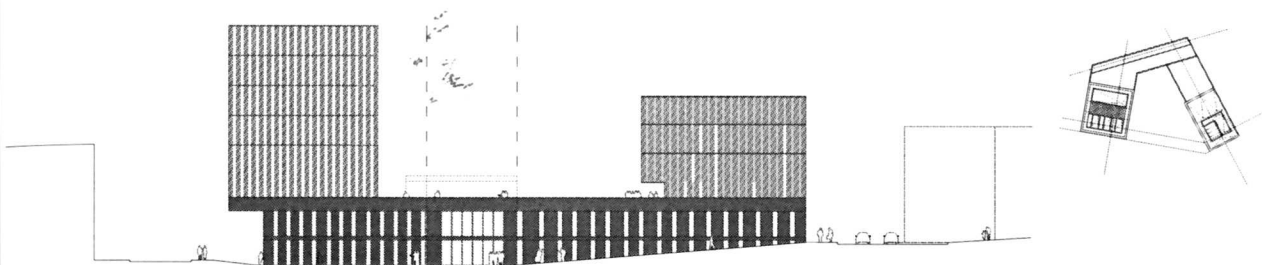
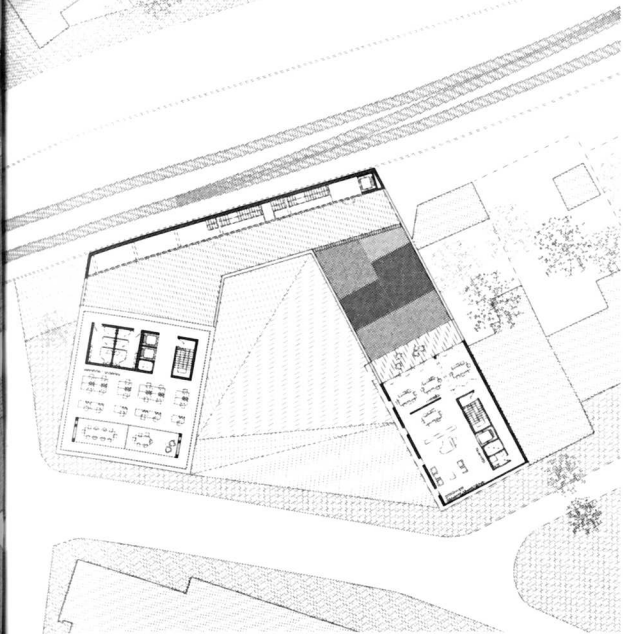
El acceso se produce en dos niveles, definidos por la topografía existente. Encontramos 3 accesos en la cota +0 que permiten crear recorridos diferenciados. El acceso por la cota superior sería un acceso más privado a la vivienda.

La materialidad del edificio busca reflejar la diferenciación de embajada pública/embajada privada. En el zócalo monolítico de hormigón, ligado al espacio exterior encontramos la zona de exposiciones, cafetería, sala de actos... En cambio, la envolvente de los dos volúmenes es ligera y translúcida por a la utilización del u-glass como revestimiento.

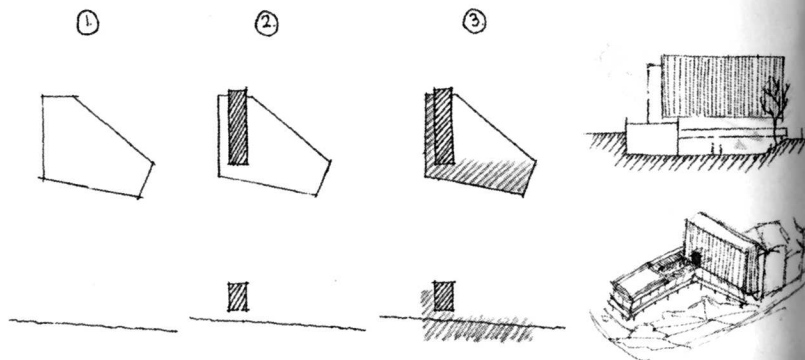

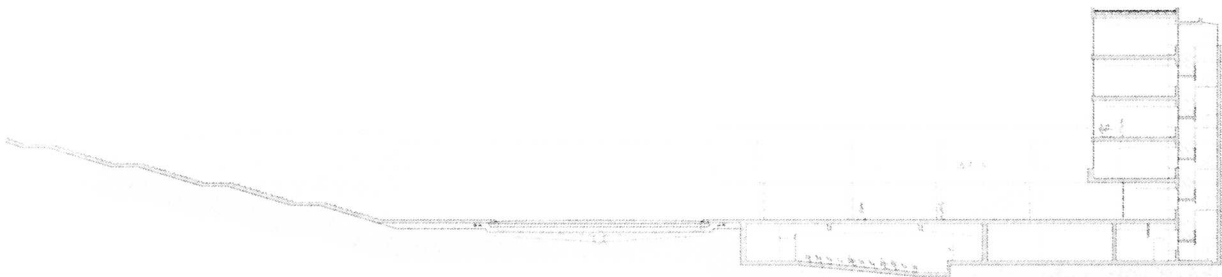
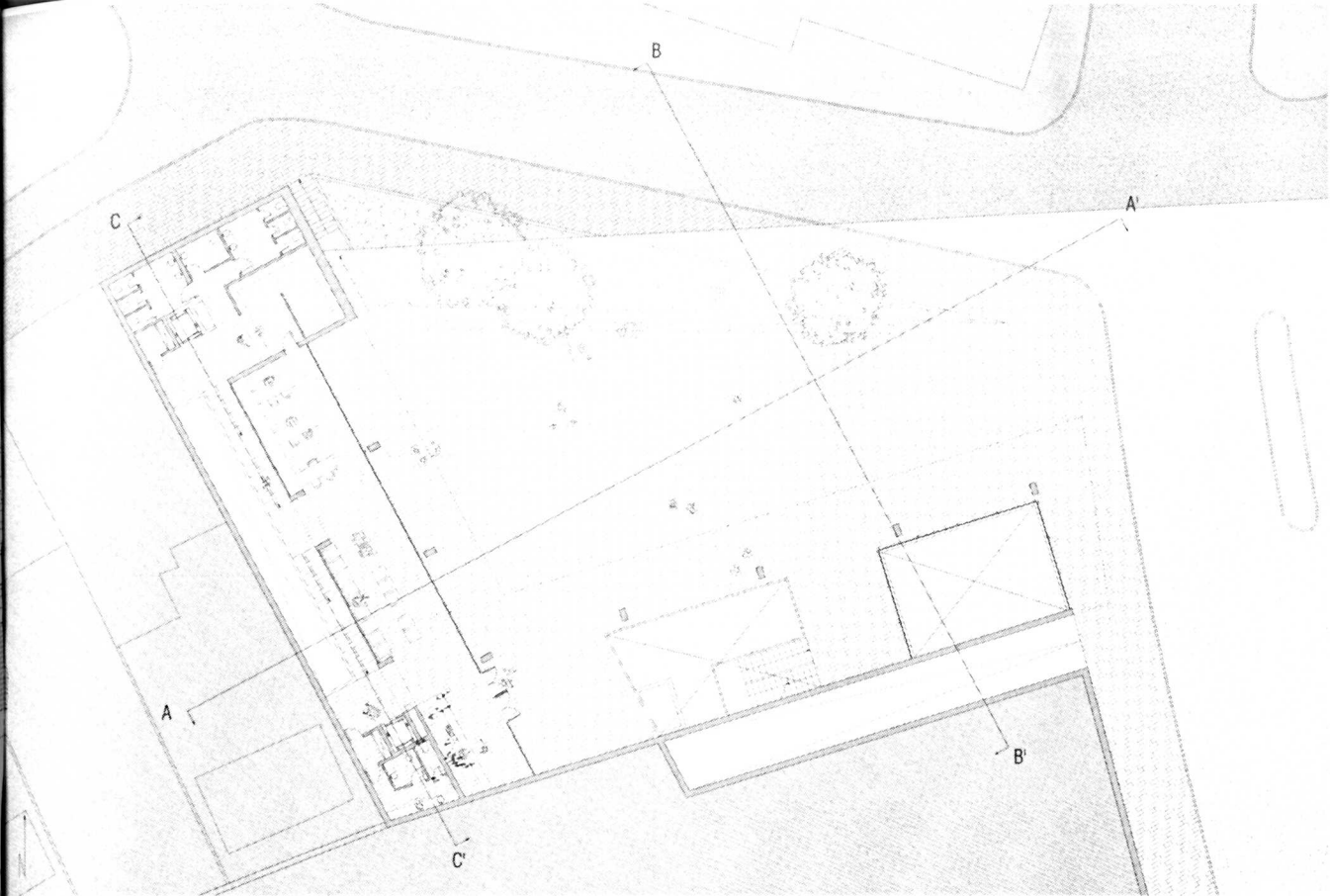
Una peça ordenada, regular i lleugera es situa en el centre de la parcel·la, mentre que una massa de formigó omple els espais restants. El resultat és un edifici en "L" que actua de ròtula entre la edificació existent i les vies del tren, i alhora es posa de cara a la ciutat dels objectes que s'estén a l'est. Aquesta forma permet alliberar una gran plaça pública i assolellada com a avantsala de l'ambaixada.

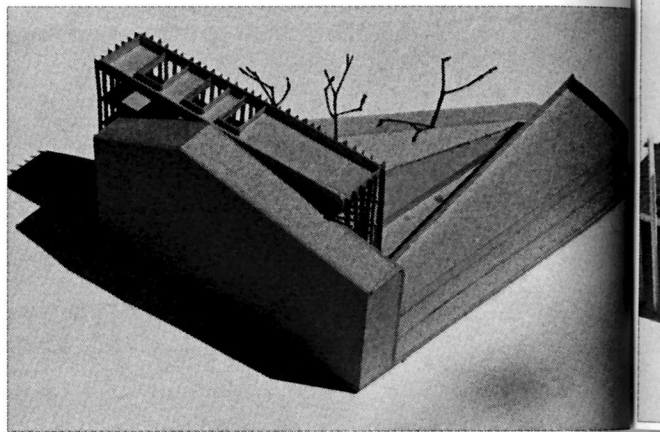
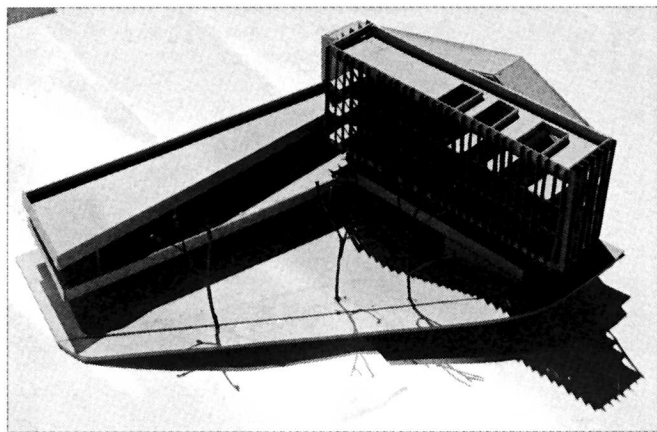
La peça central conté el programa més privat (oficines i residència de l'ambaixador), i la resta alberga el programa més públic (sala de conferències al soterrani, atenció al públic i sales d'events). La planta noble, a cota del carrer residencial, permet desenvolupar diversos events tant a l'interior com a l'exterior, en un balcó que dona a la plaça principal. En aquesta planta es produeix l'accés cerimonial.

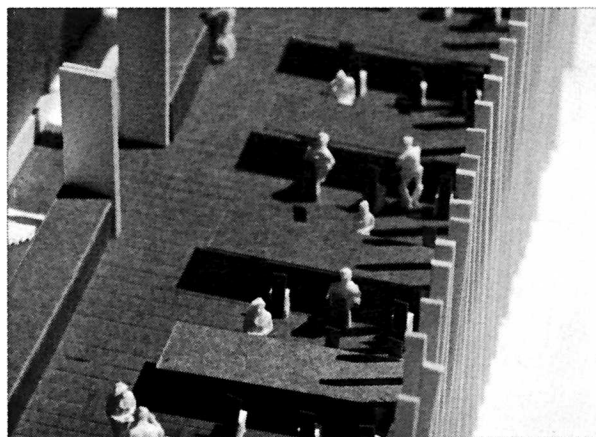
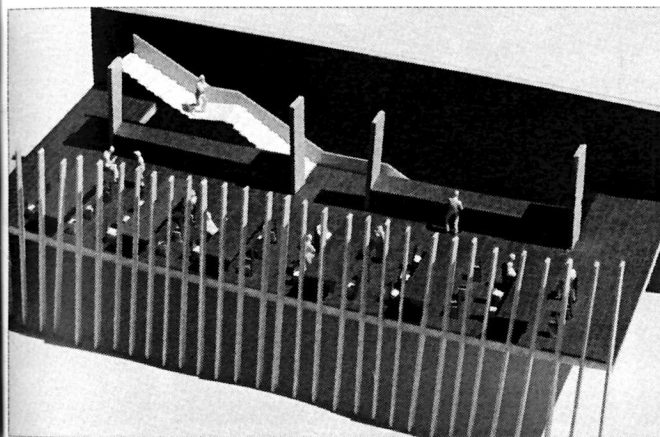
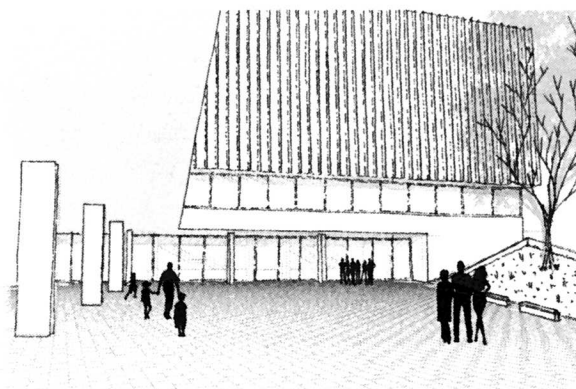
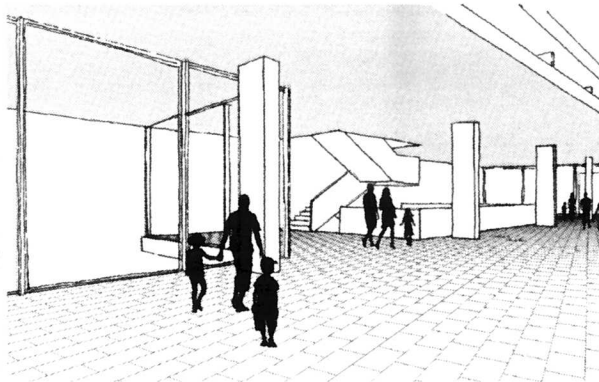
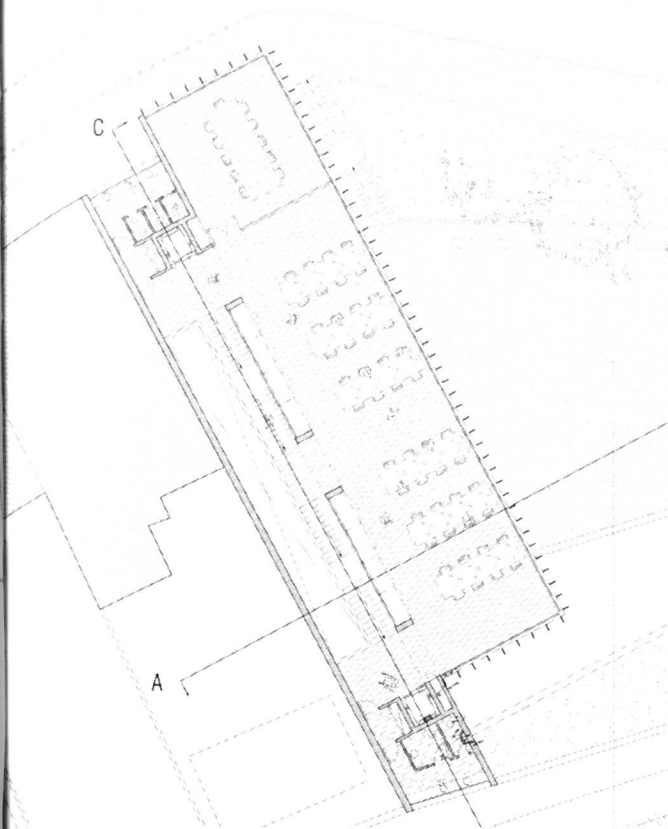
Les circulacions verticals es donen en un espai il·luminat zenitalment que ocupa tota l'alçada de l'edifici i que conté escales lineals que encadenen les plantes de 3 en 3. Aquest espai forma part d'una franja de serveis que permet alliberar gairebé tot l'edifici de circulacions i instal·lacions, aconseguint la flexibilitat que necessiten els edificis públics.

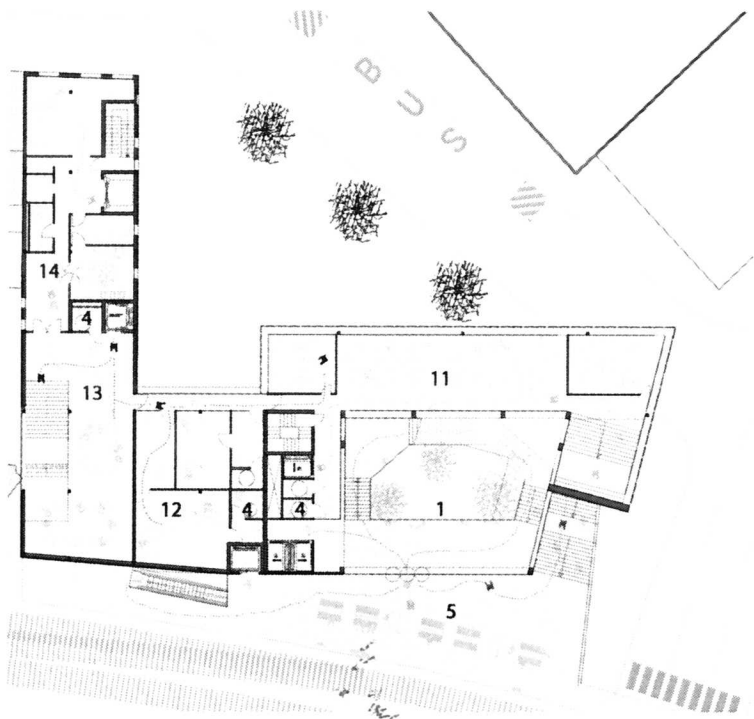
L'escala del projecte i del solar no permetia competir amb els grans edificis institucionals de la nova ciutat, pel que la estratègia de projecte va ser respectar la petita edificació veïna, però sense renunciar a una imatge moderna i contundent, així com l'aportació d'un espai públic de qualitat.

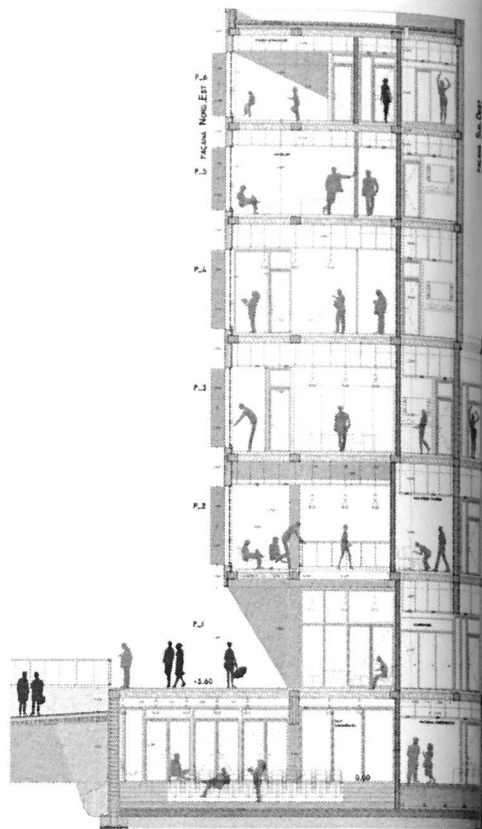

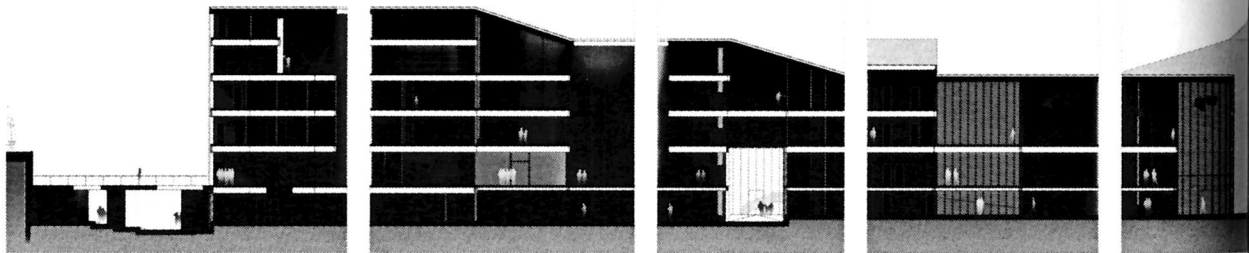

Proposta de l'alumne Julia Juan

Proposta de l'alumne Alejandro Barroso

Proposta de l'alumne Itziar de la Puerta

Trobar la mesura del lloc ha estat un tema fonamental al llarg d'aquest exercici. En un entorn urbà complex però sense massa interès pel que fa a urbanitat, era pertinent plantejar una arquitectura que dotés l'entorn immediat de caràcter. El solar proposat, una espècie de residu producte de l'aglomeració de diferents transformacions de la zona, feia al mateix temps repensar un programa de gran representativitat i cada cop més de vocació pública amb requeriments de seguretat que podia plantejar, en alguns casos, certes contradiccions.

El projecte de l'Itziar de la Puerta és un projecte de resistència. El seu diàleg es centra amb les edificacions domèstiques de petita escala i es prolonga suportant-les de forma rotunda, opaca i abstracta cap al lloc que aquestes ocupaven abans de la construcció dels edificis d'oficines i la corresponent infraestructura. A l'arriba allí, es deforma i distorsiona explicant les tensions implícites en el lloc i generant a la seva esquena l'espai substancial de la proposta al que l'edificació abraçarà i al que el programa s'acabarà obrint.

El projecte de la Julia Juan sembla, en canvi, sentir-se còmode amb les complexitats del lloc i les utilitza per transcendir tan solar com programa. Un volum que s'aixeca i es posa sobre el carrer i sobre les vies conforma la part més visible de la proposta, establint diàleg amb el teixit d'oficines. No obstant, l'ambaixada no es troba allí. El programa d'aquest cos és per una banda una estació de metro lligada amb la infraestructura vial i una sala d'exposicions i auditori com a equipament públic d'una zona d'oficines excessivament privativa.

La Julia mentre amb una mà ens ensenya aquest volum, amb l'altra ens amaga un seguit de volumetries que com a sòcol resolen els problemes urbans de caire més local i aquests sí, alberguen el programa que se li demanava.

Per últim l'Alejandro Barroso afronta el problema d'una forma sòbria, tranquil·la, de caire miesià: El protagonista és l'espai públic, una torre resol l'encontre amb el teixit residencial i una llanterna per il·luminar les plantes inferiors acaba essent la solució de cara a la infraestructura.

En aquests casos, el projecte es troba en els detalls i l'Alejandro ho tracta amb cura aporta riques a als espais a través de la secció i abordant les trobades no des de solucions preconcebudes sinó a través d'una lectura intencionades de les edificacions veïnes amb les que pretén entrar en sintonia.

El proyecto debe dar respuesta tanto a los distintos grados de privacidad y uso del programa, como al emplazamiento: La intersección de dos tejidos que confluyen en la parcela, el marcado desnivel y la existencia de las vías. Por ello, el proyecto inicial distribuye el programa en tres volúmenes que responden a cada aspecto del emplazamiento:

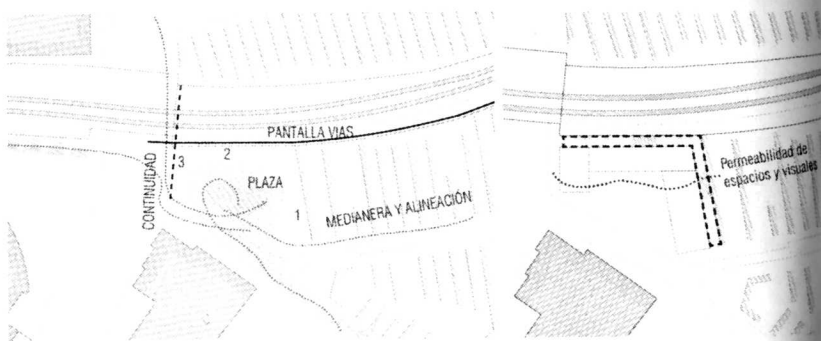
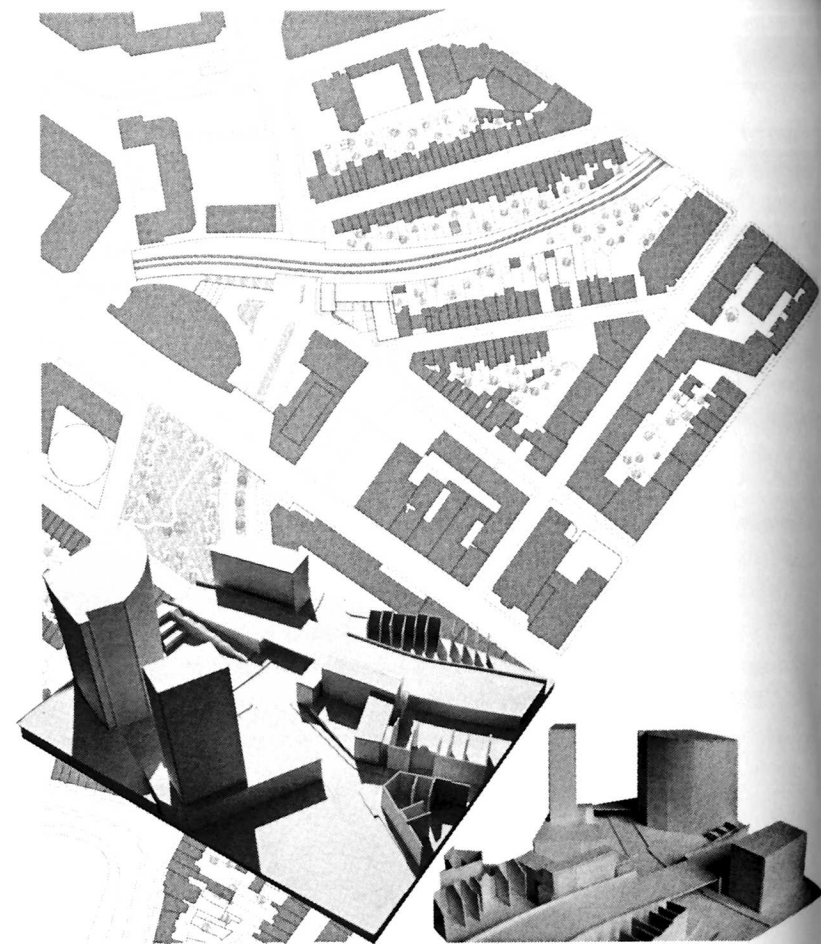
Una crujía más privada que continúa el tejido de vivienda y resuelve la medianera.

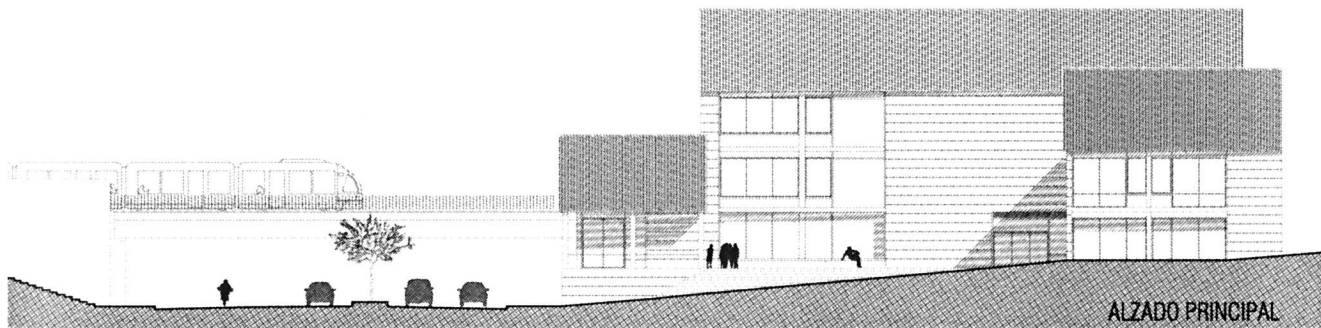
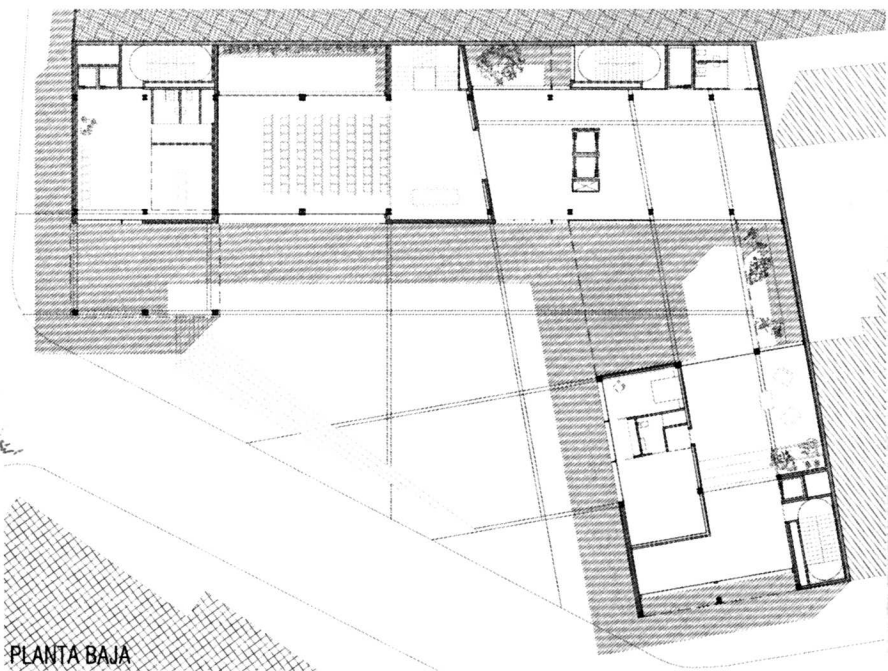
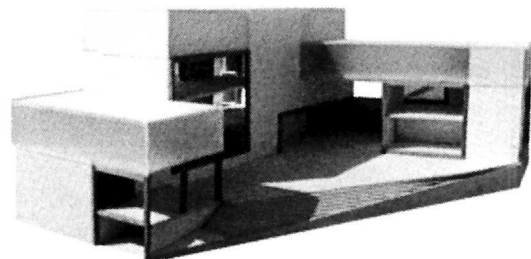
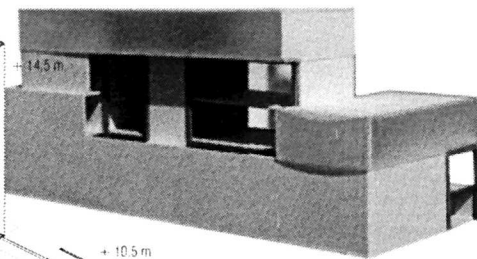
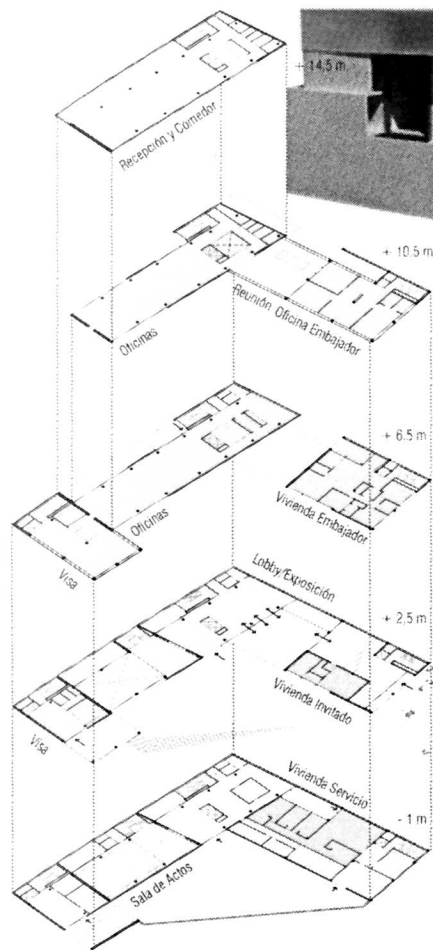
Una pantalla que alberga oficinas y trabajadores y da una nueva fachada a las vías, a la vez que establece un límite con su influencia sobre el programa.

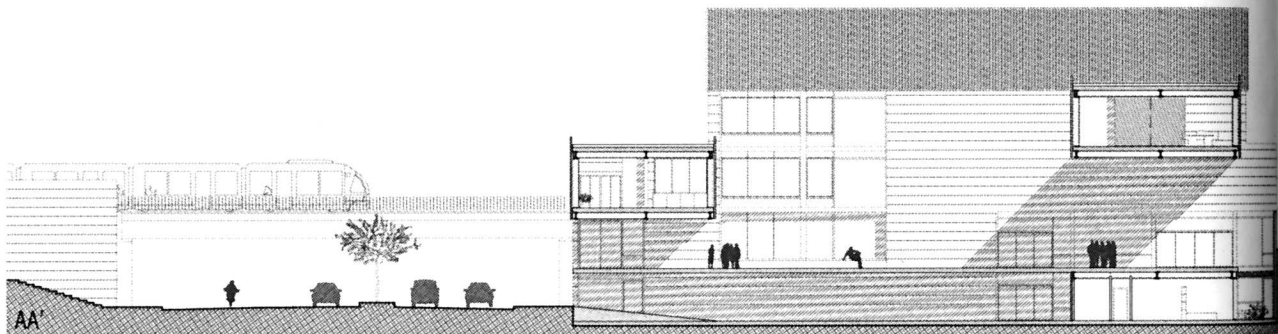
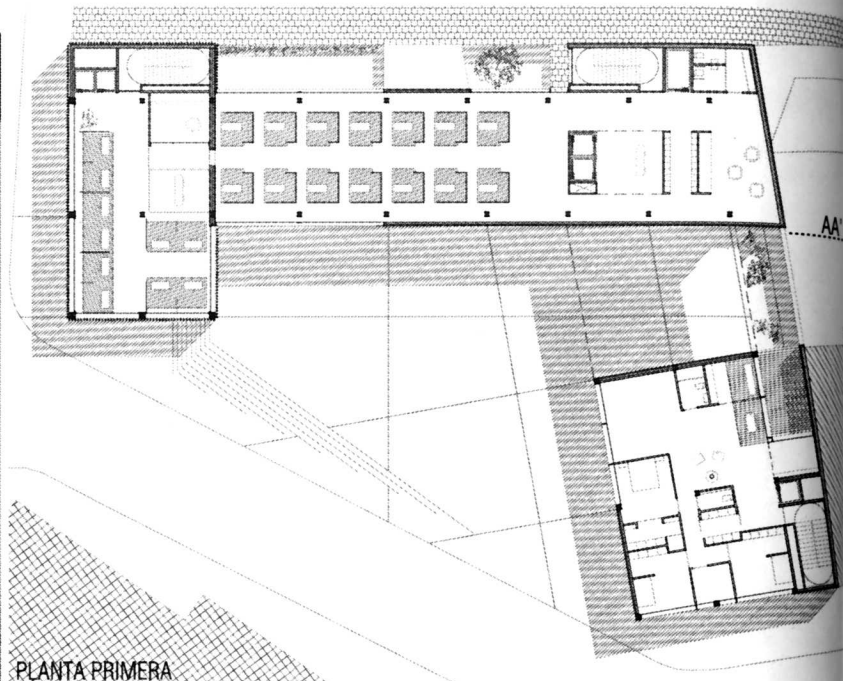
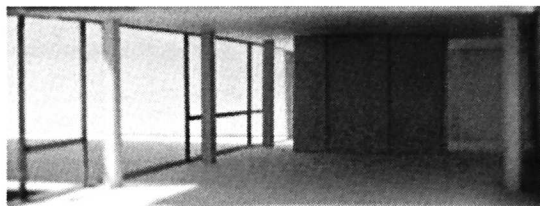
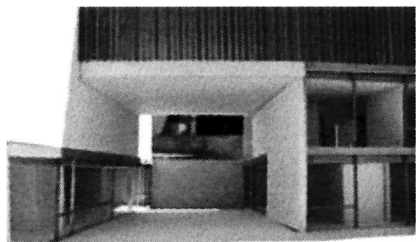
Un tercer volumen que ancla el proyecto y da continuidad al recorrido para poder construir la esquina y generar el giro.

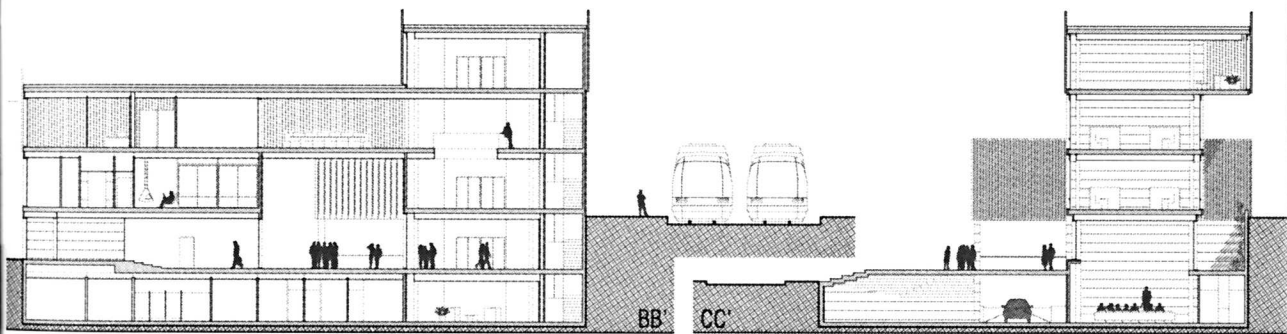
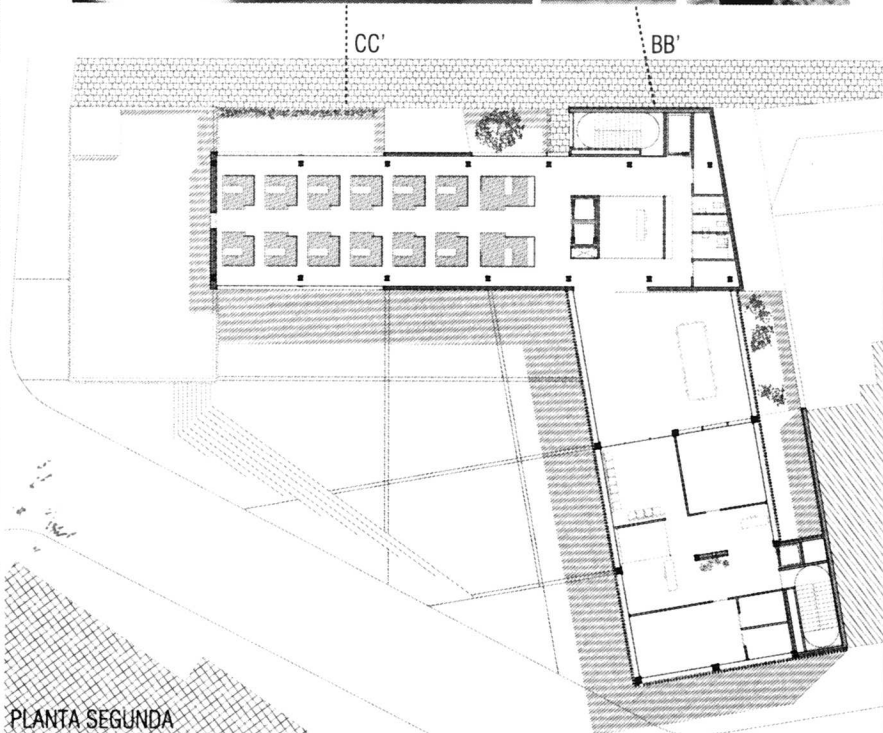
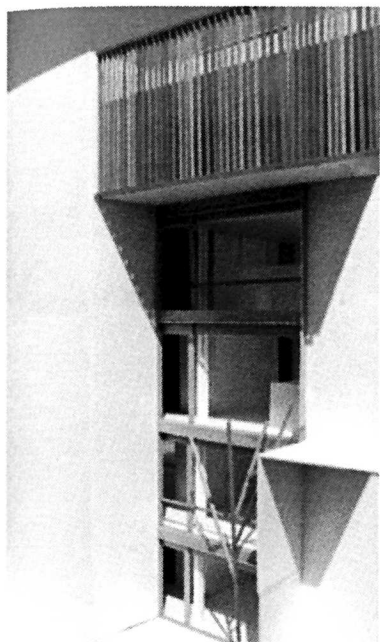
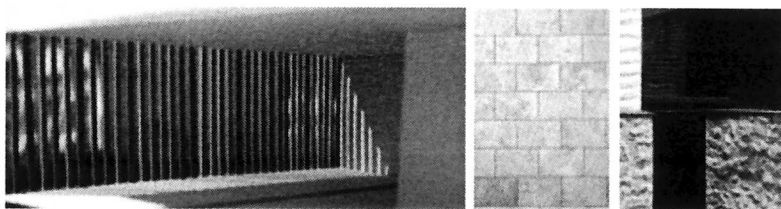
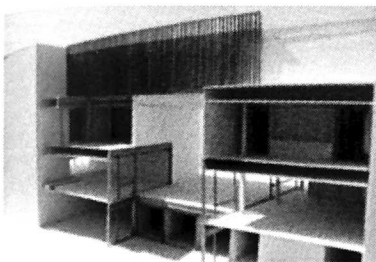
Para evitar ser piezas disgregadas o soluciones puntuales, se disponen separadas de los límites de la parcela. Pero la esencia de buscar un edificio conjunto que afronte las grandes alturas a su alrededor lleva a los tres volúmenes a fundirse. Así aparecen espacios intermedios con programa común y se mejora la circulación, además de aportar interés y enfatizar los puntos espaciales de tensión exteriores que abren los accesos. Se conforma un edificio único que envuelve una plaza capaz de resolver el desnivel al crear una nueva cota 0 elevada que da cierta privacidad al proyecto.

La desvinculación inicial de los límites da lugar a un espacio intersticial que cose el proyecto y enriquece la que sería una fachada trasera. Además de contener los servicios y comunicaciones para liberar la planta, genera todo un abanico de posibilidades y diálogos variando volúmenes, generando nuevos espacios interiores y exteriores, y creando líneas de sombra.

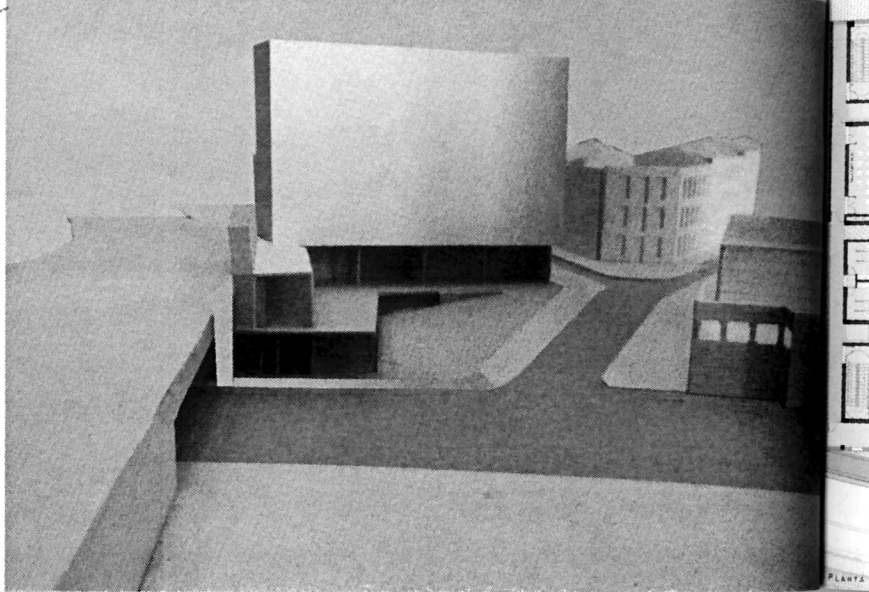
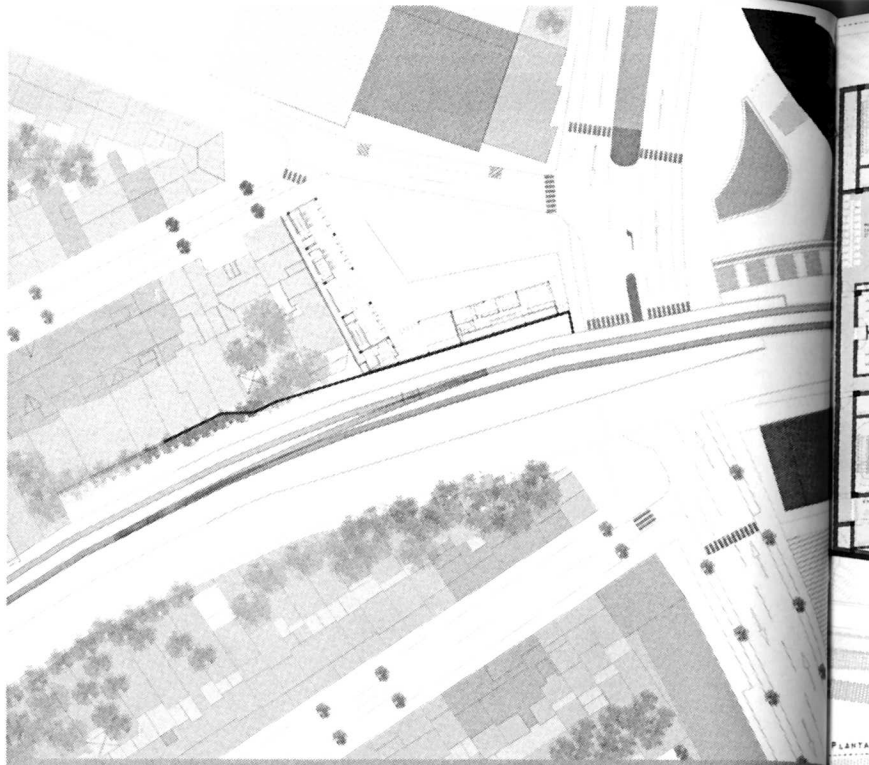
En el primer moment del projecte s'havia de tenir en compte totes les premisses que s'orgien de l'emplaçament proposat:

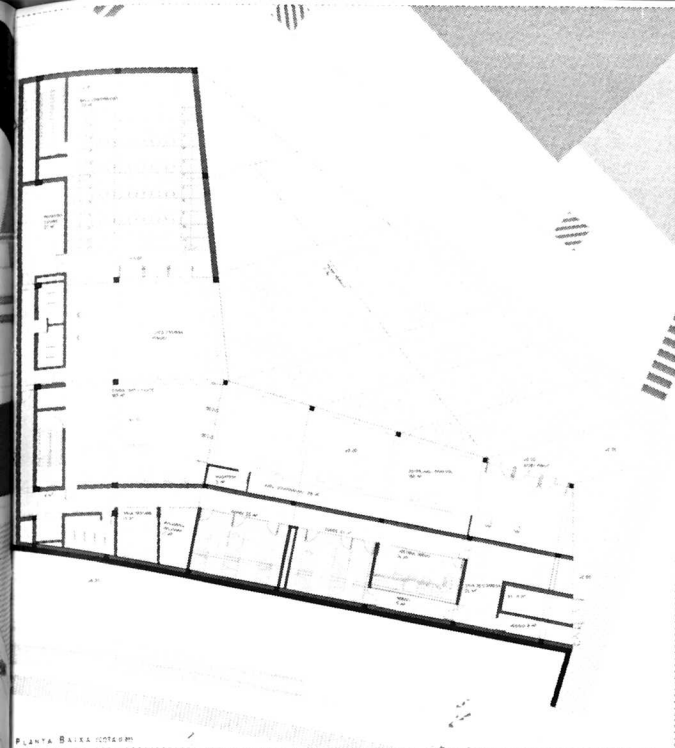
La via del tren, el salt de cota a la parcel·la de 3.6 metres, la mitjanera preexistent, el canvi en el teixit urbà d'un gra més petit d'unes construccions de baixa altura en filera contínues cap a uns edificis d'una escala major de caire més monumental i/o institucional, etc. També, com a requisit principal en tant que ambaixada era la distinció d'accesos tenint en compte que aquest projecte havia d'utilitzar-se pel públic, en general, a més de per personalitats rellevants. S'havia d'aconseguir la comunió perfecta entre l'àmbit públic i privat.

Per començar, el concepte de projecte es defineix bàsicament com a torre més plataforma / sòcol. La dualitat entre l'element en altura (torre) que fa d'intercanviador entre la naturalesa de les dues realitats descrites i la plataforma; que s'ajusta al desnivell, acull el programa públic i de serveis i proporciona el major espai públic possible pel gaudi de la ciutadania.

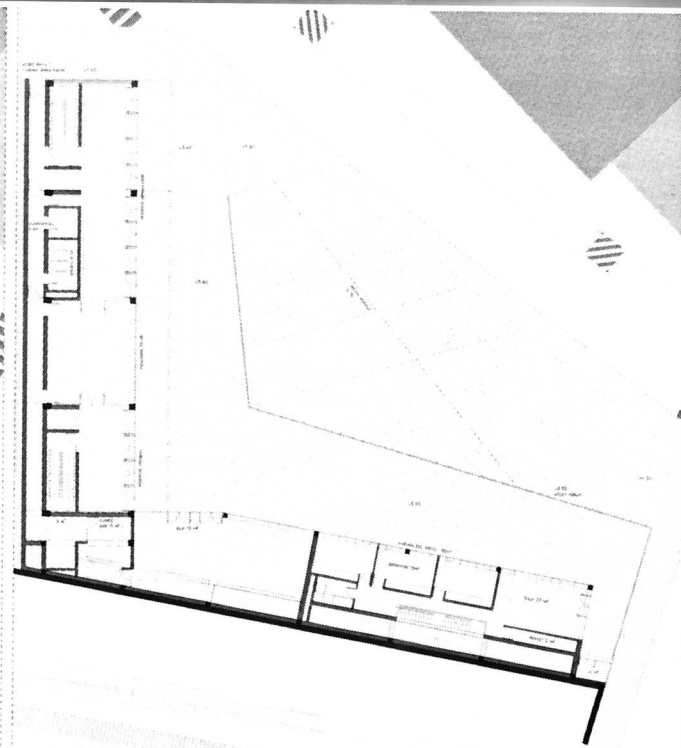
Es va projectar l'element torre ajustant la seva altura fins a adaptar-se a la seqüència d'altures que provenia de les construccions mitjanera enllà. S'havia d'acceptar la realitat de la impossibilitat de competir en altura amb les altes edificacions de la part de teixit d'escala major. En tant que això, es va decantar per una solució mixta, intentant assolir altura per cobrir la major part de programa possible a la torre però amb l'ajust d'una altura lògica per al seu entorn. Cal destacar que, per tal de no assolir major altura de la desitjada a la torre, les instal·lacions s'acumulen al lateral fronterer amb la via del tren en comptes de a coberta.

Més tard, amb l'opció de la plataforma, s'ofereix a Brussel·les la major quantitat d'espai lliure públic per al gaudi de la ciutadania, aquest era un dels desitjos clau del projecte. Sempre tenint en compte una pendent suau per fer d'aquest espai, un espai agradable i d'ús general per totes les edats.

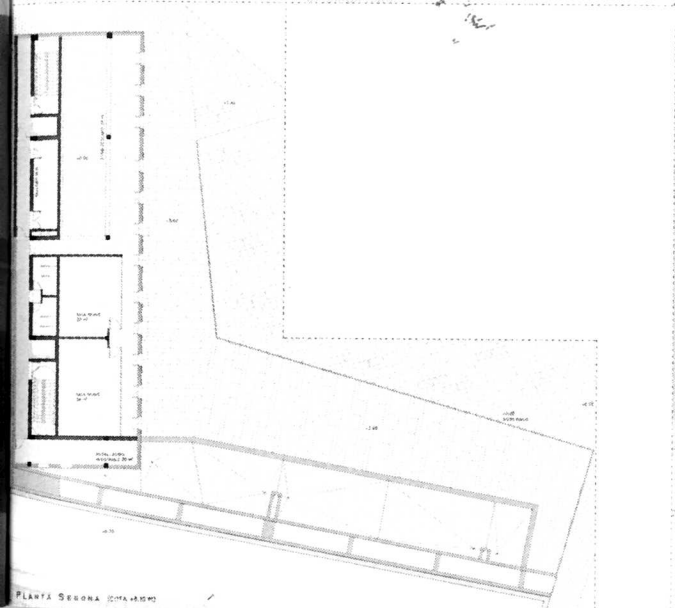

PLANTA BAIXA (0.00m)

PLANTA PRIMERA (0.00m)

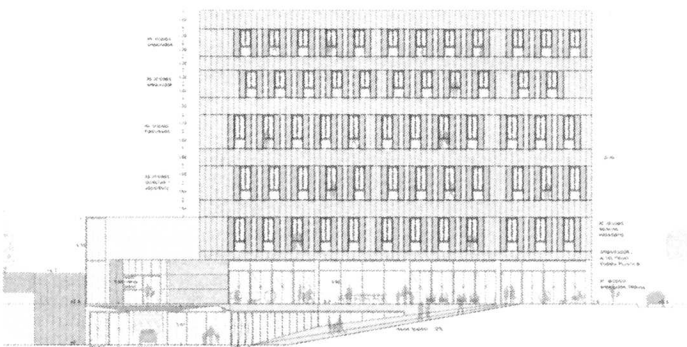

PLANTA SEGONA (0.00m)

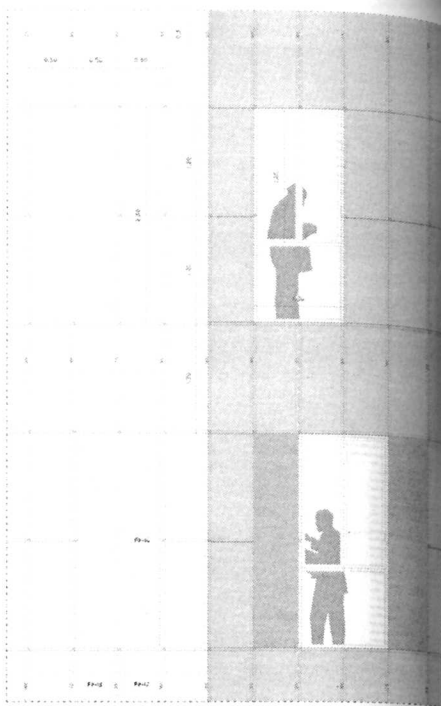
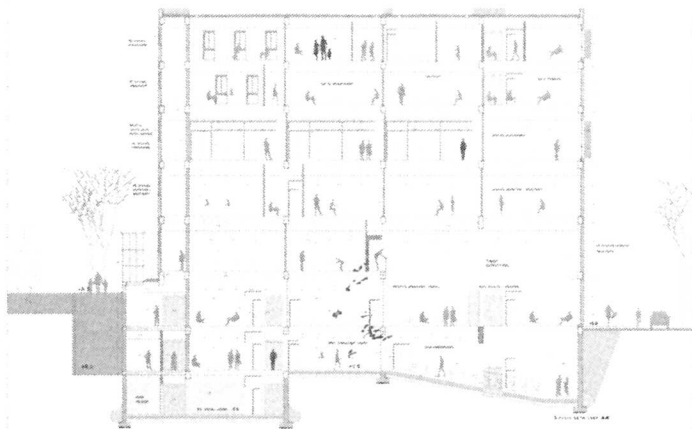
PLANTA QUARTA

PLANTA CINQUENA

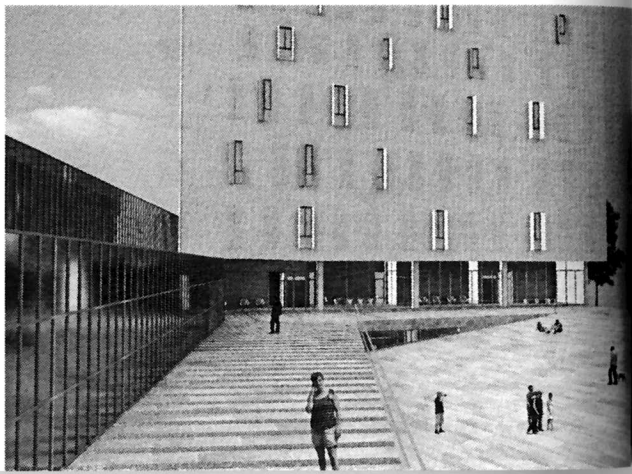

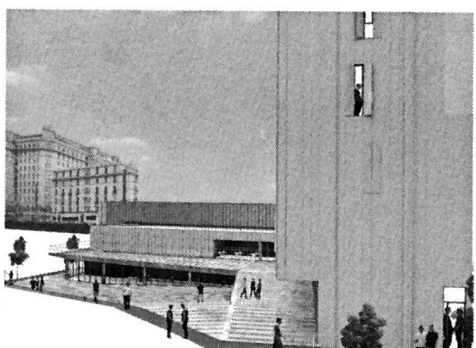
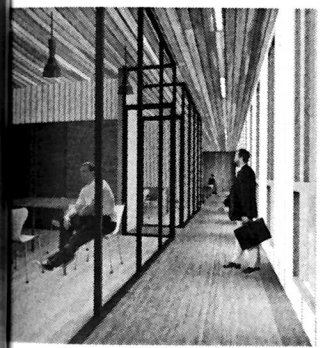
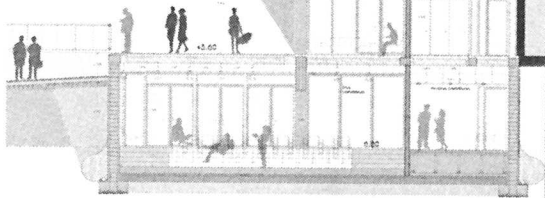
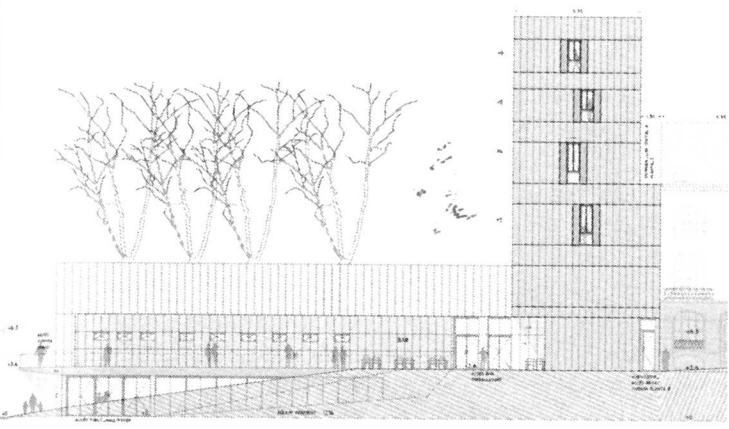
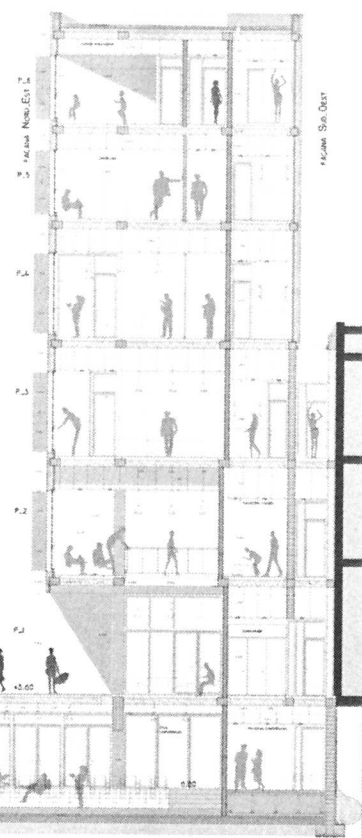
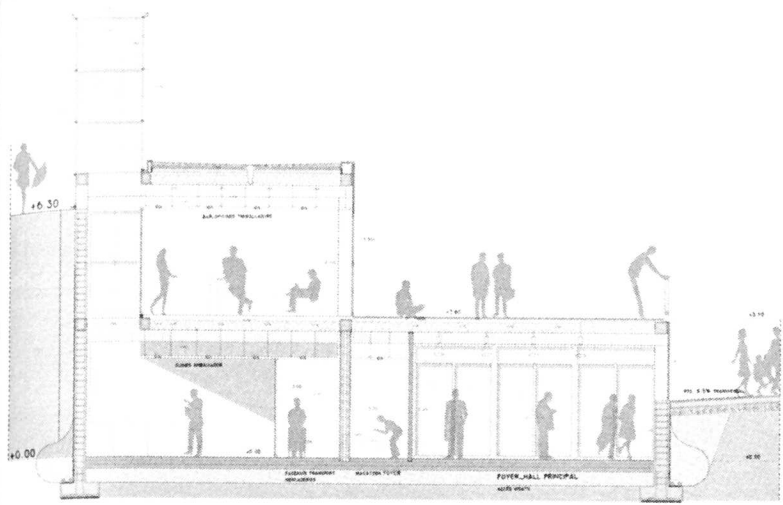
ALCATRAZ NORD-EST
(CONTRAFINESTRES FORMIGÓ POLÍMER ORIENTAT)

FACANA VENTILADA D'ACABAT DE FORMIGÓ POLÍMER

DETALL ALCATRAZ FACANA VENTILADA D'ACABAT DE FORMIGÓ POLÍMER

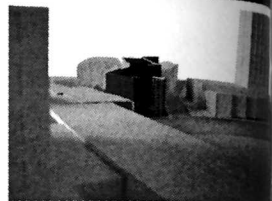

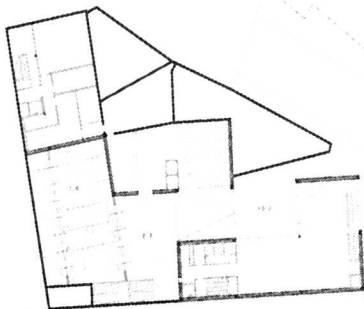

Esta propuesta de embajada se basa en la idea de continuar una grieta que se abre en el tejido urbano justamente en la zona en la que se encuentra la parcela del proyecto. Después de analizar el conjunto del entramado urbano en los alrededores de la zona, se puede apreciar como la parcela se sitúa justo en el punto en el que se juntan dos tejidos urbanos, el del barrio europeo, con sus edificios de gran escala; con las reminiscencias del tejido tradicional belga. De hecho, el lugar en el que se va a emplazar el edificio supone el final a una isla edificatoria de carácter tradicional (con pequeños lotes) cortada por la zona central por la presencia del tren. Debido a la presencia del tren y el corte que este hace en la isla aparece la grieta. Esta grieta se conforma de manera irregular gracias a las traseras de los edificios situados en los lotes, creando un espacio continuo aunque perteneciente a diferentes propietarios.

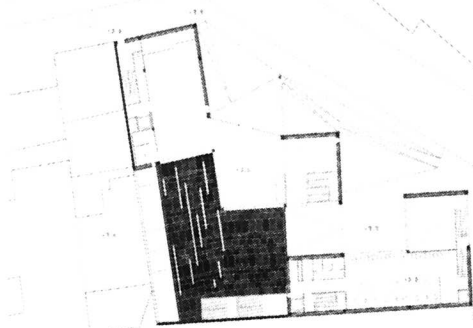
Una vez visto esto, se propone seguir la grieta hasta conseguir que la misma llegue hasta la calle, con la idea de continuar ese espacio, dándole un nuevo carácter público. Además, este mismo espacio es el que se va a utilizar para ir separando las zonas en el edificio, pues entorno a él se va a configurar la volumetría de la embajada al ser el elemento que la atraviesa y conecta con lo existente.

Para ello, se plantea que la volumetría del edificio continúe en cierto modo como si se tratase de lotes nuevos dentro de la misma isla edificatoria, pero que en vez de adaptarse a los límites de la parcela, se implanten dentro de las visuales de las calles colindantes y a su vez sean de volumen variable. Gracias a este gesto, se consigue que la embajada se convierta en referencia para las tres calles que se encuentran en lugar en el que está la parcela, dándoles a todas ellas un hito que las finalice en lugar de la nada que había hasta el momento.

PLANTA SEGUNDO 1:100

PLANTA PRIMERA 1:100

PLANTA SEGUNDA 1:100

PLANTA PRIMERA 1:100

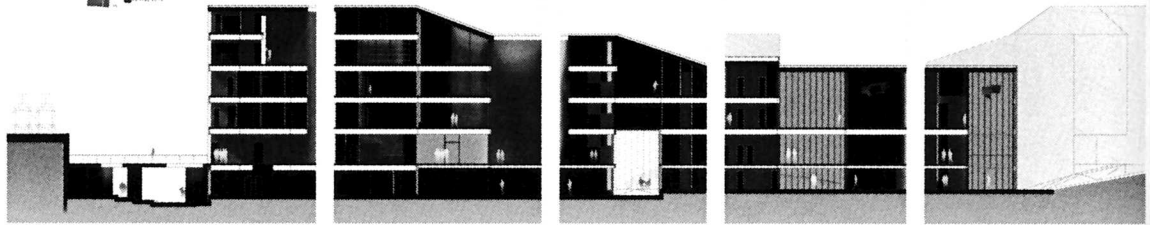
PLANTA CUARTA 1:1.350

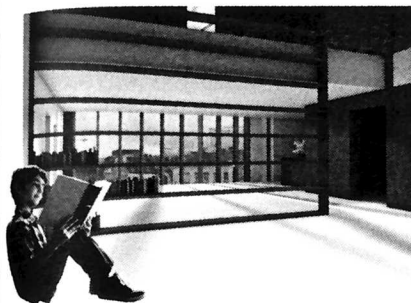
PLANTA QUINTA 1:1.350

SECCION DESPLEGADA DEL EDIFICIO 1:1.350

- MATERIAL OSCURO
- ▨ MATERIAL CLARO
- ▧ MATERIAL METALICO
- ▩ MATERIAL ALUMINUM
- MATERIAL

RECEPCIÓN

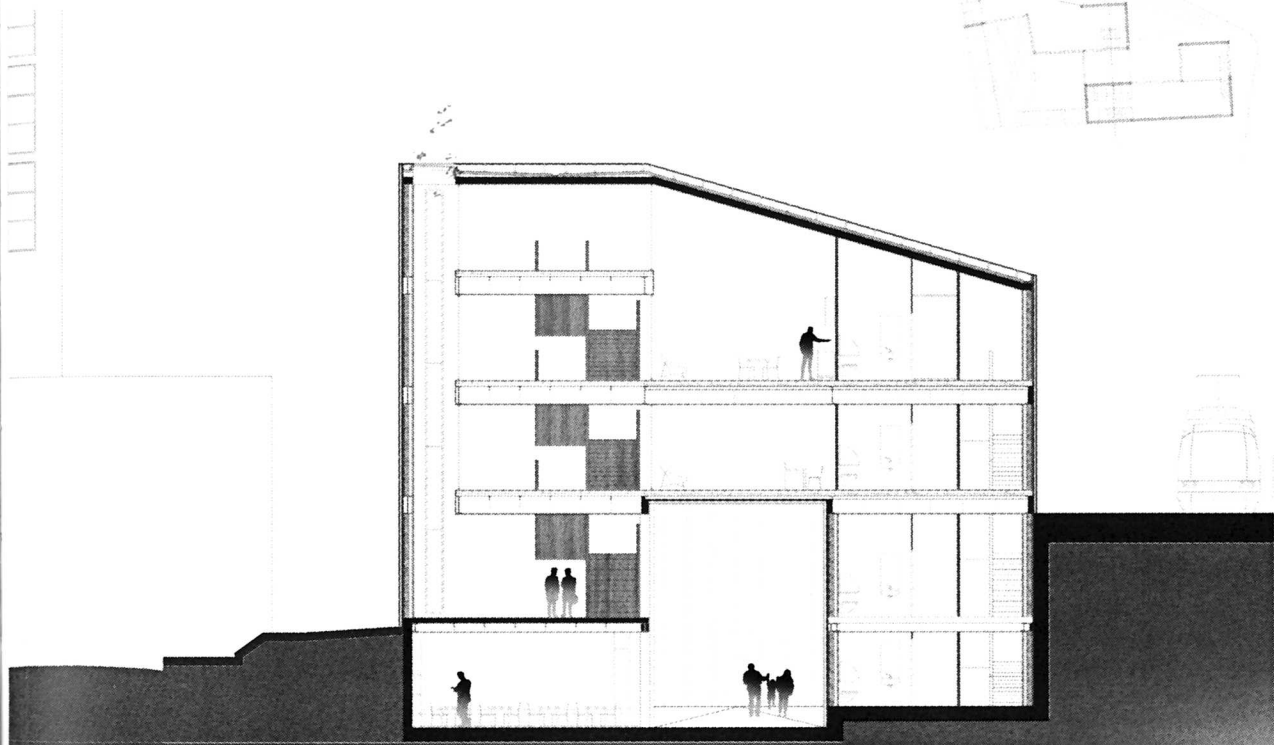

RECEPCIÓN

OFICINAS

VISTAS INTERIORES

SECCIÓN CENTRAL
1:100

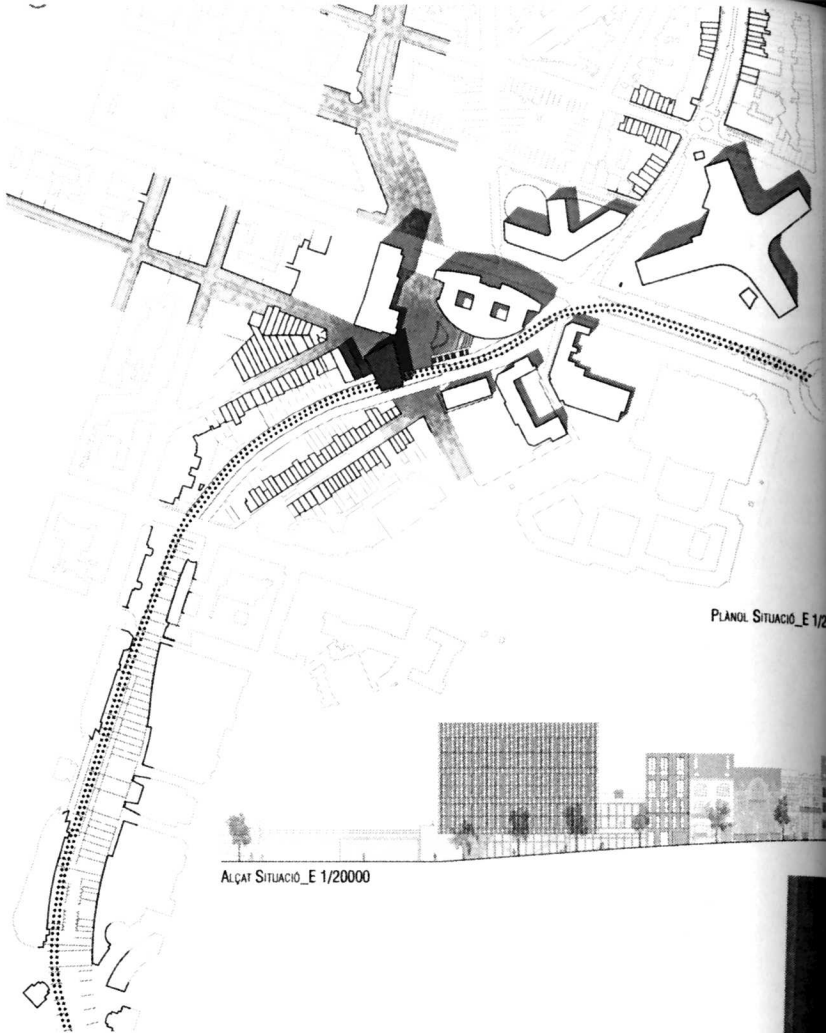
El projecte es situa a la cruïlla de tres carrers, cadascun d'ells amb un caràcter urbà diferent, i la via de la línia del ferrocarril i el metro que dóna servei al Barri Europeu de Brussel·les.

El projecte busca, per una banda; seguir amb la trama tradicional de casa entre mitgeres, donant un final mitjançant un volum que conté tota la part de serveis, juntament amb la recepció i la residència de l'ambaixador. Aquesta peça manté l'alineació al carrer i fa front a la plaça generada pel projecte.

Per altre banda, l'edifici gira per relacionar-se amb els grans blocs d'oficines que determinen aquesta zona de la ciutat mitjançant una gran peça amb una estructura d'encavallades que permet sobrevolar les vies del tren. És en aquest punt on es situa la sala de conferències, aprofitant la intensitat generada per la nova estació de metro —que dóna ús a la plaça— i que actua com a referent urbà. Juntament amb la sala de conferències, aquesta zona es destina al programa de caràcter més públic i gestió de l'ambaixada.

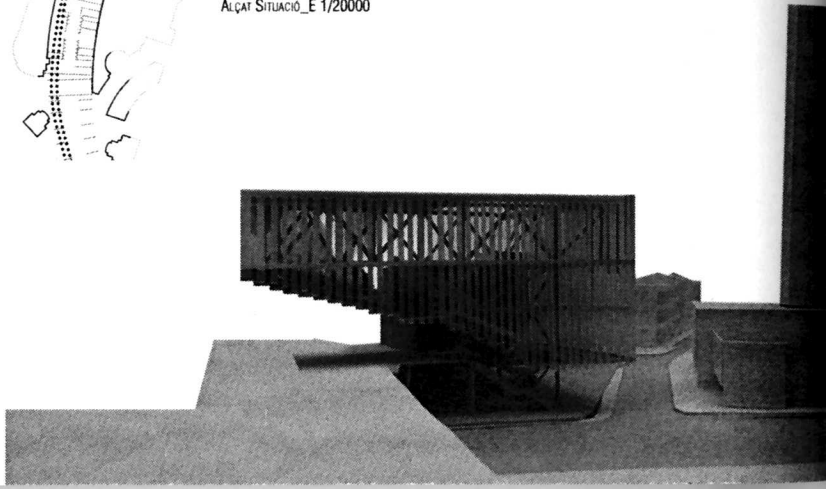
Una tercera peça, a cavall entre les dues anteriors, que conté les oficines de l'ambaixador i la zona de visats en planta baixa, permet controlar la relació entre els programes del projecte.

La peça principal està composta per una façana amb doble pell de vidre i metall expandit. La façana de l'habitatge es compon per panells GRC per tal de marcar les obertures. Per potenciar el canvi de materialitat s'utilitza una façana de vidre per a l'element de connexió.

PLANOI SITUACIÓ_E 1/2

ALÇAT SITUACIÓ_E 1/20000

10 9

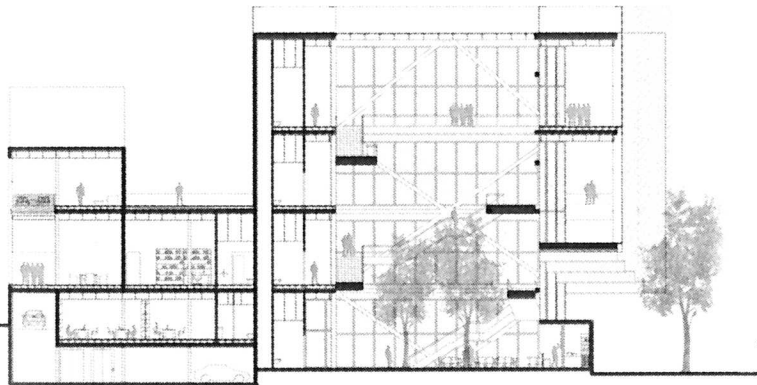
PLANTA BAIXA_COTA +0/+1,8

RECORREGUTS

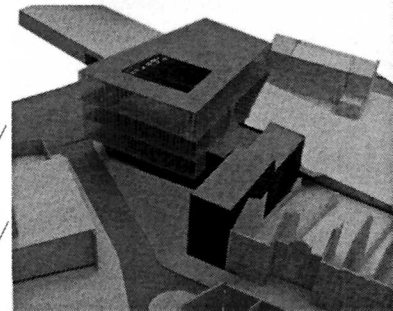
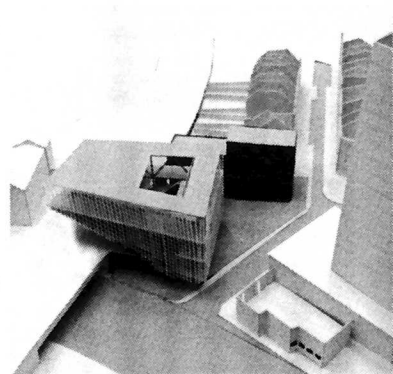
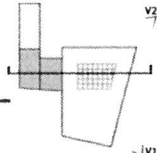
- PÚBLIC
- TREBALLADORS
- AMBAIXADOR

LLEGENDA

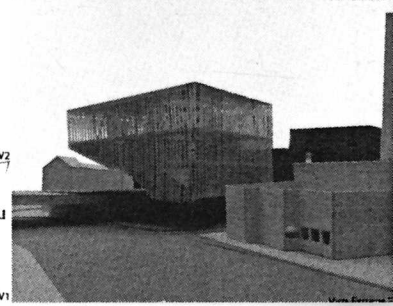
1. HALL	6. ACCÉS ESTACIÓ
2. BAR	7. ZONA VISATS
3. ACCÉS TREBALLADORS	8. OFICINES
4. SERVEIS	9. ACCÉS AMBAIXADORS
5. ESTACIÓ	10. PARKING AMBAIXADORS

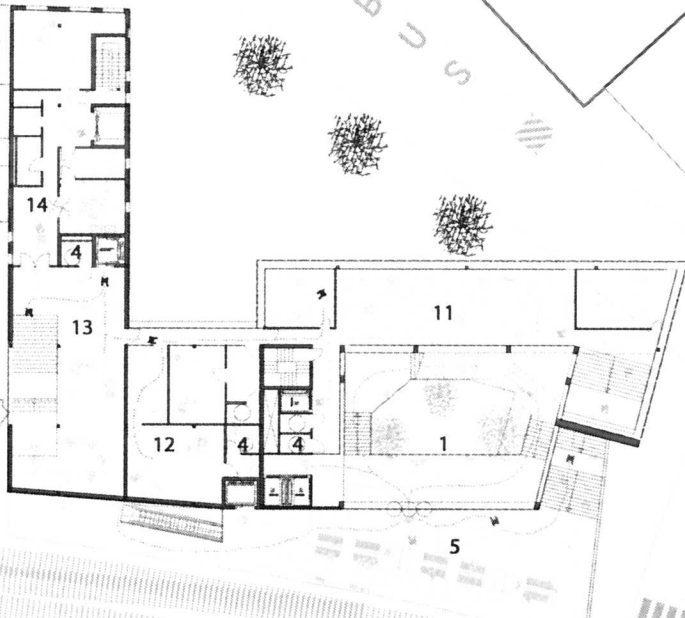
SECCIÓ LONGITUDINAL

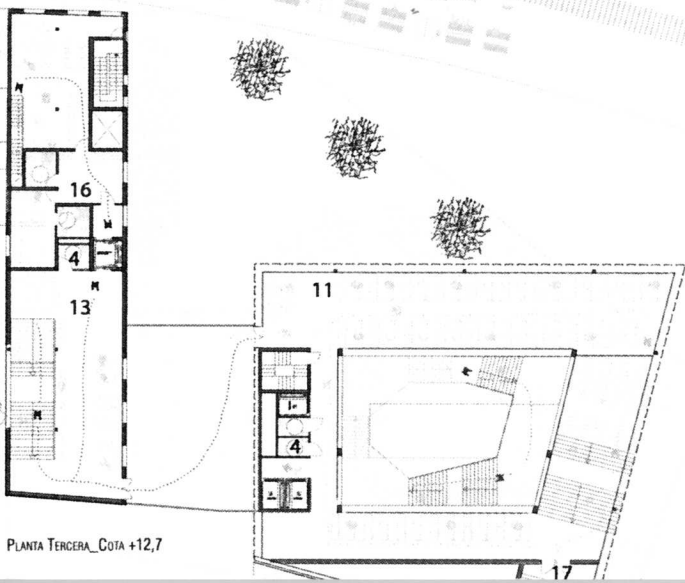
Vista Exterior 1

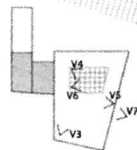
Vista Exterior 2

PLANTA SEGONA_COTA +6,8

PLANTA TERCERA_COTA +12,7

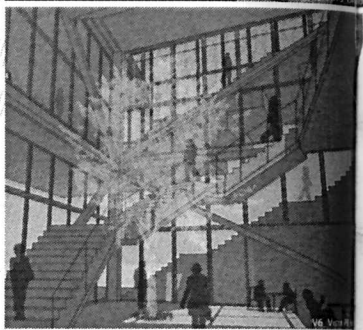
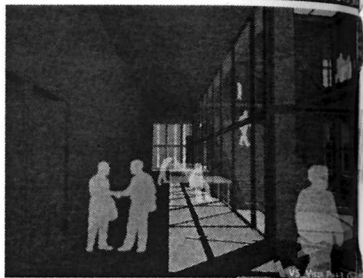
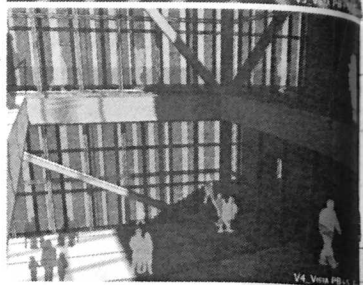
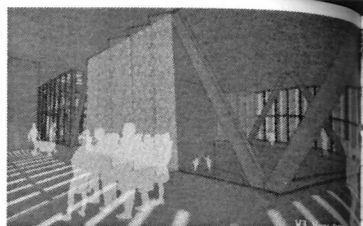

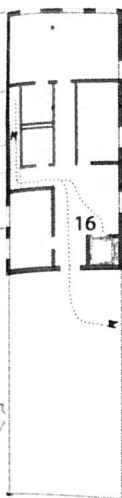
RECORREGUTS

- PÚBLIC
- THE BALLADORS
- AMBAIXADOR

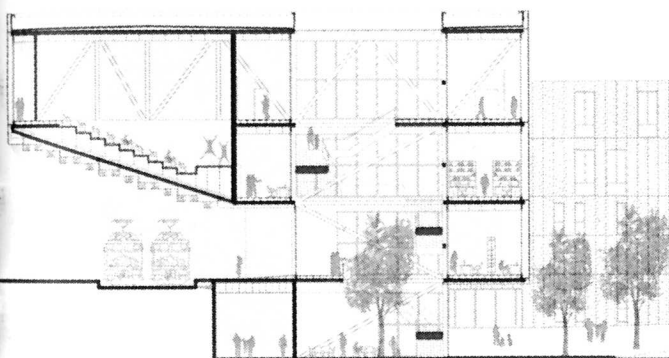
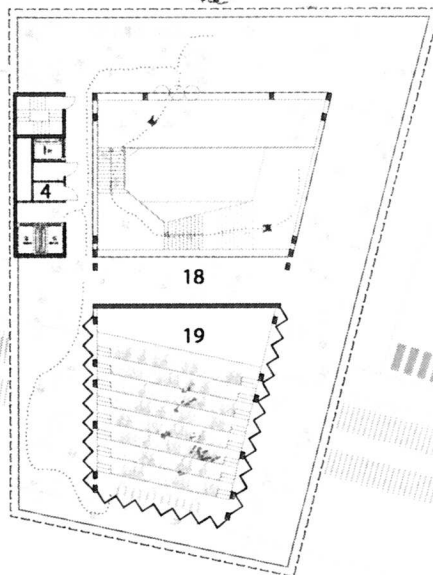
LLEENDA

1. HALL
4. SERVEIS
5. ESTACIÓ
11. OFICINES GENERALS
12. OFICINES AMBAIXADOR
13. RECEPCIÓ AMBAIXADOR
14. RECEPCIÓ SERVEIS
15. HABITATGE SERVEI
16. HABITATGE AMBAIXADOR
17. ACCÉS CONFERÈNCIES

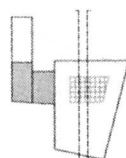

PLANTA QUARTA_COTA + 18,6

SECCIÓ TRANSVERSAL

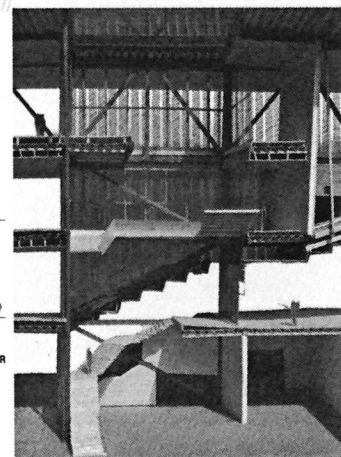
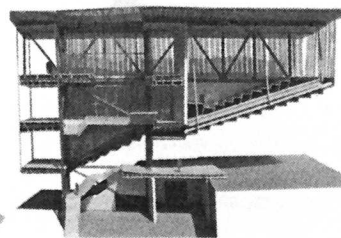
SECCIÓ MAQUETA

RECORREGUTS

- PÚBLIC
- THEBALLADORS
- AMBAIXADOR

LEGENDA

- 4. SERVEIS
- 16. HABITATGE AMBAIXADOR
- 18. FOYER
- 19. SALA CONFERÈNCIES

El projecte es troba en un punt d'encontre entre dos teixits urbans: la ciutat europea dels grans edificis-objecte i la Brussel·les residencial de gra petit. L'ambaixada fa de nexa entre aquests dos tipus d'edificació, cosint amb cura la mitgera i la línia de cornisa de les edificacions adjacents però també mostrant la frontalitat necessària vers la gran escala de les construccions més recents.

Degut a l'emplaçament a l'extrem de dos carrers, cal situar els límits del projecte per construir-ne el final i respondre a l'espai exterior. La perspectiva des d'aquests carrers és determinada per les arestes marcades pel projecte, mentre que en planta baixa, l'edifici gesticula per facilitar els recorreguts dels vianants i potenciar l'amplitud visual.

S'analitza l'espai públic que envolta el lloc i es pretén consolidar la successió de petits espais residuals per tal d'incloure'ls en una continuïtat de fluxos i usos. Es connecta el pendent del carrer amb el accessos públics de l'edifici (consolat, sala d'actes i bar de l'estació) i finalment amb l'estació ferroviària a una cota superior a través d'una rampa triangulada. Els accessos oficials es produeixen sempre sota els voladissos (residència de l'ambaixador, visites formals i treballadors).

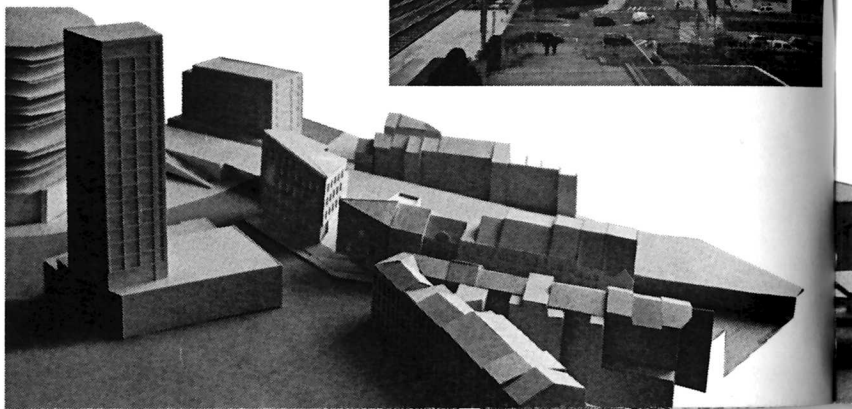
Pel que fa a la materialitat i l'estructura, es treballa el formigó armat in situ, per tal d'expressar la massivitat dels volums i posar èmfasi en les arestes, alhora que el ritme de les obertures dialoga amb l'existent.

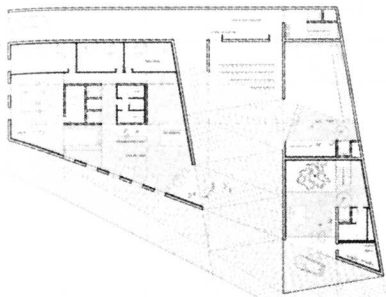

EMPLAÇAMENT

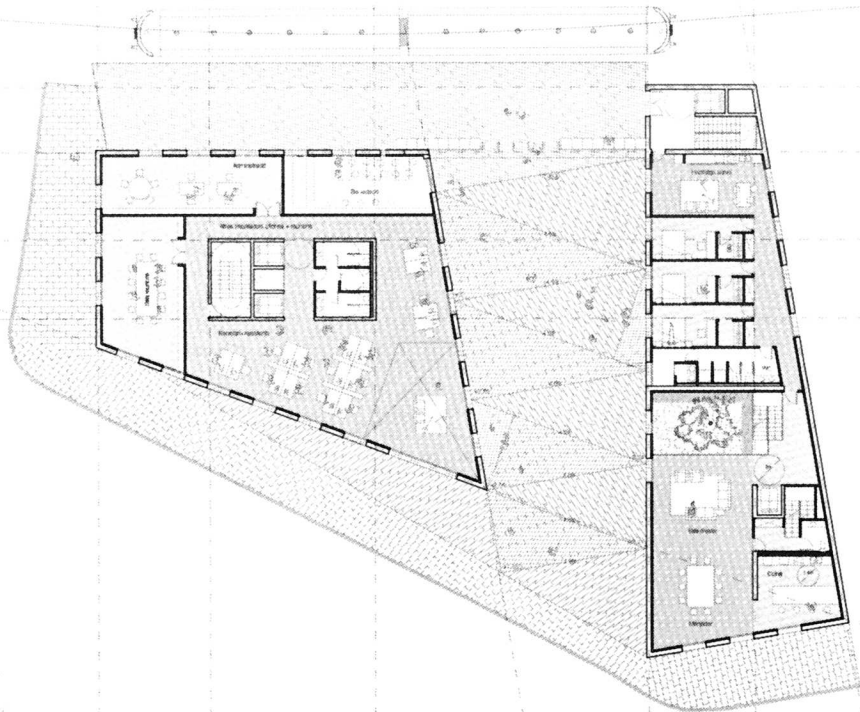

ALÇAT RUE JACQUES LALAING

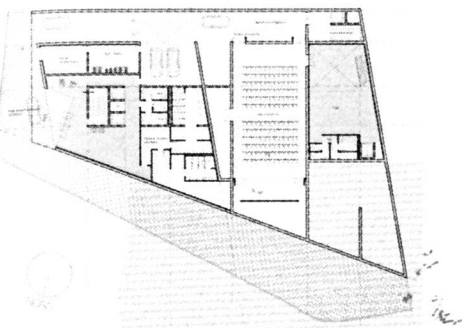

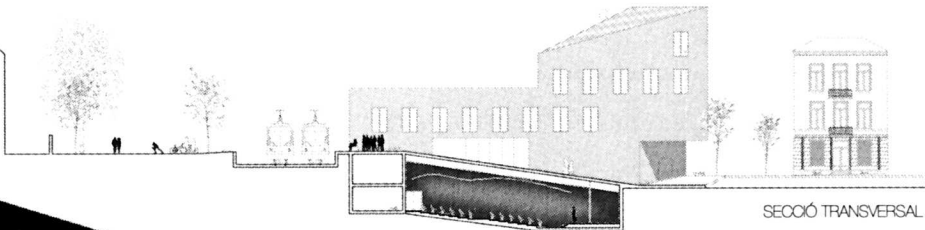
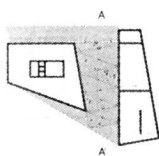
PLANTA +3.90

PLANTA +8.00

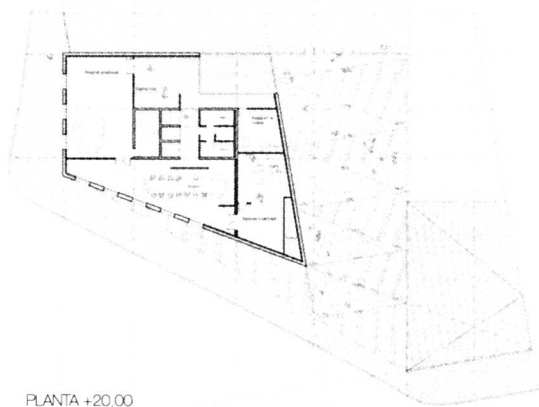

PLANTA ±0.00

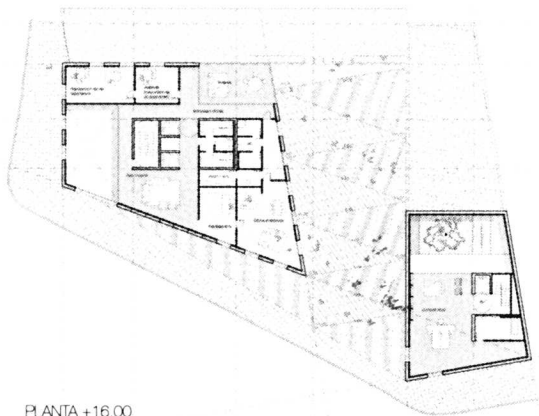

SECCIÓN TRANSVERSAL AA

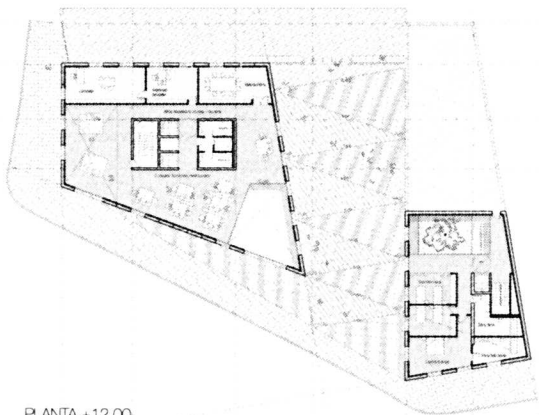

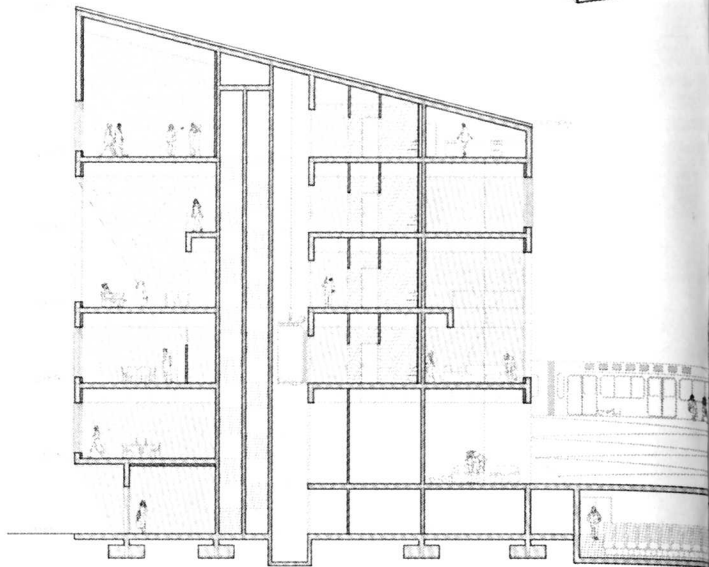
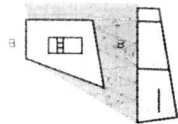
PLANTA +20,00

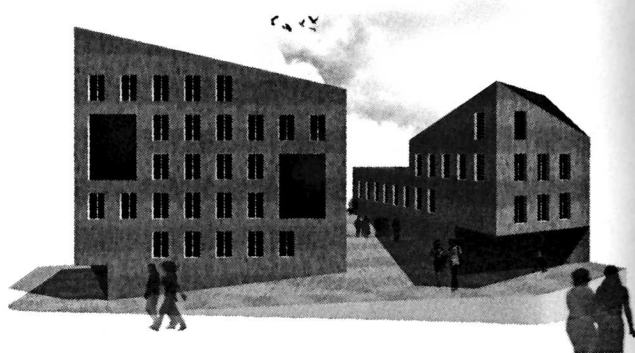
PLANTA +16,00

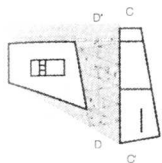

PLANTA +12,00

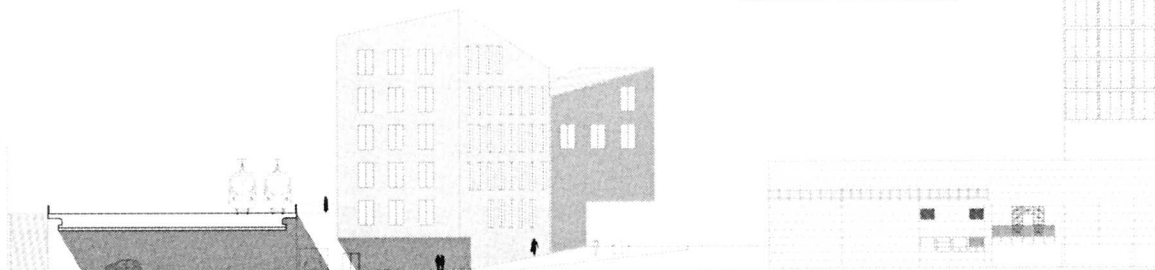

SECCIÓN LONGITUDINAL BB'

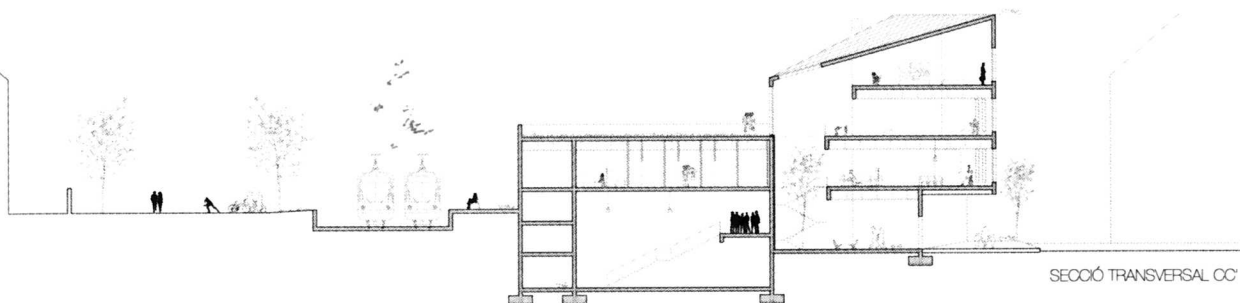

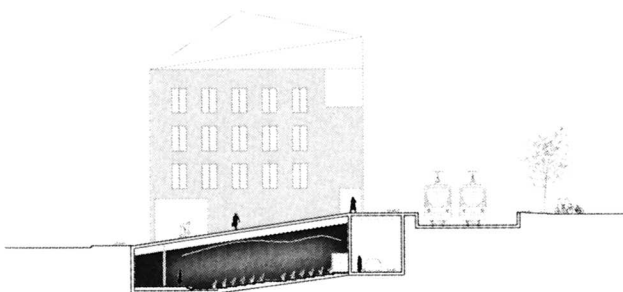
ALÇAT PARC LINAL (MÉS TREN)

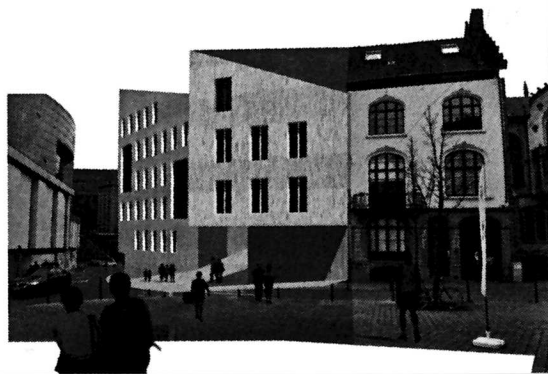
ALÇAT CHAUSSÉE D'ETTERBEEK

SECCIÓ TRANSVERSAL CC'

SECCIÓ TRANSVERSAL DD'

- 1 Agost Gil, Neus
- 2 Alonso Esteve, Alejandra
- 3 Armengol Soldevila, Antoni
- 4 Ayala Montes, Pablo
- 5 Bandrés Estella, Marta
- 6 Barroso Sánchez, Alejandro
- 7 Berbel Pereira, Óscar
- 8 Bergadà Cudós, Clara
- 9 Bertran Gil, Alfonso
- 10 Bordes Mir, Mireia
- 11 Cabané Cañas, Albert
- 12 Cardona Pons, Carlos
- 13 Coll Florit, Lluís
- 14 Coral Carrera, Miquel
- 15 Cuatrecases Montiel, Jordi
- 16 Culla Leal, Adriana
- 17 De la Puerta Vallejo, Itziar
- 18 Demunt Lluís, Anna
- 19 Escanadell Bagués, Jaume
- 20 Espinosa Guardiola, Ariadna
- 21 Farré Puiggolí, Xavier
- 22 Ferrer Morey, María
- 23 Font Font, Joan
- 24 Garcia Mateo, Ana Victoria
- 25 Grandi Blanch, Silvia
- 26 Huerta López, Sergi-Adrià
- 27 Juan Garcia-Milà, Julia

28	Marbà Llorente, Tània
29	Marco Brillo, Patricia
30	Marfà Barril, Chantal
31	Masó Sotomayor, Ines
32	Mendez Melillas, Elisabet
33	Merchán Val, Victoria
34	Moreno, Ivan
35	Nebot Colom, Leticia
36	Ogurtson Egorov, Oleg
37	Paytubí Pereira, Miquel
38	Peiró Carrión, Laia
39	Perez Mas, Cerni
40	Pou Schmidt, Amalia
41	Reynes Martí, Edmon
42	Ribas Boned, Raul
43	Rodríguez Expósito, Antonio Marcos
44	Roselló Peña, Marina
45	Sanchez Navarrete, Maria
46	Sanchis Gregori, Alba
47	Sansalvadó Bertran, Ignasi
48	Simone Hortelano, Lorena
49	Sociás Mazorra, Lourdes
50	Terradas Moreno, Anna
51	Trullols Mojal, Alba
52	Vega García, Jennifer
53	Viñals Nicolau, Neus

PX
LINA - EDIFICACIÓ
CURS 2013 - 2014
BRUSSELS

ETSAB

ULB